

ГОМІН УКРАЇНИ

РІК ВИДАННЯ XXII.

№ 11 (1086)

субота

7

березня

MARCH

1970

Ціна примірника 20¢

„ГОМІН УКРАЇНИ” — суспільно-політичний тижневик.
Видає Видавнича Спілка „Гомін України” з обм. пор.
у Торонті, Онт.

“HOMIN UKRAINY” — UKRAINIAN WEEKLY
Published every Saturday by “Homin Ukralay”
Publ. Co. Ltd.

140 Bathurst Street, Toronto 133, Ont. — Canada
Tel. 368-3443 & 368-3444.

SECOND CLASS MAIL
REGISTRATION NUMBER 0356

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЄВІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

У травні 1945 р., у зв'язку із закінченням німецько-російської війни, воєнком УПА читав наказ: „Українські повстанці! У світі ще немає миру. Революційні рухи поневолених народів та протиріччя між західними державами і Советським Союзом зростають... Росте у світі свідомість того, що несе з собою ідея „диктатура пролетаріату” з Кремля... Дотримати зброю в руках наше священне завдання... Хай живе Українська Самостійна Держава!”

Цей наказ підписав генерал - хорунжий Роман Шухевич - Чупринка. Чи перестарів він, цей наказ, за 25 років, чи не звучить він сьогодні так, як звучав тоді в карпатському лісі, підписаний Головним Командиром?

Про Українську Повстанську Армію знає весь світ. А ще ж, здавалося б, не так давно про її неймовірну боротьбу на два фронти — німецькому та російському, пізніше про бої з московсько-більшевицьким окупантом, польськими та чехо-словацькими комуністичними дивізіями — не вірили. Не вірили не тільки американці та англичани, не вірили й чимало своїх українців на еміграції. Не вірили і — заперечували. Навіть поборювали в пресі і на прилюдних зборах. Аж коли пробоем дісталися до Австрії і Західної Німеччини перші рейдуючі, вислані генералом Чупринкою відділи УПА, коли Томи невірні торкнулися своїми руками кривавих ран — тоді повірили...

А ще пізніше сколихнуло українською еміграцією потресаваче своєю глибиною і мужністю Звернення Воюючої України за підписом Тараса Чупринки. В тому Зверненні Україна в

У 20-річчя смерті ген.-хор. Романа Шухевича-Чупринки

ЗВЕРНЕННЯ ПРОВІДУ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

особі її найвідважніших синів поставила перед українською еміграцією завдання, що їх вона мусить виконати, щоб мати право називати себе політичною еміграцією.

Про Романа Шухевича-Чупринку ще будуть писати книги, ще будуть досліджувати його життя і діяльність. Адже це він тримав на своїх плечах увесь тягар боротьби і всі небезпеки революційного підпілля. Але мало, зовсім мало залишилось документів про його бойові дії і про його героїчну смерть, бо в підпіллі документів не зберігають. І навряд чи коли можна буде дати повний образ його лицарських подвигів і його державницької діяльності в опанованих УПА районах.

Але вже тепер знаємо, що був він від ніжного дитинства до мужньої зрілості і смерті — стрілою, яка летить до мети. І що метою його була Українська Самостійна Соборна Держава.

Ще в гімназійні роки Роман Шухевич, нащадок стародавнього боярського українського роду, став членом УВО. З доручення УВО в 1926 р., як 19-річний юнак, він виконав атак на польського шкільного куратора-українофоба.

Багато років жив Роман Шухевич в умовах найсуворішої конспірації, кожного дня сподіваючись арешту. Не одною акцією проти польських окупантів здобув собі славу безстрашного революціонера. Гордою Ягйлонський, атак на комісара поліції, що знущався з українських політв'язнів, план атак на московсько-

більшевицький консулят у Львові в 1933 р., як відповідь на штучно створений Москвою в Україні голод, підготовка атак на міністра П'єрацького — всією Роман Шухевич керував або особисто виконував рішення Організації. А потім Береза Карпатська і довгі місяці тюрми...

На початку 1938 р. Роман Шухевич іде організувати збройну силу на зак-

наді 1943 р. з його ініціативи відбулася Перша Конференція Представників Поневолених Народів. Того ж року навесні Надзвичайний Великий Збір ОУН обрав його головою Бюро Проводу ОУН, а восени він став Головним Командиром УПА. В липні 1944 р. Збір Української Головної Ради, одним з організаторів якої був Роман Шухевич, обирає його

своєю головою і проголосила волю народу, який її створив — волю до державного і незалежного життя на своїй власній землі. І коли в Ялі і Потсдамі представники великих держав - переможців підготовляли мир за принципом поділу націй і країн — Тарас Чупринка у Зверненні до вільного світу заявив, що Україна не прийме того миру. І сталося так, як він казав: замість миру прийшли малі війни в Кореї, в Ялосі, В'єтнамі, на Близькому Сході і ще деінде — війни, які, тут і там спалатуючи, готові кожної хвилини вибухнути світовою атомовою пожежою.

Визвольна боротьба, що її в 1943-50 роках у відкритих боях, а в наступних роках силами революційного підпілля вели Українська Повстанська Армія і Організація Українських Націоналістів, кров від крові й плоть від плоті свого народу, героїзм воєнків, старшин, підпілля, жертвенною допомогою всієї української нації — навіки вписала золоту сторінку в історію українських визвольних змагань, в історію боротьби добра проти зла.

Шукаючи джерел націоналізму, що породив УПА, дехто твердить, що оформився він нібито як психологічна реакція на програну з Польщею і Московією війну. Але і Євген Коновалець, і Симон Петлюра були переконані, що українська національна революція не програє, коли вона не сплямила чистоти прапора компромісом з ворогом. На патріотизмі і героїзмі людей, що загинули за Україну, постав рух, який не знає вивіщених і упереджених, не знає клясової боротьби, а над усі ставить націю, як рівноправного партнера супроти

всіх інших націй. Цей рух, у 20-их роках зродившись, продовжив і оформив стійкий націоналізм стародавніх князів і козацьких гетьманів, скріпив і розвинув концепції поодиноких провісників грядучого націоналізму кінця XIX століття, передусім Тараса Шевченка. Він постав з національного ідеалізму, захоплення образом вільної волі і незалежності нації — він породив і тримав Українську Повстанську Армію на чолі з її Головним Командиром Тарасом Чупринкою — Шухевичем.

Вислаючи бойовий і братній привіт з рідних земель, з побойовища за кордон, Тарас Чупринка, вже тоді, коли Москва уклала державні договори з комуністичною Польщею і Чехо-Словацькою для спільного поборювання УПА, писав: „Батьківщина уважно прислухається до всього, що діється серед української як старої, так і нової еміграції... Народ бо вправі вимагати, щоб українська еміграція стояла на висоті завдань, що їх історія поставила перед нею, Україна насамперед вимагає, щоб еміграція гідно репрезентувала свій народ і його визвольну боротьбу перед зовнішнім світом... Україна вимагає, щоб українська еміграція була палким носієм ідей, за здійснення яких бореться український народ... Україна вимагає, щоб українська еміграція несла правду про СССР до всіх народів світу і активно мобілізувала їх на боротьбу проти російсько-більшевицького імперіалізму — найбільшого ворога всього людства. Україна вимагає, щоб українська еміграція була активним співорганізатором єдиного фронту всіх народів, поневолених червоною Московією...”

Звернення Воюючої України, підписане Тарасом Чупринкою, глибоко запам'ятовується (У 20-річчя... стор. 8)

Карпатської України, яка першою поставила опір Гітлерові в Європі. Криваві бої з мадярами закінчилися трагічною поразкою. Далі знову конспірація, невпинне самодосконалення, військовий вишкіл і — вибух другої світової війни.

У червні 1941 р. на чолі Дружин Українських Націоналістів, заприсяжених на вірність українській державі, Роман Шухевич, тоді вже найкращий український військовий політик, входить до Львова, морально підтримуючи проголошення Акту відновлення української державності. Акту, яким заявлено на весь світ, що Україна не зрікається свого повного права панувати на своїй землі. В грудні 1942 р. несамолюбивий Гітлер, не довіряючи Дружинам Українських Націоналістів, наказав їх розв'язати і перекинути на Полісся для боротьби з більшевицькими партизанами. А восени 1943 р. з усіма своїми воєнками Роман Шухевич вступає до УПА. І тоді загримів славою у боях з обома окупантами генерал Тарас Чупринка. В листо-

го головою Генерального Секретаріату УГВР.

Роман Шухевич — Чупринка точно додержав сформульовані ним самим напрямні праці Організації Українських Націоналістів: „Підготувати наші організаційні військові кадри так, щоб вони могли у вирішальний момент повести певні бойові акції, організувати повстання широким мас і червоноармійців, керувати військовими діями повстанських загонів, допомогти Проводові перебрати і організувати владу на місцях... щоб ми всіли самі упорядкувати й організувати на опанованих і очищених нами від більшевицьких теренах ціле життя”.

Під час війни Москви з Німеччиною, найстрашнішою з усіх воєн, які пам'ятає людство, Україна в своїй обороні виставила власну збройну силу — УПА з її легендарним командиром, політиком і стратегом Тарасом Чупринкою. В добу панцерних з'єднань і літаків з тонкими бомбами на території, зайнятій воюючими таборами, українці зуміли створити армію, що поставила чоло

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНЦІ!

5-го березня 1950 року в Білгороді біля Львова, в боротьбі з московським окупантом, смертю героя загинув Головний Командир УПА і керівник революційно-визвольної боротьби українського народу сл. п. ген. РОМАН ШУХЕВИЧ — ТАРАС ЧУПРИНКА.

З його ім'ям перозрітливо і навично зв'язана повітряна доба історії визвольної боротьби України, та доба, яка — за авторитетним ствердженням керівних революційних членів Воюючої України — з погляду масового героїзму і патріотизму, з погляду завзяття і жертваності всіх її учасників та українських народних мас, з погляду тих величаво важких умов, в яких увесь час проходила праця, не має собі рівної не тільки в українській, але й у світовій історії. Вона завжди ставилася однією з найславніших, найгероїчніших сторінок історії України”.

Роман Шухевич — Чупринка загинув на полі бою в передовій лінії фронту збройної боротьби за українську незалежну державу. Але не загинула і ніколи не загине ідея, за яку боровся, бореться і буде боротися аж до

повної перемоги весь український народ.

Відаючи поклик героїв - командирів у 20-річчя його героїської загибелі, ми прирікаємося далі трудитися і боритися за визволення України з-під московського ярма. Закликаємо всю українську громаду з'єднатися духом довкола ідеї незалежності України, за яку боровся і загинув ген. Роман Шухевич та численні українські бої і за яку триває завзята змаг аж до остаточної перемоги.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЄВІ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

Товариство колишніх воєнків УПА, Братство Українських Січових Стрільців, Станція Братства к. в. І-ої УД УНА, Братство Карпатських Січовиків.

Спілка Української Молоді, Організація Української Молоді Пласт, Т-во Української Студентської Молоді ім. М. Міхновського, Ліга Визволення України, Об'єднання Жінок ЛВУ, Центральні Українські Католики Торонто-Українці старші.

Для достойного вшанування 20-річчя з дня героїської смерті сл. п. РОМАНА ШУХЕВИЧА

(Голови Проводу ОУН — ТУРА, Головного Командира УПА — ТАРАСА ЧУПРИНКИ, Голови Ген. Секретаріату УГВР — Р. ЛОЗОВСЬКОГО) В ЧЕТВЕР, 5 БЕРЕЗНЯ 1970 Р., О ГОД. 7.30 ВЕЧЕРОМ, в церкві св. Покрови при вул. Ліде-Роблок

буде відслужена

СОБОРНА ПАНАХИДА

за спокій його душі, А В НЕДІЛЮ, 8 БЕРЕЗНЯ, О ГОД. 7-ІЙ ВЕЧЕРОМ, в залі Українського Дому при вул. Крісті ч. 85

відбудеться

СВЯТКОВА АКАДЕМІЯ

з мистецькою програмою. До численної участі в Панахиді і в Академії всю українську громаду м. Торонта і околиці запрошує

СВЯТКОВИЙ КОМІТЕТ

Вірний син народу

(ра) 5 березня ц. р. проминує дві декади з того дня, коли в селі Білогорща біля Львова загинув верховний генерал УПА Роман Шухевич — Чупринка, голова Генерального Секретаріату підліського уряду України — Української Головної Визвольної Ради і голова Проводу ОУН на рідних землях. Триває в одній особі зумовлене було тяжкими революційно-підпільними умовами в Україні, боротьбою українського народу за визволення з неволі та викликане фактом постійних людських втрат на верхах революційного керівництва.

В боротьбі з ворогом нарівні гинули бійці ОУН та воїни УПА, підпільники і члени УГВР, члени Проводу ОУН і офіцери Головного Командування УПА, жінки і чоловіки, діти, юнаки і їх матері та батьки, внуки і діди, священники і цивільні, селяни, міщани, робітники та трудові інтелігенція. На стійці внаслідок Головної Командири, загинула перша особа у всій системі боротьби проти російсько-більшевицького окупанта. Його смерть на рідних землях — це свідчення не тільки безмежної відданості верховного керівника ідеї боротьби за незалежну державу українського народу, його частя, але й свідомість єдності Коменданта зі своїм військом, членством ОУН і діячами УГВР, єдності з українським народом. Без цієї єдності неможливо була б боротьба УПА та ОУН впродовж семи років під командуванням генерала Романа Шухевича, неможливо були б славетні діла тих пропам'ятних років.

Роман Шухевич найвірніший син свого народу. Ледве чи хтось подібний йому, коли мова про відданість революційній боротьбі за народне щастя, активну і безстрашну участь в ній, жертвування своїм особистим і сімейним добром та зніздом в користь національного, загального. Ними мало знайти серед його ровесників таких, які разом з ним проходили бойовий шлях в УВО, а пізніше в ОУН, в Березі Каргузькій і польській тюрмі, на Закарпатті і в Карпатській Січі, в Дружині Українських Націоналістів, в марші на Схід в час Другої світової війни, на керівних і відповідальних становищах в ОУН, УПА і УГВР.

В Україні ворог здебільша знищив керівний революційний елемент, деяких осіб демобілізував через ув'язнення та заборону, інших у відомій КГБ спосіб. Проте, незважаючи на колосальні людські втрати в рядах УПА і ОУН, зерно, засіяне тими збройно-визвольними формуваннями, кільчилося і почало зростати. В історії кожного народу, який прагне жити вільним і незалежним життям, не може надармо пропасти те, що освітлене кров'ю тисяч людей. Так треба дивитися і на останню епоху УПА, що нерозривно зв'язана з ім'ям її Головного Командира — Романа Шухевича. Її вже нікому не викреслити зі сторінок української історії, ані її замазати. Історія може в пізнішому, з перспективи років, по-різному оцінити нашу добу, але не зможе мовчки пройти повз найвірнішого з вірних синів українського народу, який все своє життя віддав одній справі — здобути українську державу. Роман Шухевич в цьому основному питанні не знав компромісів і не шукав співзвучності з елементами, які згідні були зійти на інші дороги.

Хто особисто знав Романа Шухевича, в тих людей не могло бути іншого уявлення та сумніву, що Головний Командир витримав в стійці до кінця, не підведе своїх воїнів та командирів, членів ОУН та УГВР, не віддасть себе ворогові цілим. Це було в його стилі за буревійного життя в рядах УВО-ОУН та й пізніше, коли формувався політичний діяч великого масштабу.

Коли порівняти, що на Сході Європи припинило боротьбу польське підпілля вже в 1946 році і майже зачепило рухи опору в Чехо-Словаччині та інших «хідноєвропейських» країнах, коли ствердити, що смерть ген. Романа Шухевича не замкнула карток історії боротьби членів ОУН - УПА, то ці факти слід віднести на рахунок взаємного пов'язання народу зі своїми силами, та сміливі з народом. Без підтримки народу неможливо була б довготривала боротьба опору проти німців, а пізніше більшовиків.

Довір'я — це гарантія успіху людини, брак його — катастрофа, нещастя. Яке особисте довір'я мусів завоювати ген. Роман Шухевич у колах своїх однодумців, коли вони віддали в його досвідчені руки все керівництво революційним рухом в Україні. Він не підвів їх довір'я, був вірним до загибки. А це найбільша вірність, найкраща риса його характеру, коли взяти до уваги, що вона народилась і збереглась в боях з ворогом на життя і смерть.

20 років від дня смерті ген. Романа Шухевича не замкнули аналіз історії визвольної боротьби. З 1950 роком замкнулась лише його особиста сторінка. Все те, що відбувалось і відбувається нині в Україні, в'яжеться глибокими нитками з недавнім минулим. Якщо робота молодого покоління в Україні завершиться успіхами, то в тому велика заслуга буде того, який тому 20 років полягав смертю героя, щоб вічно жив український народ і вітшався майбутньою вільністю у власній незалежній державі.

ВШАНУВАННЯ РОКОВИН ШЕВЧЕНКА НА СБС

Старанням артиста-співака Йосипа Гошуляка, в четвер, 12 березня ц. р. о год. 10 веч., на програмі «Студіо Речиталь» СБС ФМ, на хвилі 94.1 буде передана півгодинна програма, повністю присвячена Тарасові Шевченкові.

Виконавцем програми буде Й. Гошуляк, акомпанья-

тор — Лев Баркін, веде програму («продюсер») Олег Те-ліжкін.

Просимо українське громадянство звернути особливу увагу на цю радіопрограму, обов'язково послухати її та опісля надіслати листи і взагалі відгукнутися на адресу СБС і цієї програми.

I. В.

Ленін — виразник московського колоніалізму

Доводячи необхідність єдності пролетаріату всіх націй і відкидаючи найменші нахагання творити хоча б і комуністичні, але за націоналістичним принципом окремі комуністичні партії, Ленін дсговорився до абсурду. Він ствердив, що розвиток капіталізму має дві тенденції: «пробудження національного життя і національних рухів, боротьби проти всякого утиску і створення національних держав. Друга тенденція: розвиток і прискорення всяких зв'язків між націями, ламання національних перегородок, створення інтер-національної єдності капіталу, економічного життя взагалі, політики науки і т. д.» (стор. 319).

Отже капіталізм, за наукою Леніна, веде до інтер-націоналізму і тому Ленін змагався за розвиток капіталізму в Росії, тому поборював всякі національні рухи окремих націй і тому зі-

становища «інтернаціоналіста» ламав всякі перего-родки між націями Росії. Він писав: «Той не марксист, навіть не демократ, хто не визнає рівноправності націй і мов, не бореться з усіма національними гнітими і нерівноправністю. Це безсумнівно. Але і без сумніву, якщо ніби марксист лає марксиста за «асиміляторство», справді ж є він звичайним національним міщанином. До цього малоша новного розряду людей належать всі бундівці і (як за раз побачимо) українські націонал-соціали в роді п. п. Л. Юркевича, Донцова і Ко...» (стор. 320).

Ленін принципом єдино-неділимства пробує довести шкідливість становища українських самостійників. «Лев Юркевич — пише Ленін — поводить як справжній буржуй, а при тім корткзорий, вузький, тупий буржуй, себто як міщанин, коли він інтереси

спільнотних відносин, злиття, асиміляції пролетаріату двох націй відкидає геть за для моментального успіху української національної справи. Національна справа — перша, пролетарська потім — говорять буржуазні націоналісти і п. л. Юркевичі, Донцови і т. п. горемарксиста за ними (стор. 323).

На цьому не кінець. Ленін пише: «Вкінці, у незвичайно багатому націоналістичному міркуванні п. Юркевич треба відзначити ще й таке. Меншість українських робітників національно несвідомо, каже він, — «більшість перебуває ще під впливом російської культури.»

«Коли справа торкається пролетаріату, таке протиставлення української культури в цілому великоросійській культурі, теж у цілому, означає найбільш безсоромну зраду інтересів пролетаріату в користь бур-

жуазного націоналізму... Якщо більшість українських робітників перебуває під впливом великоросійської культури, то ми знаємо твердо, що побіч з ідеями великоросійської попівської і буржуазної культури діє тут також ідея великоросійської демократії і соціал-демократії... український марксист завжди виділить другу культуру (московську — ІВ) і скаже своїм робітникам: «всяку нагоду зносин з великоросійським свідомим робітником, з його літературою, з його колом ідей, обо в'язково всіма силами лавити, використовувати, закріплити, цього вимагають основні інтереси і українського і великоросійського робочого руху (підкр. наше — ІВ).

Засуджуючи ось так українську національну окремішність, Ленін, однак, не соромиться писати, що українці мають право творити своє державне самостійне життя (стор. 324). Але при тому зразу додає, що «великоросійські і українські робітники повинні відстоювати спільну, або інтер-національну культуру пролетарського руху, ставлячись з повною терпимістю до питання мови, пропанди і чисто місцевих національних окремішностей у цій пропанді (стор. 325). А далі: «Марксизм непримиримий з націоналізмом, будь він найбільш «справедливий», «чистенький», витончений і цивілізований. Марксизм ставить на місце всякого націоналізму — інтер-націоналізм, злиття всіх націй...» «Боротьба проти всякого національного утиску — безумовно так. Боротьба за всякий національний розвиток, за «національну культуру» взагалі — безумовно ні.»

«Жодного закріплення націоналізму пролетаріат підтримувати не може, — навпаки, він підтримує все, що помагає заниканню (стиранню) національних різниць, падінню національних розмежувань (перегородок), все що робить зв'язки між національностями тіснішими, все, що веде до злиття націй...»

Мабуть вже й дитина розуміє, до чого прямував Ленін, чого він хотів і що засуджував. Він договорився до того, що навіть засуджував творення окремих національних шкіл. Під плашником класової боротьби, Ленін захищав єдину московську культуру і мову. Він писав: «Серйозна класова боротьба в капіталістичному суспільстві ведеться найперше в площині економічній і політичній. Виділення звідси шкільництва, по-перше безглузда утопія, а подруге, саме економічне і політичне життя капіталістичної країни змушує на кожному кроці нищити нісенітні і перестарілі національні перегородки (кордоні — ІВ) і пересуди, а відокремлення шкільництва і т. п. саме консервувало б, загострювало, посилювало «чистий» клерикалізм і «чистий» буржуазний націоналізм...»

(Далі буде)

ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО ВАШІ ОГОЛОШЕННЯ В «ГОМОНІ УКРАЇНИ» ДОПОМАГАЮТЬ ЗНАЙОМАТИ ВАШУ ФІРМУ З КЛІЄНТАМИ, А ТИМ САМИМ ДОПОМАГАЮТЬ І ВАМ!

БОРГИ, РУЙНУЮТЬ ПІДПРИЄМСТВО.

УПА на Московському процесі 1945 р.

Народній комісаріат юстиції СРСР в 1945 р. у Москві випустив друком 320-сторінкову книжку під назвою «Судове звітання в справі організаторів, керівників і учасників польського підпілля на тилах Червоної армії на території Польщі, Литви і західних областей Білорусії та України». Справу розглядала Військова колегія Верховного суду СРСР 18-21 червня 1945 р. у Москві. Видання появилось польською мовою в 1945 р. заходами Правничого видавництва.

На процесі зізнавав, як свідок, Владислав Герман, син Максиміліана, поляк, народжений 1901 р. у Львові, професор Львівського ветеринарного інституту і заравом професор Львівської політехніки. Від лютого 1943 року Владислав Герман був комендантом Станиславської військової округи Армії Крайової (АК). Він зізнав, що в Стрию комендант АК в січні 1945 р. перевів ліквідацію двох советських офіцерів, а комендант Дрогобича «Югас», «Конрад» і члени місцевої мережі АК ніччю напали на будинок польської делегатури Тимчасового уряду, знищили бюрка працівників, знищили документи поляків на виїзд до Польщі, а вкінці ршили підпалити кімнати, коли до них ввійшли два делегати Тимчасового уряду і якась советська промадянка. Пожежу завчасу погашено. Це сталося вночі з 21 на 22 січня 1945 року.

Герман виявив, що на його території АК налічувало коло 3,000 чоловік.

Із стор. 92 названої публікації із зізнань В. Германа відновуємо так: «Пропаганду та агітацію ми вели подвійного роду. По-перше серед поляків тому, щоб їх інформувати в дусі інтересів «АК» і польського еміграційного уряду. З другого боку пропаганду також ведено серед не-польського населення, тут вона йшла в трьох напрямках: по-перше з метою інформації населення в дусі «АК» і польського еміграційного уряду; по-друге, з метою створення добрих стосунків з польським еміграційним урядом; по-третє — з метою про-вокації, щоб підкреслити, що головним ворогом ук-

раїнських націоналістів на території станиславської військової округи не є польські націоналісти, ані також польський еміграційний уряд, але советський уряд, що питання польсько-українське — це другорядна проблема, а справа засаднича — це боротьба українського населення з Советським Союзом. З тією метою ми друкували і поширювали деякі летючки, виготовлені «УПА» — українських націоналістів. Крім того ми самі випускали летючки в дусі «УПА», в яких ми накликували до боротьби проти Советського Союзу і до замахів на керівників партії і советського уряду. При допоміг тих летючок ми йшли до певної мети: по-перше прагнули затягти людей до «УПА»; по-друге, активізувати їх боротьбу проти советської влади; по-третє, легше таким чином замаскувати пляновані нами акти диверсії і терору.»

Вл. Герман признався, що в грудні 1944 року він отримав спеціальну інструкцію, в якій була мова про утворення при відділах АК диверсійних та ліквідаційних груп. Такий наказ він отримав від ген. Янсона — коменданта АК на Галичину.

Якийсь «Ватте» друкував летючки в Станиславській про «Слушні права» і «Про границі». Герман пояснив на процесі, що в них була мова про «історичні польські кордоні», які обіймали б Київ

на Сході, Полоцьк на Півночі і Західно Двину.

Фелікс Янсон, син Олександра — це майор польської армії до 1929 р., від 1943 підполковник, а від часу другого вмирування більшовиків вже генерал і комендант Львівського обшчу АК, себто всієї Галичини. Янсон, який висступав на процесі в характері свідка прокурора, з'ясував, що до приходу більшовиків АК в Галичині налічувало 30,000 чоловік, пізніше лише 7,000. Він навів приклад розмов з угорцями з років 1943 і 1944. Угорці вимагали від АК людей для розвідувальної служби на тилах Червоної армії, коли вона займе західні області України.

В час процесу відбулися словні дуелі між верховним комендантом АК у Польщі ген. Окулицьким та названим уже свідком Янсоном:

«Окулицький. Чи пан пам'ятає конфронтацію, яку пан мав зі мною? Тоді на конфронтації я признався, що насправді я знав про наказ пана стосовно терору і щодо того, що ті вбивства слід скинути на українських націоналістів.»

Янсон відповів, що не розмовляв з Окулицьким на тему вбивств, але в документах було більше справ про діяльність УПА та ОУН, але це не виявлено в названому виданні.

«ОГОНЬОК» ПРО СМЕРТЬ ГЕН. Р. ШУХЕВИЧА

Московський «Огоньок» (Огонёк) ч. 4 за січень 1969 року (видавництво «Правда») надрукував дошу ласквільну статтю якогось Анатолія Стаса з Києва п. н. «Басмач» ратує за демократію». В ній наклепник та огидний брехун написав стільки дурниць, вилляв на папір стільки брудних вигадок на Ярослава Стецька, Степана Бандеру і Романа Шухевича, що інакше не можна його ласквільного писання трактувати, як брудну роботу з метою скомпромітувати «Огоньок», далі советську пресу, авторів, а вкінці й себе самого.

І так за словами А. Стаса проголошення відновлення української держав-

ности 30 червня 1941 року у Львові відбулося в будинку на площі Смольки 4, Степана Бандеру отруїли самі націоналісти і «для вірності»... викинули його з третього поверху. Інших прикладів не наводимо, бо ці два вже вистачають для ствердження факту, що мається до діла з предурним провокатором.

Є там також одне місце, яке говорить про смерть ген. Романа Шухевича — Чупринку. Анатолій Стась називає Шухевича генералом УПА, але слово генерал бере в дужки. Це місце звучить так: «Переодянений в советський офіцерський мундир, він гаяв в передмісті Львова — там і наздопнала його чекістська куля».

Звернення до українського громадянства

З ПРИВОДУ 20-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ ГЕРОЙСЬКОЇ СМЕРТИ
СЛ. П. ГЕН.-ХОР. РОМАНА ШУХЕВИЧА — ТАРАСА ЧУПРИНКИ

У березні 1970 року промине рівно двадцять років з того часу, коли в лісах Білогоріччя біля Львова згинув у бою з московсько-більшовицькими відділами МВД той, що його колишні друзі скромно називали в своїх описах: людина і символ, людина і осяк, а який, як Головний командир Української Повстанської Армії, ген. хор Тарас Чупринка — Роман Шухевич, протягом семи років, серед неймовірно важких обставин другої світової війни й після неї, ставив збройний опір усім наїзникам України.

Велич і значення постаті Шухевича ще й досі не з'ясовані як слід, дарма, що про нього вже чимало появилось статей, спогадів, поетичних творів і політичних брошур. А тим часом перспектива років, що пройшли від героїчної боротьби й не менш героїчної смерті Романа Шухевича, чораз ширше й яскравіше розгортає образ того, що, як людина, є неповторний у наш час, а як воєк своїми досягненнями перевершив подібних йому стратегів в історії новітніх воєн та армій. Тому у повідомленні Організації Українських Націоналістів в Україні про його героїчну смерть сказано: „Протикупанська визвольна боротьба, що її в 1943—1950 рр. повела УПА, підійняла ОУН і багатомільйонні маси українського народу під досвідченим і відважним, безпосереднім керівництвом сл. п. генерала Шухевича-Чупринки, з поглядом масового героїзму і патріотизму, з поглядом завзяття і жертовності всіх її учасників та українських народних мас, з поглядом тих незвичайно важких умов, у яких вона увесь час проходила — не має собі рівної не

тільки в українській, але й світовій історії. Вона завжди становитиме одну з найславніших сторінок історії України.”

Дії і боротьба Романа Шухевича — Тараса Чупринки, його стратегія і тактика, дипломатичний тист і реальна оцінка всіх змінливих факторів тогочасної йому політичної дійсності стали в наш час предметом зацікавлення та студій чужиницьких військових

знавців і теоретиків, як теж політичних діячів.

Для українського народу, в тому й для нас, дії УПА, що її очолював Роман Шухевич, були не лише революційно-визвольною боротьбою, як продовженням визвольних змагань з 1918-1921 років, а й тогочасною політичною програмою, проекцією у майбутнє тих ідеалів, які і на теперішньому етапі визвольної боротьби Укра-

їни є постійно актуальними й зобов'язуючими — боротьба за Українську Самостійну Соборну Державу.

В тому, що визвольна боротьба українського народу й досі не припинилася, є заслуга Романа Шухевича, як революціонера, військовика й державного мужа, що очолював три найважливіші в його час формации: Організацію Українських Націоналістів на рідних землях, Українську Повстанську Армію та Генеральний Секретаріат Української Головної Визвольної Ради. Ці основні чинники: революційно-визвольна організація, дисциплінована й заправлена до повстанських боїв армія та найвища керівна політична установа УГВР, як загальнонаціональний український провід, давали силу й змогу українсько-

му народові протягом довгих років виконувати цілу систему завдань, що її нормально сповняє державний апарат. На височині тих завдань повністю був Роман Шухевич у найважливіший час другої світової війни та після неї.

Двадцять річниця з дня героїської смерті ген. хор. Тараса Чупринки — Романа Шухевича створює нагоду глибоке й основніше з'ясувати собі всі ці справи й події, значення його особовості, його праці й боротьби та наслідків, які віддзеркалюють у процесі, що на наших очах проходять серед українського народу в нашій Батьківщині.

З цією метою 15 січня 1970 р. в Нью-Йорку відбулася нарада представників центральних установ і організацій для запланування відмічувань 20-річчя з дня героїської смерті ген. хор. Тараса Чупринки всією українською спіль-

нотою у США. Тому звертаємось до всіх місцевих українських установ і організацій, а почерез них до всього українського громадянства, творити на місцях на загальноукраїнській базі ділові комітети для підготовки й проведення цих святкувань і в цей спосіб шанувати визначного сина українського народу — ген. хор. Тараса Чупринку — Романа Шухевича.

Проголошуючи 1970 рік роком шанування світлої пам'яті ген. хор. Романа Шухевича, Крайовий Комітет плянуватиме імпрези крайового засягу та слугуватиме вказівками і матеріалами місцевим Комітетам.

Спільними нашими зусиллями гідно шанувати й закріпити серед нас і майбутніх поколінь тривку пам'яті про генерала Тараса Чупринку — Романа Шухевича.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ
для відзначення 20-річчя смерті сл. п. ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки

Крайовий комітет для відзначення 20-річчя смерті СЛ. П. ГЕН.-ХОР. РОМАНА ШУХЕВИЧА

Для врочистого відзначення 20-річчя з дня смерті сл. п. ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки представники центральних установ і організацій у США на нараді 15-го січня 1970 р., що її було скликано з ініціативи Товариства кол. воєнів УПА, — покликали до життя Крайовий Комітет, до якого ввійшли наступні особи:

- Мгр. Євген Гановський — голова (голова ГУ СУМА)
- Полк. Юрій Лопатинський — заст. голови (О. кол. воєнів УПА)
- Микола Гринцов'ян — заст. голови (Т. кол. воєнів УПА)
- Сотн. д-р Іван Козак — заст. голови (ОбВУА)
- Богдан Лисак — заст. голови (І УД УНА)
- Петро Постолок — заст. голови (Б-во УСС)
- Володимир Левицький — секретар (ГУ ООЧСУ)
- Микола Кузик — касир (АБН) і член Комітету:
- Майор І. Вишневецький (ОбВУА)
- Іван Хома (О. к. воєнів УПА)
- Галина Климук (ТУСМ)
- Йосип Лисогір (УНСОЮЗ)
- Володимир Сохан (УНСОЮЗ)
- Лев Футала (Т. кол. воєнів УПА)

- Андрій Мицько (Т. кол. воєнів УПА)
- Инж. Роман Кобринський (НТШ)
- Мирослав Климко (Капітула зол. хр. УПА)
- Володимир Костик (УНПоміч)
- Д-р Богдан Дзерович (Т. укр. правників США)
- Д-р Іван Лозинський (Т. укр. правників США)
- Любомир Кузьма (Об'єднання мистців)
- Михайло Черешньовський (Об'єднання мистців)
- Корнелій Василік (ГУ СУМА)
- Ред. Данило Чайковський (ГУ СУМА)
- Мирослава Ласовська (ГУ ОЖ ОЧСУ)
- Олександр Мотиль (О. Прих. Виз. Бор. України)
- Юрій Артимішин (О. Прих. Виз. Бор. України)
- Іван Винник (ГУ ООЧСУ)
- Ред. Михайло Островецька (Б-во УСС)
- Д-р Степан Галамай (ГУ АД-УК)
- Проф. Іван Вовчук (ГУ АД-УК)
- Петро Гарайда (О. Об. Лемківщини)
- Лариса Лозинська (ТУСМ)
- Степан Бірна (О. Об. Лемківщини)

СТАТИСТИЧНА ПРАЦЯ ПРО УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Сенатор Павло Юзик, професор історії в Оттавському університеті, веде дослідну працю для устійнення числа українців у Канаді. Дотеперішні урядові статистичні дані не завжди вірні. Наступний перепис населення відбудеться у 1971 році. Канадська Рада (Канада

Каунсїл) дала Оттавському університетові 14.500 дол. на статистичну працю про українців Канади від 1891 до 1971. Цю працю доручено виконати сен. П. Юзику, разом з двома іншими фахівцями — д-ром Ів. Теслею і д-ром В. Дарковичем. Ця дослідна праця буде готова 1973 р.

КОЛИ ВАМ ЗІПСУЄТЬСЯ МОТОР, ЕЛЕКТРИКА, ПРОТІКАЄ ВОДА АБО ВАЛИТЬСЯ СТІНА — ТЕЛЕФОНУЙТЕ НЕГАЙНО ДО ФІРМ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В „ГОМОНІ УКРАЇНИ“!

Петро Терещук

17.

ГУСЯТИНСЬКИЙ РАЙОН В 1969 РОЦІ

Редакція „Прапора комунізму“ жалілася, бо викрило „дряд недоліків“, а члени товариства „Знання“ Гусятинської середньої школи ще не виступали з лекціями: по ленінській тематиці в районному Будинку культури, на підприємствах, в установах райцентру. Далі піддано „критиці рсботу первинних організацій товариства „Знання“ сіл Городишчя, Товсте, Раштівці“.)

„Красивішати селам, вулицям...“, а де пасється худоба?

Гасла, гаслами, звивати можна всіх робити все красивішим, але дійсність не така, як її малюють комуністи поза межами України. Редакція гусятинського партійного офіціозу відмітила таке: „На жаль в окремих парках і скверах ще нерідко пасється худоба та водоплавна пшця. Таке є зокрема в селищах Гусятин, Гримайлів і місті Копичинці.“) Редакція далі жаліється, бо „дуже мало дбає про благоустрій Гуся-

тина комунальний відділ. Як результат, в селі є такі вулиці, де весною, восени в непогоду важко пройти. Та навіть територія навколо новозбудованих житлових будинків неупорядкована, немає де забавитися дітям. На неодноразові скарги мешканців зав. комунгоспом тов. Ліхачинських не реагує.“)

Газета — місце для донощиків

П. Ткачук і В. Гринчипшин підписали під доносом бригадира тракторної бригади колгоспу ім. Кузнєцова — Заблоцького та інженера того ж колгоспу — Теплого. Їх обвинувано в тому, що „безладдя, хаос панує досі в тракторній бригаді. Силозбиральні, зерноочисні машини, бурякові комбайни не очищені від бруду.“ Далі йде таке: „Висновок можна зробити один: нечиста совість в бригадіра тов. Заблоцького та в інженера колгоспу тов. Теплого. А що це в них зигнова сплячка чи лінізья розкачка, нехай судять вони. За безладдя ці суворий одвіт повинні держати і голова колгоспу тов. Король та аг

95) Там же.

решем тов. Корба“.)

Довша цитата з гусятинської газетки виявляє, що компартійці використовують друковане слово для розправи з різними особами та для доносів.

А. Погурало — голова групи народної контролі колгоспу так висловився про роллю дозорців: „Раніше були випадки, коли доярки роздавали концентровані корми коровам порівну Це підмітили дозорці, провели кілька перевірок, наслідки яких обговорили на нараді працівників ферм. Тепер концентри роздаються в залежності від продуктивності корів“.)

„Закусочна без закусок“

Заголовок взятий з гусятинської комуністичної газетки. Для вірності передання побутових умов у Гусятинському районі, а зокрема в селі Васильківці, не друкуюємо майже повністю допис А. Федоренка. „В обідній час зайшли ми в закусокню, що розташована в центрі села Васильківці. Непривабливий вигляд вразив нас: затхлий запах, бруд, холод.

— У вас можна щонебудь перекусити? — запитали буфетницю Кароліну Слєбодян.

96) Там же.

97) „Прапор комунізму“, Гусятин, 25 березня 1969 р.

— Є консерви, горілка, вино і пиво, — відповіла.

— Відкрийте, будь ласка, банку консервів.

— Може. Але вони замерзли. Хліба теж немає. Оце вже третій день не завозять. Позичили трохи у сусідів...)

Нам самим стало якось ромино. Подумати тільки: в село три дні не завозять хліба. В той же час в пекарнях Гусятин, Копичинець, Гримайлова він залежується, звідси скаржаться, що замовлення сільські споживчі товариства на випікання хліба і хлібобулочних видів дали, а продукцію не забирають.

— Ми неодноразово просили голову Гусятинського споживчого товариства тов. Василюка, щоб звернув увагу на задоволення потреб трудящих у промислових, господарських, продовольчих товарах. — говорить голова народного контролю колгоспу „Заповіт Ілліча“ тсв. Уліновський. — Та на наші запити, пропозиції, зауваження він не реагує.

— Заробітна плата колгоспників зростає з кожним роком, кожного місяця, — заявляє голова колгоспу Володимир Дмитрович Маланий, — значить і зростає попит, купівельна спроможність. На це не хочуть реагувати наші працівники тсргівлі“.)

Запис А. Федоренка не вимагає пояснень і коментарів. Він свідчить, як у „кращій найпереводішого соціалізму“ трактується людеі, в яких умовах живуть колгоспники, три дні без хліба...)

Ясно, що вина тут у злочинній антинародній системі та її керівництві, а в Україні колонізаторів та їх коляборантів, які з позиції червоної буржуазії безжалісно експлуатують бідний люд-трудящих.

Судять та карають

Коли б були добрі і дешеві олівці, ніхто їх не крав би чи „позичав“. Як відомо від туристів, які побували в Україні, а то й поза її межами, але в межах СССР, то найбільший попит мають олівці з Канади чи США. За ними полюють не тільки різні знайомі, працівники різних советських — „Інтуристів“, але й міліціонери та інші робітники державних установ.

У Гримайлівській магазин „Книги“ завезли „стержні до олівців“. 50 штук було в коробках. Стержні металічні по 35 копійок за пару. Завідуюча магазином Марія Шерстюк „вирішила підзарєбтити“. Продала всі

98) „Прапор комунізму“, Гусятин, 25 березня 1969 р.

стержні по 35 копійок за штуку, „поклавши таким чином у кишеню 8 карбованців 75 копійок“. Її викрили дозорці. Допис про справу Шерстюк зробив А. Шаварин. „Із-за халатного ставлення до своїх обов'язків“, за розмороження мотору трактора МТС-5 — тракториста колгоспу імені Маяковського Василя Світця покарали грошовою карою. Він мусів заплатити за ремонт і простій машини.“)

Висловлено догани та попередження продавцеві магазину в селі Оришківці С. Стельмащук „за грубе відношення й до покупців, недостатній асортимент товарів“, та голові правління Кіловинського ССТ Музиці, завтовргу Сичило і товарознавцю Скалію.

Батоження людей і підганяння колгоспників до роботи — в режимі визиску людини людиною — це стара школа колонізаторів. В передовій нап'ятновано керівників колгоспу імені Кузнєцова за те, що „не під живлено жодного гектара озимини“, а в „Авангарді“, „Більшовику“, „30-річчя Радянської України“, „Україні“ завдання по підживленню виконано лише на 7-16 процента“.)

99) „Прапор комунізму“, Гусятин, 25 березня 1969 р.

Найкращий український кольоровий фільм продукції КАНУКР — Української Фільмової Корпорації

TOWNE CINEMA — 760 Barton St. E., Hamilton
REGENT THEATRE — 5117 Park Ave., Montreal

„Доктрина“ Ніксона

Не можна випустити з уваги звернення президента Річарда Ніксона до американського Конгресу п. н. „Про стан у світі“. Тут у своїй промові з 18 лютого ц. р. Ніксон з'ясував на прямих американській політиці для вдержання миру і безпеки у світі.

На перший погляд може видаватися, що Ніксон нічого нового не сказав. Він потвердив те, що від закінчення другої світової війни всі американські президенті постійно наголошують

забезпечення миру у світі, не порушуючи в нічному встановленого міжнародного порядку. Правда, був час, коли за державного секретаря Даллеса і президента Двайта Айсенауера була мова про „політику визволення“, але це були лише крилаті фрази, бо на практиці розбудовано систему колективної безпеки для здержання непогомованої агресії большевицької Москви.

Про визволення поневоленних Москвою і комунізмом народів американські державні мужі склали лише заяву без практичного значення. На ділі американська політика ніколи не виходила поза сферу оборони своїх державних інтересів у межах, визначених у Ялті і Потсдамі сфер впливів.

Це був період політики організування оборонних союзів і баз з одночасною готовістю протиставитися усім намаганням комуністичної агресії. У висліді цього Америка безпосередньо заангажувалася у війну на

Далекому Сході, виконуючи свої зобов'язання боронити загроженої свободи корейського і в'єтнамського народів, а головне йшлося про те, щоб припинити розгін комуністичної агресії у тому районі, де безпосередньо ударяються американські державні інтереси.

Був час, що президентт Джан Кеннеді в своїй інавгураційній промові 20 січня 1961 року говорив про готовість США боронити свободу — всюди, де б ця справа не стояла. Він сказав:

„Хай кожен народ знає, незалежно від того, чи він бажає нам добра чи зла, що ми готові заплатити кожен цін, понести кожен тягар, зустрінути кожен удар, підтримати кожного друга, а протиставитися кожному ворогові, щоб забезпечити життя і перемогу свободи.“

Кеннеді був останнім повноним президентом Сполучених Штатів Америки, що дав вислів цій своєрідній ідеалістичній настанові в американській політиці. Тоді Америка, як найбільша потуга у світі, почувала себе морально зобов'язаною боронити загроженої свободу у усьому світі. Але, як показали події у час жорстокої агресії большевицької Москви восени 1955 р. в Угорщині і в серпні 1968 р. в Чехо-Словаччині, Сполучені Штати Америки не порушують засаду „статус кво“ і не зроблять жодного практичного кроку, щоб піти назустріч свободолобним змаганням поневоленних Моск-

вою народів. Така реальна дійсність і її слід постійно мати на увазі при оцінці політичної ситуації та аспірацій поневоленних Москвою народів.

У чергових президентів Джонсона та Ніксона вже не знайдете навіть натяків на потребу забезпечення свободи для народів у московсько-большевицькій імперії. На перше місце висувається забезпечення державних інтересів і сфер впливів США шляхом політичного співіснування з Советським Союзом.

Тож продовжуючи політику збереження „статус кво“, президент Ніксон у своїй промові з 18 лютого ц. р. вніс такі нові моменти, які дають право говорити про нову „доктрину“ Ніксона. Справа в тому, що відповідно до нових, змінених обставин, коли в большевицькому і західному бльоках наступила

поляризація сил і визріли вже нові силові центри, які піддають монопольне становище Москви і Вашингтону, Ніксон так визначив завдання США:

„Ми запевнимо охорону, коли з боку нуклеарної потуги виникне загроза для свободи народу, що є нашим союзником, або для народу, існування якого вважаємо засадничим для нашої безпеки, або для безпеки цілого району“.

Тут уже немає мови про оборону свободи всіх народів. Ліпше під кутом інтересів і безпеки США Ніксон розглядає потребу й можливість заангажування Америки в майбутніх конфліктах. Америка не відмовляється, навпаки, — радо прийде з військовою і економічною допомогою кожному загроженому народові, який за такою допомогою звернеться і, що найважливіше, виявить

спроможність боротися за свою свободу. Дослівно Ніксон сказав:

„У випадку іншого роду агресії ми подамо військової і економічної допомоги, коли за нею до нас звернуться. Але ми будемо звертати увагу на те, щоб безпосередньо загрожений народ виявив здібність і відповідальність забезпечити свою свободу.“

Це продовжування тієї політики, яку започаткував Ніксон в Азії. Під час своєї минулорічної поїздки він, промовляючи в Гуамі, закликав азійські народи організувати свої сили, щоб перебрати в свої руки відповідальність за оборону своїх країн, а Америка („Доктрина“... стор. 5)

МЕД НА ПРОДАЖ
НАТУРАЛЬНИЙ БІЛИЙ # 1
І ГРЕЧАНИЙ
у слоїках і з вошчиною.
30 DEWSON STREET
тел. 534-0563

ЛЕКЦІЇ

Солідне навчання гри на фортепіано. Іспити в консерваторії і пописи. Інформації і зголошення на ч. 532-3610.

Потрібно жінки до праці при висилці пакунків до Європи. Знання англійської мови побажане. Телефонувати на число 364-5036.

РОЗШУК

Пані КСЕНЮ МАЗУРИК, яка виїхала до Венесуелі з Німеччини у 1948 році, пошукує похресниця Євдокія Хромей і про сить на весілля. Хто знає чи щось про неї, або вона сама, проситься голоситися на адресу:

DORIS CHROMEJ
77 GROSSMERE AVE.
OSHAWA, ONT.
CANADA

ДО ВІНАЙМУ

Неумебльована кімната з кухнею у спокійному домі. Є холодильник і піч. Телефонувати щодня від 7 до 9 год. веч. на ч. 535-8872.

ПРИВАТНИЙ ПРОДАЖ

На продаж 6-кімнатний катедж (дача), ogrivаний, телефон, вода, лазничка. 35 миль від Торонта. Тел. 630-9014 по 6 год. веч.

ПОЛІПШІТЬ СВОЄ ЗНАННЯ СЬОГОДНІ!

CANADA MANPOWER TRAINING

може бути на це відповіддю!

— ЗНАННЯ ПІДСТАВОВОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ КОНЕЧНЕ,
ЩОБ ЗРОЗУМІТИ КУРСИ —

Вчорашні знання часом не вистає для завтрашньої праці. Основою для кращого майбутнього, а також для кращої праці тепер є тренування. Може ця програма допоможе вам здобути потрібний тренінг для покращання свого знання або для знайдення та втримання нової праці.

Можете бути кандидатом для навчання, коли ви є приватним один рік після віку закінчення школи в провінції, де живете і один рік не ходите до школи. Якщо ви були членом робочих сил впродовж останніх трьох років або маєте когось на утриманні, дістанете фінансову допомогу під час цього цілоденного навчання. Ті, що не є кваліфікованими на фінансову допомогу, все ж таки можуть одержати переважний курс без жодних оплат!

Сконтакуйтеся з вашим місцевим Канада Менпавер Центром ТЕПЕР за дальшими інформаціями.

ПОЧАТОК КУРСІВ У ТОРОНТІ:

Літунський вертат і будівельний монтаж	16 бер.	Механік моторів „Дізел“	16 бер.
Оператор автоматичної шрубною машини	31 бер.	Креслення	16 бер.
Бізнесові машини і книговедення	9, 16, 23 і 31 бер.	Шиття і поправки „Драйвол Тейпер“	31 бер.
Інсталяція килимів	31 бер.	„Драйвол Тейпер“	9 бер.
Спеціальний курс машинописання для працівниць	9, 23 і 31 бер.	E.D.P. I	9 бер.
Комерційне книговедення	9 і 31 бер.	Роблення одиждних моделей і проєктів	9 бер.
Комерційне урядування	9, 16, 23 і 31 бер.	Практика в машинній майстерні	31 бер.
Повний комерційний курс	9 і 16 бер.	Помічник медсестер	31 бер.
Комерційна стенографія	9, 16, 23 і 31 бер.	„Повер совінг“	16 бер.
Комерційне шоферування	9, 16, 23 і 31 бер.	Ізда трактором-трейлером	9, 16, 23 і 31 бер.
		Оператор різнорідних машин	16 бер.
		Монтажник зварювання	31 бер.
		Повний курс для монтажника у зварюванні	31 бер.

METRO TORONTO CANADA MANPOWER CENTRES

Toronto-Dominion Centre	363-5931	4955 Yonge Street	221-9343
200 Dundas Street East	363-5931	1736 Weston Road	247-8261
2968 Dundas Street West	763-3611	3253 Lakeshore Blvd. West	253-8571
2753 Eglinton Avenue East	267-8201	44 Dundas Street West, Cooksville	279-1821
		Yorkdale Shopping Centre	783-1117

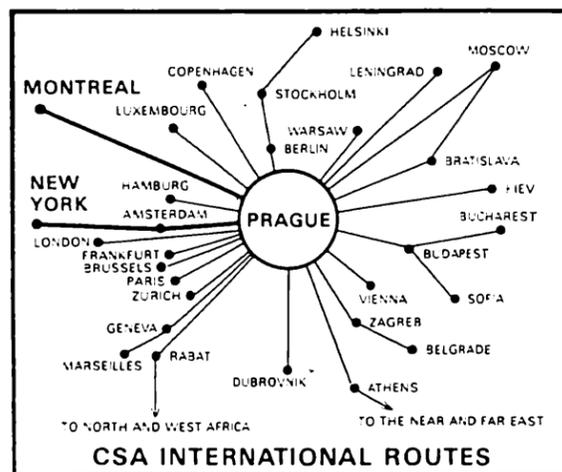
За дільницями поза Метрополісо Торонта сконтакуйтеся з вашим найближчим „Канада Менпавер“ центром.

CANADA
MANPOWER CENTRE

DEPARTMENT OF MANPOWER AND IMMIGRATION
A SERVICE OF THE GOVERNMENT OF CANADA

All the way with CSA

Тепер є час на те, щоб оглянути Європу через нові ворота Праги. Починаючи в травні 1970 р. CSA пропонує безпосередні польоти з МОНТРЕАЛЮ до ПРАГИ кожного понеділка і спільно з Ейр Канада кожної п'ятниці, з першорядним полученням до країн східної Європи, середнього і далекого Сходу. Єдиним способом польоту є ОК джетом.

INFORMATION
Montreal 861-0535/6
1 Place Ville Marie
Toronto 363-3174
401 Bay Street

CSA
CZECHOSLOVAK AIRLINES

Онтарійський уряд проголосив про продовження своєї програми щодо знижки резиденційного податку.

Хоч було кілька дільниць, які мали проблеми, але назагал програма випала добре від часу її введення в 1968 році. Дослідження виказало, що в теперішніх обставинах ця програма є найбільш ефективною, доступною дорогою для уряду для безпосереднього облігшення податкового тягару домо-власникам і рентівникам у провінції.

Для того, щоб забезпечити більш справедливу допомогу, спеціально для мешканців муніципалітетів, де пересічний податковий тягар є найвищим, був змінений спосіб обчислювання знижкової суми. В майбутньому, знижка від податку буде обчислена на підставі звичайної двохчастинної формули. На 1970 рік податкова знижка буде стандартною сумою \$30 ПЛЮС 10% від пересічного резиденційного податку, вилаченого господарями в давні муніципалітети у 1969 році.

Основна сума \$30 представляє стандартну контрибуцію урядом щодо коштів усіх муніципальних обслуговувань, тоді як 10% від пересічного вилаченого податку дає більшу перевагу мешканцям муніципалітетів зі стосовно високими податковими ставками.

Уряд вірить, що більшість оподаткованих одержать вищі бенефіси у 1970 р. ніж у 1969. Проте, буде якась кількість оподаткованих, знижка податку яких у 1969 році була багато більша, ніж зворот належний їм у 1970 році, який підлягав новій формулі.

На підставі програми повні урядові платності будуть підвищені на 9% понад 1969 рік до умовної суми \$136 мільйонів у 1970 р. Ця програма буде ведена далі місцевими муніципалітетами.

Щоб підлягати системі знижки податку, рентівник чи власник дому муєнт займати приміщення, що підлягає окремо му оподаткуванню.

Власники домів, які постійно платять податкові рати мортгеджовим боржникам, як і попередні роки, ці рати будуть врегульовані відповідно до податкової знижки.

Рентівники дали одержувати знижки від своїх господарів. Господарі муєнт передати знижку рентівникам до 31 грудня 1970 р. Рентівники, які впроваджуються і випроваджуються з апартаментів упродовж року, одержать відповідну суму знижки базовану на часі за-мешкання.

The Hon. John Roberts
Prime Minister of Ontario

СПОРТ

ЮНЬОРИ СУМ ЧЕМПІОНИ ОНТАРІО

28 лютого ц. р. дев'ять команд відбірали змагалися за першість Онтаріо. У результаті двобоїв у Гвелфі, Онт., юньорська команда СУМ з Торонто завоювала чемпіонат провінції. У хлоп'ячій конкуренції команда СУМ зайняла четверте місце.

Дівчата виступали в такому складі: Юлія Кухарчук, Леся Сідор, Надія Михайлици, Марійка Павличко, Славка Баврух, Ганна Мальована, Христя Ігнатівич, Леся Попик та Ірина Березька. Юньори — це дівчата пізніше 19 років життя.

КОРОТКО

У змаганнях за чашу США футболісти УСК з Нью-Йорку перемогли команду „Дойчунгарн" з рахунком 3:2. Це була зустріч півфіналістів. Всі три голи забив гравець Мфум.

Василь Станкович—львівський аспірант-володар золотої медалі світового чемпіонату в командному заліку—вперше здобув кубок СССР серед рапіристів на змаганнях у Баку. Рапіра — це колоча холодна зброя з довгим чотиригранним клинком з кулькою на вістрі. Застосовується в навчальному і спортивному фехтуванні.

В Тернополі закінчився зимовий республіканський моторкор. Перше місце зайняли львів'яни, на друге вийшла команда Кіровограда, на третьому місці знайшлася команда Харківської області. В особистому заліку успіху добились кияни. Киянин Леонід Шинкаренко переміг у заїздах мотоциклів класи до 175 куб. см. Його земляк Володимир Погребняк, виступаючи на машинах до 250 і 50 куб. см., двічі добився перемог. Серед жінок на перше місце вийшла Раїса Ражська з Харкова.

Переможцями в загально-

командному рахунку змагань скороходів на льодових доріжках Київського центрального стадіону стали кияни. На другому місці знайшлася команда Харківської області, на третьому — Івано-Франківської. Харків'янин В. Карпець став абсолютним чемпіоном України. У жінок цей титул здобула киянка Т. Шелляхова. Юньори Івано-Франківщини під проводом Віри Ерензей зайняли перше місце в командних змаганнях, випередивши харків'ян і киян.

22 лютого ц. р. відбулися загальні річні збори СТ „Україна". Новий склад торонтського товариства складається з таких осіб: М. Шмотолоха, О. Пірак, В. Закалужний, В. Ворелький, В. Назарко, О. Лаб'як, В. Гуль, інж. Ю. Спольський, Я. Вільк, Насадюк, О. Скоцень, М. Вернік та Ковальчук. Контрольну комісію творять: Я. Хоростіль, Костюк та Я. Мочерняк, а Товариський суд: О. Опалевич, С. Гаррай і О. Александер.

ХАРИТАТИВНО-ОСВІТНИЙ ФОНД КУК

Оплачує: видання шкільних книжок, поїздки шкільного референта, з'їзди студентських організацій, видання періодиків українською та англійською мовами і підготовку українських програм радіо і телебачення, — з чого користаються всі українці Канади.

Кожний даток на цей фонд з звільнення від податку цього року, і рівночасно кожний даток допомагає досягнути мінімум зборки для заповнення податкового звільнення на наступні роки.

До кінця березня ц. р. пішлить кожний за себе щедрий даток на: CHARITABLE & EDUCATIONAL TRUST of UKRAINIANS CANADIAN COMMITTEE, 456 MAIN ST., WINNIPEG 2, MANITOBA.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ХРОНІКА ПОДІЙ ТИЖНЯ

НОВА СЕСІЯ ОНТАРІЙСЬКОЇ ЛЕГІСЛЯТУРИ

У вівторок, 24 лютого ц. р., відкрилася нова сесія Онтарійської легіслятури тронною промовою лейтенант-губернатора Роса Мекдоналда, у якій з'ясовано програму уряду прем'єра Робарта. У ній на перше місце вибивається проблема забруднення води, повітря і землі. Уряд присвятить цій справі особливу увагу, щоб охоронити населення перед шкідливими наслідками забруднення.

Дуже актуальним є інфляційний тиск на канадську економіку. Для успішної протидії уряду Онтаріо буде співпрацювати з федеральним урядом в Оттаві, як це започатковано на конференції в Оттаві, а рівночасно буде продовжуватися політику обмеження витрат та закликати бізнесменів і всіх громадян тісно співпрацювати зі собою, щоб протидіяти інфляції.

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРОСОВЕТСЬКОЇ ПОЛІТИКИ У ТАНТА

27 міжнародних організацій, що пов'язані з економічними і суспільними установами ООН, внесли протест до Об'єднаних Націй проти генерального секретаря У Танга, який за-

боронив інформаційним центром ООН на Заході приймати скарги советських громадян. Оправа в тому, що минулого року група советських письменників і науковців внесла скаргу на уряд СССР до Комісії людських прав Об'єднаних Націй, вимагаючи розслідування положення в СССР, де уряд топче людські права і стосує сталінський терор. На вимогу Москви У Тант заборонив 3 жовтня м. р. Інформаційним центром ООН на Заході приймати скарги советських громадян. Таким чином советські громадяни позбавлені змоги пересилати до ООН скарги на уряд СССР, бо Інформаційний центр у Москві таких скарг не приймає.

ПРОТИІЗРАЇЛЬСЬКА ГІСТЕРІЯ У СССР

Советська преса переповнена статтями і звітними матеріалами, друкованими на перших сторінках, з крикливими заголовками проти Ізраїлю, з закликками дати повну піддержку арабам у їх справедливій боротьбі проти ізраїльських агресорів.

На просторі СССР відбуваються на заводах і підприємствах мітинги і зібрання, на яких засуджують Ізраїль.

„Правда" з 24 лютого ц. р. пише в статті п. н. „Рішучий засуд агресорів": „Советські люди на масових мітингах і зібраннях гнівно засуджують злочини ізраїльської воєщини. Вони висловлюють солідарність із справедливою боротьбою арабських народів". Подається широка інформація про мітинги у Москві, Горькому, Баку, Дніпропетровську і Фрунзе, де схвалено однотипні резолюції, наприклад:

„Учасники мітингу цілком і повністю одобрили політику ЦК КПСС і советського уряду, щоб дати всесторонню допомогу арабським народам".

У „Правді" з 25 лютого ц. р. є мова про мітинги і зібрання у Москві, Мінську і Одесі.

Протиізраїльську гістерію роздмухують теж советські газети друковані українською мовою — „Радянська Україна" і „Молодь України". Ось заголовки статей, що інформують про мітинги і зібрання населення: „Рішучий осуд розбійницької політики Ізраїлю". „Покласти край злочинним діям ізраїльської воєщини" („Радянська Україна" з 22. 2.). „Рішучий осуд агресії" („Молодь України" з 22. 2.).

Ця протиізраїльська гістерія відбувається за ініціативою і вказівками партії з Кремлю, де планоно організують і розпалюють серед населення протигидівські настрої, мобілізують публічну думку проти Ізраїлю, щоб під плащиком нібито оборони

„справедливих інтересів арабів" просувати і закріплювати позиції російського імперіалізму на Близькому Сході.

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

Родезія остаточно зірвала всі пов'язання з Великою Британією. Вона проголосила себе республікою з тимчасовим президентом Кліффордом Дюпонтом на чолі. Як відомо, більшість населення Родезії творять чорні, але уряд і адміністрація є в руках білих. Родезія була 80 років під контролем британців.

В Канаді також виникли маоїстські революційні групи, які комуністів-москвофілів прозивають зрадниками комунізму та революції. Минулої суботи маоїсти влаштували під будинком федерального парламенту в Оттаві демонстрацію проти війни у В'єтнамі. Під час демонстрації прийшло до зудару та біжінки з іншими демонстрантами.

Жидівські організації в США влаштували ряд демонстрацій проти візиту президента Франції. Вони п'ятиували уряд Франції за продаж літаків Лібії, які напевно будуть використані проти Ізраїля. Говорять про те, що президент Помпіду готов зірвати речення візиту і повернутися до Франції. Прийняття його Ніксоном у Вашингтоні було достойне і величаве.

НЕСТОР РІПЕЦЬКИЙ У ФІЛЯДЕЛЬФІ

Після успішного авторського вечора відомого українського поета і письменника Нестора Ріпецького в Нью-Йорку Український Літературно-Мистецький Клуб у Філядельфії влаштував йому авторський вечір у своєму місті 21 березня 1970 р. 7 веч. в залі українського товариства Тригуб на 4932 North Broad St.

Із доповіддю про літературно-журналістичний дорібок письменника виступить голова Клубу д-р Володимир Рудницький. Із читанням творів автора виступатимуть читці: Ганна Кореньовська з Нью-Йорку, Зоряна Луцька і Марко Тарнавський із Філядельфії. В музичній частині вечора виступить вперше у Філядельфії Христиня Липецька, меццо-сопрано з Детройту, яка при акомпанюванні Роксоліяні Гарасимович виконає ряд арій і пісень.

Як довідуємось, Нестор Ріпецький закінчив працю над своєю новою книжкою інтерв'ю, репортажів і статей, які ще цього року по'являться друком п. з. „Розмови й зустрічі".

МОЖНА НАБУТИ ОПРАВЛЕНІ РІЧНИКИ „ГОМОНУ УКРАЇНИ"

Питати, або писати: Видавництво „Гомін України" 140 Бетхрст Ст. Торонто 3, Онт.

Спільна акція за патріархат

РІШЕННЯ КОНФЕРЕНЦІ У ВІННІПЕЗІ У СПРАВІ АКЦІЇ ЗА ПАТРІАРХАТ

26 лютого ц. р. відбулася Конференція владик Укр. Кат. Церкви у Вінніпезі. Вечером того дня відбулася в палаті митрополита Кир Максима і під його проводом спільна нарада з головами і представниками складових організацій Централі Українців Католиків Канади.

Предметом наради була справа акції за патріархат і співвідношення до Громадських рад за патріархальний устрій Української Католицької Церкви.

По заслуханні думок делегатів і на їх бажання Кир Максим подав наступні напрями:

1. Усі українці-католики повинні цікавитися і піддержувати акцію за патріархальний устрій Української Католицької Церкви.
2. Вся праця в тому напрямі повинна йти в рамках організованого життя української спільноти.
3. Співпраця українських католицьких організацій з Громадськими радами за патріархальний устрій Української Католицької Церкви повинна йти по лінії узгодження запланованої акції.
4. Саме узгодження відбувається у формі зустрічі представників централі чи центральної українських католицьких органі-

зацій з представниками Громадської ради чи Громадських рад за патріархальний устрій, які спільно обговорюють і спільно вирішують заплановану акцію.

Наступного дня в катедрі св. Володимира і Ольги відбулися наради представників католицьких організацій під проводом владик Ісидора, Ніла і Андрія. В нарадах взяли теж участь о. митрат Кушнір, о. канцлер Добрянський, крилошанин о. С. Іжик, о. Кришталович і о. Фільварчук. В обох нарадах взяв участь д-р Марунчак — голова Крайової Ради Громадських Організацій за Патріархальний устрій Української Католицької Церкви.

Наради проходили по лінії на прямих владик Кир Максима. Прийнято їх як вихідну точку співпраці до дальшої акції за завершення Укр. Кат. Церкви патріархатом.

З Торонто взяли участь в нарадах адв. В. Долішній — голова Централі Укр. Кат., М. Полюнок — голова Крайової Управи БУК, О. Ковальська — заст. голови Крайової Управи ЛУКЖК та члени Анна Чайко — голова Спархіяльної управи ЛУКЖК, Іванна Бригидер, Ярослава Шеремета і Євгенія Янківська.

„ДОКТРИНА" НІКСОНА

(Закінчення із стор. 4) прийде їм з допомогою. Тепер Ніксон поширив цю засаду і на інші частини і райони в світі. Це стосується, зокрема, Європи.

Ситуація настільки змінилася, що західноєвропейські народи спроможні вже сьогодні перебрати на себе головний тягар оборони перед советською агресією. Роля Америки буде допоміжною. Вона забезпечить головню атомну оборону європейського континенту.

Президент Ніксон сконцентрував свою увагу на найбільш загрозовому під теперішню пору Близько-східному району з уваги на пенетрацію там російського імперіалізму. Він попередив Советський Союз, що „США з великим затурбуванням слідкують за кожним порухом Советського Союзу, що змагає до забез-

печення своїх виключних впливів на Близькому Сході".

Щоб в ізраїльсько-арабському конфлікті неутралізувати арабську карту в руках СССР, відбувалися минулого тижня у Вашингтоні розмови між президентом Ніксоном і французьким президентом Помпіду.

Франція зуміла налагодити добрі взаємини з кол. своїми колоніями — Алжиром, Марокко і Тунісом, а тепер доставляє бойові літаки Лібії. Йдеться про те, щоб зберегти баланс сил на Близькому Сході, не допустити до росту впливів Москви, яка збрить Єгипет і Сирію проти Ізраїлю. У цій ситуації Америка мусить піддержувати і боронити Ізраїль, а Франція грає ролю неутральної країни з окремим завданням в арабському світі.

В. С.

20th CENTURY THEATRES
Cinema Showcase PRESENTATIONS

Від 6-го до 12-го березня

ФІЛЬМ ПРО АМЕРИКУ
"ZABRISKIE POINT"
Виступає ROD TAYLOR

Restricted
Кольоровий

TOWNE CINEMA
1100A YONGE STREET • 924-2000

6-ий тиждень

"THEY SHOOT HORSES, DON'T THEY?"
Виступають: JANE FONDA, MICHAEL SARRAZIN.
Для дорослих Кольоровий

UPTOWN 2
YONGE AT BLOOR • 922-3113

"I AM CURIOUS" (yellow)
„Один з найважливіших фільмів, які я бачив-коли бачив дотепер"...

сказав NORMAN MAILER
Restricted

UPTOWN 3
YONGE AT BLOOR • 922-3113

3-ий тиждень
СТРАХИТЛИВА ДРАМА

VINCENT PRICE & CHRISTOPHER LEE y

"SCREAM AND SCREAM AGAIN"
Кольоровий
Для дорослих
Тільки в „драйв-інс"
"THE DEVILS 8"

JANE FONDA y
"YOUNG LOVERS"
i
PETER FONDA y
"JOY HOUSE"

Restricted

THE CAPRI
1100A YONGE STREET • 924-2000

Коли вломлювалися в Червоний Китай, хтось мусів витягнути шпильку з...
"THE LAST GRANADE"
Виступають: STANLEY BAKER, HONOR BLACKMAN & ALEX CORD
Додаткова атракція тільки в „драйв-інс"
"HELL IN THE PACIFIC"
Для дорослих

BIRCHCLIFF
1100A YONGE STREET • 924-2000

WESTWOOD CINEMA
1100A YONGE STREET • 924-2000

YONGE THEATRE
189 Yonge Street

NORTHEAST DRIVE-IN
1100A YONGE STREET • 924-2000

YORKDALE CINEMA
1100A YONGE STREET • 924-2000

FAMOUS PLAYERS THEATRES

По дальшій інформації телефонуйте 924-2581
Початок 7 год. веч., субота від 2 год. по пол., неділя від 1.30 по пол.
Від 6-го до 12-го березня

Природне кохання та його важливість в інтимній любові двох людей.
"THE IDEAL MARRIAGE"
та
"PLAYGIRLS"
Кольоровий
Restricted

BARONET CINEMA
1100A YONGE STREET • 924-2000

НАСТУПНА АТРАКЦІЯ!
RUSS MEYER
продуцент контроверсійного фільму „Віксен" висвітлює
"LORNA"
Restricted

VAUGHAN
550 ST. CLAIR W. AT VAUGHAN RD.

20-річчя Курсів українознавства ім. Г. Сковороди

У 1970 році минає 20 років від заснування перших у Торонто Курсів Українознавства ім. Гр. Сковороди для української середньошкільної молоді. За організацію цих Курсів узялася пані д-р Олександра Копач у персьмунні та при допомозі Пластової Станиці в Торонто. Перші роки, як це завжди буває, були доволі важкі через брак належного розуміння до таких Курсів такий серед загалу батьків, як також через брак відповідного приміщення.

У першій організаційній стадії на Курсах учила сама пані мгр. Копач, а тільки час до часу запрошувала на скремі лекції проф. М. Витинського, знавця історії українського мистецтва та проф. д-ра Ярослава Пастернака — славетного українського археолога. Спочатку навчання на Курсах тривало тільки чотири роки і до перших матуральних іспитів приступило всього 6 студентів у 1954 році. Пізніше введено п'ятирічну програму й у зв'язку з тим одного року не було матуральних іспитів.

Після перших пробних і важких років Курси Українознавства ім. Гр. Сковороди здобували собі чимраз то більшу популярність і кількість учнів постійно зростала з року в рік, а поряд із тим зрештовано і відповідний вчительський склад, тобто поставлено ви мого, що кожний учитель мусить мати університетську освіту у своїй діяльності. Успіх Курсів ім. Гр. Сковороди заохотив і інші організації, які мали свої Рідні Школи, організувати в себе подібні Курси Українознавства і сьогодні існує в самому Торонто біля десяти таких Курсів, а декілька і поза Торонто. На Курси вчашас вже не кільканадцять середньошкільників як у 1950-52 рр., але сотки у самому Торонто, а коло двох сот приступає до матуральних іспитів.

Цього ювілейного року Курсів Українознавства ім. Гр. Сковороди відбулись, як і кожного року, матуральні іспити, спершу письмові, а 7 лютого усні перед спеціальною Матуральною Комісією, до якої належали проф. Володимир Шелест, голова, із університету Вотерлю, проф. Зенон Зелений, голова Об'єднання Українців Педагогів Канади та вчителі 5-го курсу: пані д-р Олександра Копач, директорка Курсів (література), о. Іван Сиротинський (релігія), мгр. Василь Верига (історія) та маестро Мирси Левицький (мистецтво). Не було цього року поспійного члена Матуральної Комісії в минулому, викладача археології, проф. Ярослава Пастернака, який неоподівано відійшов у вічність у грудні 1969 року.

До іспиту зрілості із українознавчих предметів після п'ятирічного навчання приступило 20 молодих хлопців і дівчат. Підсумовуючи вислід матуральних іспитів, доводиться з приємністю ствердити, що всім із них здало іспит на визначно (85% або більше), сім здало на похвально (75%—84%), двос на добре (65%—74%) та троє на задовільно (50%—64%). На визначно здали такі учні в поазбучному порядку: Ірина Баєр,

МЕД — ЦЕ ЛІКАРСТВО!

Замовляйте його в пасіці О. і Г. Масляків.
Три роди — весняний, липовий і з люцерни. Ціна: 32 фунти — \$10, 8 фунтів — \$3.00, 4 фунти — \$1.60. Телефонуйте: О. Масляк, 233-0296 (вечером). При замовленні понад 10 фунтів безплатна доставка до дому.

Андрій Верига, Адріяна Генрик-Березовська, Галина Гринь, Олена Дем'янчук, Юрій Лучків, Роман Сенькусь та Марта Терененць.

Із оцінками нижче загального вислуду „визначно“ здали такі абсолювенти: Борис Грибівський, Ростислав Дашко, Христина Домазар, Богданна Дума, Оксана Куціль, Марта Лещинин, Орест Проців, Юрій Парубчак, Лев Сілецький, Юрій Трусевиц, Віра Яцик та Надія Яцик.

Цього року усі ті, які приступили до усної матури, здали її з більшим або меншим успіхом, і ніхто не перепав. Сталось це завдяки тому, що всіх тих, які не встигали з матеріалом, вилімінувано заздалегідь. Із 26-ти учнів на 5-ому році Курсів, 4-ох не допущено до письмової матури; двос писали іспити, але не приступали до усних. Одна із цих двох, Дарія Головата, добра і пильна учениця, замість стати перед матуральною Комісією Курсів Українознавства, відійшла ненадійно із цього світу і стала перед іспит Господній і того самого дня, 7-го лютого, відбувся її похорон із Свято-Миколаївської церкви. Матуральна Комісія, у порозумінню з учителями Курсів вирішила видати батькам Покійної матуральне свідцтво із похвальним вислідом на підставі її письмових іспитів та іспитів з кінця 5-го року. Це був перший такий випадок на протязі існування КУ ім. Сковороди, який був прикритим досвідом не тільки для батьків Покійної, але і для її товаришів та вчителів.

Згадані матуральні іспити — це 14-ті з черги на Курсах ім. Гр. Сковороди і на сьогодні кількість випускників матурантів із цих Курсів переходить число 250 осіб. З уваги на ювілей Курсів Батьківський Комітет рішив відзначити цю подію окремою скромною публікацією, яка була б одним із документів до історії українського середньошкільного шкільництва в Канаді, тим більше,

ПОДЯКА

По довгій і важкій недугі на 44-му році життя з волі Всевишнього відійшла від нас у вічність наша Найдорожча Дружина і Мама бл. п. ПЕЛАГІЯ КРУЧАЙ, з дому Сокира, яка упокоїлася в Бозі в Торонто 29 грудня 1969 р.

Цією дорогою складаємо з глибини душі найсердечнішу подяку всім Сусідам, Приятелям і Знайомим у Торонто і з далеких інших міст Канади, які часто відвідували хвору в шпиталі і вдома. Дуже щиро дякуємо всім тим, які будь-чим причинилися для її розваги і потіхи. Також щиро дякуємо Вуйкові і Вуйні Боднаровим з Чикаго і всієї його родині, які на вістку про недугу, а опісля на похорон прибули негайно з правдивим співчуттям. Сердечно дякуємо нашій прибраній дітям дорогій Теті, яка майже гостійно була з нами, під час недуги Покійної і яка й тепер нас не забуває. Щиро дякуємо оо. М. Стасеву і Данилякові за відвідини в шпиталі і дома. Особливо дякуємо о. С. Хабурському за постійну духову опіку Покійної в шпиталі, уділення Найсвятіших Тайн і за відправи похоронних Богослужень на вічний спочинок.

Щиро дякуємо за квіти і за Служби Божі за спокій душі Покійної. Також дуже дякуємо всім тим, хто взяв участь у похоронних обрядах у похоронному заведенні, церкві і на цвинтарі.

Залишені в глибокому смутку:

Пилип — муж
Роман і Орест — діти
Вліжча і дальша родина в Чикаго і в Україні.

що Курси ім. Сковороди — це перші того роду Курси в Канаді. Віпці Освітні Курси Осередку Культури у Вінніпезі існують ще з-перед другої світової війни, але їхня програма була і с

раїнсьзнавчих предметів і на деяких університетах провінції Онтаріо їх визнають як додаткові іспити при вступі, зокрема коли йдеться про вимоги знання ще й інших мов, крім ан-

університетах, а деякі з них спеціалізуються в українознавстві. І, мабуть, це є найбільшою приємністю не тільки для батьків, але й для вчителів та для всієї української громади, що й

дещо іншою від програми середньошкільних Курсів. Учасники Курсів Українознавства ім. Гр. Сковороди дістають на протязі майже п'яти шкільних років всесторонне знання із ук-

гліської. Для дирекції Курсів, як і для всіх учителів доводиться з приємністю ствердити факт, що багато абсолювентів із цих Курсів покінчили або ще студіюють на канадських

удалось засохити молодше покоління запізнатись ближче із мовою, культурою та минулим українського народу, до якого і вони самі себе зачисляють.
В. Ж.

duke's
625 QUEEN ST. WEST
368-6138

GENERAL ELECTRIC

ЩІТКА
ДО ГЛЯНСУВАННЯ
ПІДЛІГ
\$27.99

Жодна жінка не повинна бути без цієї щітки. Сильний довготривалий мотор, компактний сховок, без вібрації, для вигідного вживання, грубий „вайпел“ буфер. Це кілька особливостей, що творять надзвичайне купно по такій низькій ціні. Можна вживати всі вигідні СGE додаткові пристосування.

Вигідні сплати
Відкрито вечорами

Українська Народна Поміч

ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ — ЦЕ НАЙКРАЩА І НАЙПЕВНІША ФОРМА ОЩАДНОСТІ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНІСТЬ РОДИНИ І ОДИНИЦІ.

Тому забезпечуйте себе і свої родини в Українській Народній Помічі, яка має модерні ощадні класи життєвого забезпечення для кожної людини і на всі потреби.

Забезпечення в УНПомічі є на вигідних умовах системи Братського Забезпечення. Наш кліч: Максимум забезпечення за мінімальною оплатою.

Видасмо грамоти на суми: від 500.00 до 100,000.00 дол., у віці від народження до 65-го року життя.

Члени і не-члени! Скористайте з цієї особливої нагоди та доповніть своє дотеперішнє забезпечення вигідними грамотами УНПомічі.

За докладнішими інформаціями звертайтеся до наших представників у кожній місцевості або безпосередньо до Головної Канцелярії УНП в Пітсбургу і до Канадського Представництва УНП в Торонто, Онт.

UKRAINIAN NATIONAL AID ASSOCIATION of AMERICA
P.O. BOX 1948
PITTSBURGH, PA. 15230
TEL. 261-2807
83 CHRISTIE ST.
TORONTO 4, ONT.
TEL. 533-0244

ЛІГА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ — ВІДДІЛ В ОТТАВІ
запрошує українське громадянство Оттави і околиць на виступ відомого приятеля українців

Високодостойного Дж. Діфенбейкера

кол. прем'єра Канади.

Високодостойний Дж. Діфенбейкер поділиться враженнями з перебування в Україні.

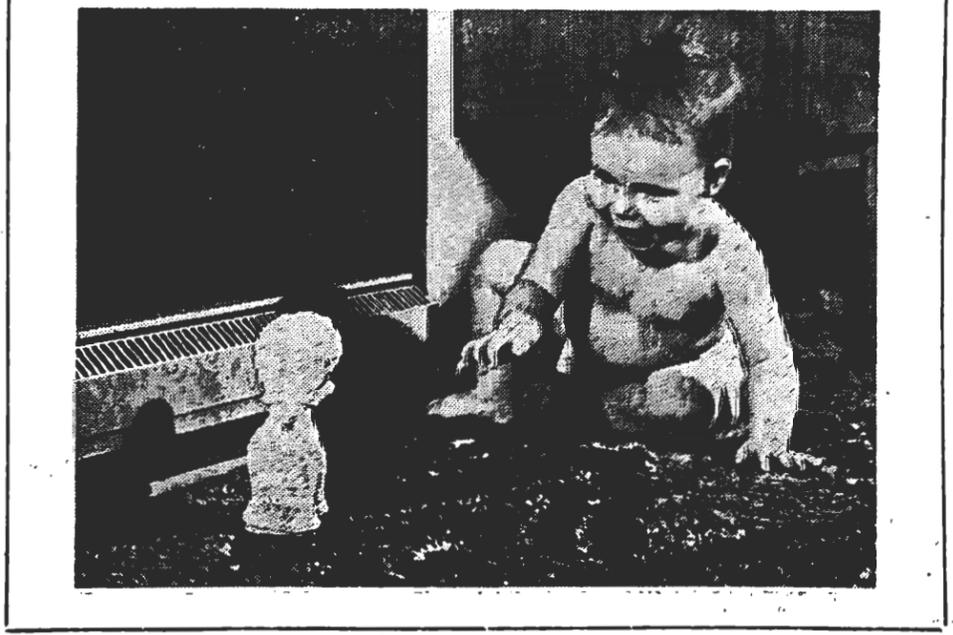
Виступ відбудеться
В СУБОТУ 14 БЕРЕЗНЯ 1970 РОКУ
ГОДИНА — 7.30 ВЕЧ. в залі УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПАРАФІЇ,
991 КАРЛІНГ, ОТТАВА.

Є у вашому домі холодна закутина?

Загрійте електричним ogrіванням

Якщо деякі місця у вашому домі не є такі теплі, як би ви собі бажали, тоді електричне ogrівання вам це поправить. Можете заінсталювати електричне ogrівання тільки в одній кімнаті або в закутку кімнати просто і економічно. Матимете бажаний комфорт без роботи, розгарділшу і видатку при поширенні вашої дотеперішньої ogrівальної системи.

Через додавання електричного ogrівання кож-на кімната у вашому домі буде теплою. Запитайте про це кожного кваліфікованого контрактора електричного ogrівання, або телефонуйте до нас на ч. 363-2261.

Кредитова кооператива „Будучність”

у Торонті

На протязі сімнадцяти років існування кооперативи „Будучність” ми зуміли організувати велику кількість членства, яке дало нам змогу розвинути нашу рідну кооперативу.

Наша фінансова установа керована волею більшості членів. Вони вибирають кожного року керівні органи, які покликають управу до ведення підприємства. Звітність управи перед дирекцією і членами на загальних Зборах базована стисло на підставі цілорічних бухгалтерських і статистичних даних.

Кожен член кредитової кооперативи „Будучність” дістав річний звіт за 1969 рік. Простудіювавши його, він має змогу на Загальних Зборах вносити нові ідеї для дальшого розвитку своєї рідної опілки.

Хоч два останні роки в господарській діяльності були не надто сприятливі під оглядом фінансової політики Канади, все таки наше членство з повним довір'ям ставиться до своєї кооперативи „Будучність” і цьому вона завдячує свій дальший ріст.

На день 30 грудня 1968

року ми мали 3,855 членів. За 1969 рік прибуло нових 155, а вибуло 190. Стан на 31-го грудня 1969 року: 3,891 член. З-поміж вибулих членів — 12 померло, а решта — це в більшості такі члени, що звузили поширені родинні конта тому, що заіснувала інша система податкової звітності відсотків.

У роках 1968 і 1969 банки і фінансові компанії старалися придбати чи затримати якнайбільше грошових ощадностей, виставляючи риболовні гачки у виді великих гасел процентного заманювання. Але наша кредитова спілка не захиталася. Навпаки, члени свідомі того, що відсотки в „Будучності” не менші від інших фінансових установ, а навіть більші, бо мають враховану безплатну життєву асекурацію.

Наша кооператива в 1969 році виплатила родинам померлих членів \$22,266. Це велика допомога для тих родин, що втратили своїх найближчих.

Ми провадимо два збірні пункти збирання грошових ощадностей. Відділ в Українському Домі на вул. Кріс

ті мав обороту \$530,651, а централа на 140 Ветирет Ст. \$8,820,464, разом оборот касовий вивисив 9,351,115 дол. Це більше від минулого року на \$1,275,350. Пересічний денний оборот вивисив \$30,370.

Баланс, як образ нашої кредитової спілки на день 31 грудня 1969 року, представляється так: Пасиви,

Слід вказати на господарювання чужим майном (себто грошима членів). Ми загосподарили на протязі існування кооперативи о-коло чверть мільйона доларів, які є противагою власного будинку.

Друга сторона нашого балансу — це активи. Вони становлять розміщення позицій, показуючи, як ми

\$187,978. Наперед заплачена асекурація \$949. Разом активи вивисив \$6,070,290.

Грошовий капітал, вложений на інвестиції і позики, приніс нам тільки 7.2% у річному відношенні. У висліді це дало нам малий відсоток прибутку тому, що ск. два мільйони позик були на низькому опроцентуванні, що будуть тривати ще на протязі двох років.

Так представляється наш мастковий стан у 1969 році.

прибутків і витрат за 1969 рік.

Одержано прибутків — \$435,587. Загальні витрати — \$361,873. Надвишка до розподілу — \$73,714.14.

Коли порівняємо запланований бюджет на 1969 р., то наші прибутки збільшилися на \$4,300, а витрати зменшені на \$2,150, тим самим втримано, а навіть перевищено бюджет.

З більших сум витрат заплановано членам відсотки і дивіденди \$293,867. Це становить пересічно 6.7%, що рівняється високому опроцентуванню в порівнянні до прибуткових процентів.

Сума асекурації позик і вкладів вивисив 10%, а платні 9% загального прибутку. Дозволяється бюджетування у кредитових спілках на 15%.

Наш публічний книговод п. Юрійчук перевірів книговодство, приготував баланс і заухок прибутків і витрат, які сьогодні пропонує заг. Зборам до затвердження.

На підставі урядової статистики населення Канади зберігає свої грошові ощадності в таких фінансових інституціях:

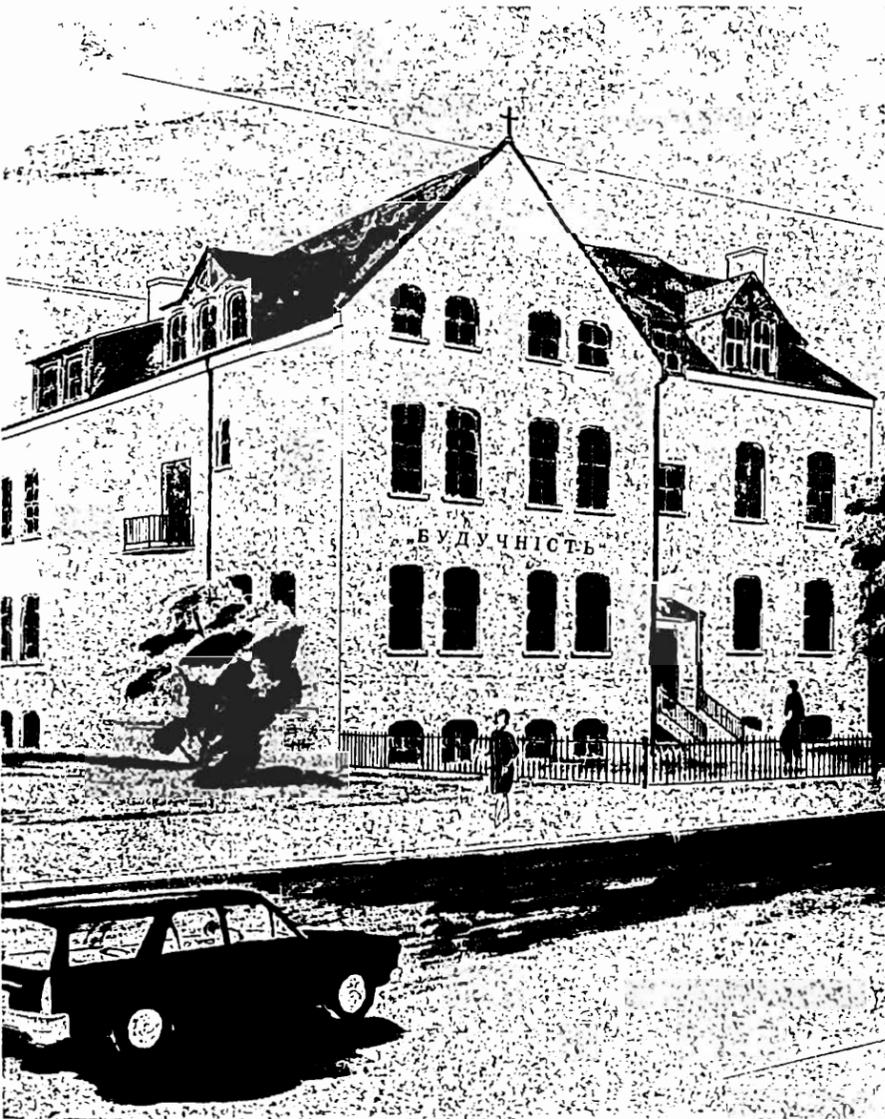
У чартерованих банках	60%
У троткомпаніях	22%
У кредитових спілках	16%
У щадничих банках	2%

разом 100%

Правдою є, що найбільший відсоток населення складає свої ощадності в банках і троткомпаніях, але, коли порівняти відсоток населення Канади, то все таки кредитові спілки нараховують 4,763,357 членів, що становить 23.18% населення.

Коли порівняти українське населення міста Торонто, що нараховує понад 60 тисяч, то наші кредитові спілки об'єднали 17,000 членів українського населення, що вивисив 28.3%. Це вислід нашої організованості, більший на 5%. Ми віримо, що наше майбутнє тільки в кооперативі. Якщо б не наші кредитові спілки, то життя наших церков, устанів і шкіл було у гіршому стані, як досі.

(Кредитова ... стор. 8)

як джерело надходжень нашого майна, яке розміщене в наступних позиціях:

На уділах \$ 966,823, на депозитах \$4,795,562. Запасний фонд \$234,183. Довжний розрахунок за забезпечення \$8.84 і зиск до розподілу \$73,714.14. Разом майно кооперативи вивисив \$6,070,290, воно зросло від минулого року на \$343,622.

цим майном господарювали і з чого ми зробили прибуток.

Рухомо готівка до щоденного вжитку вивисив \$278,667. Грошова резерва на термінових вкладах, від яких ми одержуємо відсотки — \$1,383,084. На позиках персональних і мортгеджових — \$4,219,613. Будинок і устаткування —

У 1968 р. прийшла велика зміна в процентах, як щадничих, так і позикових, що принесла нам бюджету втрату \$25,000, то в 1969 році наш пропонуванний бюджет втриманий нарівні прибутків і витрат.

Мастковий стан балансу сум дав вислід наших

РАХУНОК ПРИБУТКІВ І ВИТРАТ на день 31 грудня 1969 р.

П Р И Б У Т К И

Відсотки від позик	342,331.41	
Відсотки від Коопбанку	53,362.00	
Дивіденди від КЮНА	1,850.74	
Відсотки від фондів Пров. Уряду	2,812.50	
Відсотки від Банк оф Монреаль	10,741.51	
Онтарійська Ліга Кредитівок	13,211.42	
Винагорода від К. П. Експрес	182.51	
Інші прибутки	3,475.00	
	<u>427,967.09</u>	
Прибутки будинку	7,620.00	435,587.09

В И Т Р А Т И

Чинші за приміщення	1,300.00	
Платні працівники	34,515.27	
Друки і канцелярське приладдя	3,548.64	
Оголошення й пожертви	7,968.57	
Телефон	868.74	
Вдержання будинку	9,851.62	
Заплачені відсотки від вкладів	236,496.19	
Убезпечення персоналу	3,181.46	
Асекурація позик і вкладів	44,355.25	
Винагорода - гонорари	3,875.00	
Винагорода практикуючим працівникам	5,244.47	
Амортизація	3,274.38	
Оплата за чеки і відсотки	6,095.86	
Убезпечення від вогню і влому	1,276.00	
Інші видатки	18.50	361,872.95
Надвишка до розподілу		<u>73,714.14</u>
Разом		<u>435,587.09</u>

Б А Л А Н С

на день 31 грудня 1969 р.

А К Т И В И

	1969	1968
Готівка в:		
касі	500.00	500.00
дорозі до банку	72,590.65	5,741.12
Коопбанку б/р	148,792.76	162,124.49
Торонто - Домініон Банку	56,783.77	136,166.73
Банку оф Монреаль	310,000.00	50,000.00
	<u>588,667.18</u>	<u>354,532.34</u>
Інвестиції в:		
Коопбанку (депозити та уділи)	796,000.00	796,000.00
Онтаріо Кредіт Юніон Ліг	221,602.74	207,729.82
Бондах Провінційного Уряду	50,000.00	50,000.00
„Гомін України”	25.00	25.00
Стабілізаційному фонді	5,456.00	5,056.00
	<u>1,073,083.74</u>	<u>1,058,810.82</u>
Позики:		
205 Особисті	362,074.15	349,529.56
270 Мортгеджеві короткотермінові	2,466,728.11	2,160,019.87
142 Мортгеджеві довготермінові	1,390,810.29	1,614,662.78
617	4,219,612.55	4,124,212.21
	<u>8,439,225.10</u>	<u>8,248,424.42</u>
Земля	120,000.00	120,000.00
Будинок 62,613.33 - Аморт. 10,170.61	52,442.72	53,542.73
Устаткування:		
Закупна вартість 32,702.97		
— Амортизація 17,167.97	15,535.00	13,680.00
Наперед заплачена асекурація	949.00	1,898.92
Разом	<u>6,070,290.19</u>	<u>5,726,677.87</u>

П А С И В И

	1969	1968
Уділи	966,822.79	968,853.46
Щадничі депозити	2,685,088.17	3,145,817.78
Чеківі депозити	1,288,586.10	773,313.88
Студійно - пенсійні (депозити)	462,475.24	404,402.94
Термінові депозити	359,412.00	145,100.00
Відсотки на термінові депозити		5,445.90
Культурний фонд	9,185.00	9,185.00
Запасний фонд	224,997.91	211,899.75
Переходові рахунки	8.84	
Надвишка на 31. 12. 1968	62,659.16	
Дивіденда 5%	47,538.50	
Запасний фонд	13,020.66	
Пожертви на культ. цілі з метою популяризації кредитівки	2,100.00	
Пропонуванний розподіл надвишки на день 31-го грудня 1969 року:		
Дивіденда 6%	57,371.34	
Запасний фонд	14,342.80	
Пожертви на культ. цілі з метою популяризації кредитівки	2,000.00	
Надвишка з біжучого року	73,714.14	62,659.16
Разом	<u>6,070,290.19</u>	<u>5,726,677.87</u>

Відсотки від ощадностей у кред. кооп. „Будучність”

5% від чеківих депозитів	
6 1/2% від звич. щадничих вкладів	
7% від студійних і пенсійних ощадностей	
7 1/2% від довгороченцевих ощадностей	

Відсотки від позик:

9 1/2% від перших мортгеджів	
10 1/2% від других мортгеджів	
12% від персональних позик	

КАСОВИЙ ОБОРОТ У 1969 РОЦІ

На протязі останнього звітового року кредитівка при вул. Ветирет ч. 140 мала обороту на суму	8,820,464.00
Відділ при вул. Крісті ч. 83	530,651.00
Разом	<u>9,351,115.00</u>

Касовий оборот у 1968 році вивисив	8,075,764.00
Пересічно кожного дня оборот каси 1969 вивисив	30,370.00
Пересічно кожного дня оборот каси 1968 вивисив	26,920.00

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „БУДУЧНІСТЬ” при Ветирет ч. 140, Торонто, Онт. Тел. 366-9863 і 366-4547

Урядові години:

- Понеділок, п'ятниця від 10 до 8 веч.
- Вівторок, середа, четвер від 10 до 6 веч.
- Субота від 9 до 12 дня

Відділ при вул. Крісті ч. 83-85 Тел. 533-0244

- Четвер і п'ятниця у вечірніх годинах від 6.30 до 9.90
- В суботу від 12 до 4 по пол.

ГОМІН УКРАЇНИ

HOMIN UKRAINY

Суспільно-політичний тижневик, видає Видавничий Союз „Гомін України“ з обм. порукою. 140 Bathurst St., Toronto 133, Ont. — Canada. Тел. дирекції, редакції і адміністрації: 368-3443 і 368-3444. Складався кожного чергового числа закінчується у поведло. Дописи й оголошення до кожного чергового числа приймається до п'ятниці включно.

Редакція не звертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігаючи за собою право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами автора, не є коначно висловом ставовища Редакції.

За зміст оголошень Редакція не відповідає. Зміна адреси 10¢. При зміні адреси подавати стару адресу.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ

Канада: Річно \$9, піврічно \$5, чвертьрічно \$2.75. США і інші країни: Річно \$9.50, піврічно \$5, чвертьрічно \$2.75. SUBSCRIPTION RATES Canada: \$9 per year, \$5 per six months, \$2.75 per three months USA & foreign: \$9.50 per year, \$5 per 6 months, \$2.75 per 3 months.

Читайте в цьому числі:

У 20-річчя смерті ген.-хор. Р. Шухевича	стор. 1
Вірний син народу	стор. 2
Ленін — виразник московського колоніалізму	стор. 2
УПА на Московському процесі 1945 р.	стор. 2
„Огоньок“ про смерть ген. Р. Шухевича	стор. 2
Звернення до українського громадянства	стор. 3
Гусятинський район у 1969 році	стор. 3
„Доктрина“ Ніксона	стор. 4
Спорт	стор. 5
20-річчя Курсів українознавства ім. Сковороди	стор. 6
Кредитова кооператива „Будучність“	стор. 7
„Вояцька ватра“	стор. 9
Чому Верг захвалює Росію?	стор. 10
Подорожні враження	стор. 10
Критика про „Зоренад“	стор. 11
Історія Західної України 1918 - 23	стор. 11
Бібліографія	стор. 11
Що рік старий нам залишив?	стор. 12

У 20-річчя смерті ген.-хор. Романа Шухевича - Чупринки

(Закінчення із стор. 1) ло в серця українських патріотів - емігрантів і доки звучить як наказ, про виконання якого мусять вони і їхні діти колись скласти своїй Батьківщині звіт.

Двадцять років тому, у березні 1950 р., повідомляючи про те, що генерал-хорунжий Тарас Чупринка, Головний Командир УПА і Голова Проводу ОУН на Українських Землях загинув у бою з ворогом в с. Білогорці біля Львова, УГВР, Головне Командування УПА і Провід ОУН дали йому з України таку загальну характеристику:

„Як революційний керівник с. п. м. Друг Шухевич - Тур відзначався великими організаційними і військовими здібностями, глибоким політичним розумом, величезним досвідом революційної боротьби. В його особі український визвольний - революційний рух і весь український народ втратили політичного та військового керівника високої класи“. І далі в цьому ж повідомленні сказано: „Політична і життєва принциповість, безмежна особиста відвага, рідкісна простота в щоденному житті і поведінці, тверда рука і разом з тим батьківська добайливість про інших — ось прикмети характеру с. п. м. генерала Шухевича - Чупринки, що ними він скрізь з'єднував собі симпатії, створював життєрадісний, бадьорий настрій, поривав на безстрашну і тверду боротьбу з ворогами України“.

Нехай ніколи не лунають постріли в Карпатських горах, у Волинських лісах і в степах Наддніпрянщини — Українська Повстанська Армія і її Головний Командир живуть в душі і серцях свого народу. Відгомін героїчних дій УПА чули ми в повстаннях українських в'язнів - бандерівців, полонених, але не приборканих ув'язнень у московських концтаборах, в криваво здушеному виступі

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВ „БУДУЧНІСТЬ“

(Закінчення із стор. 7) Наші перспективи щодо майбутнього тяжко передбачити. Можуть заіснувати законні зміни, подиктовані урядом, що пляне поширити діяльність кредитивок поза межі спонсорства.

При цьому може також наступити оподаткування, якого наразі ще немає.

В українській громаді ми старасмося вести нашу кооперативну операцію якнайкраще, щоб було вдоволення серед нашого членства й був постійний ріст кооперативу.

Нашому членству ми даємо відповідну обслугову, крашу процентову стопу від оцандностей та менше опрцентування від позик.

Нести допомогу родинам померлих членів у формі асекурації. Допомогати нашим церквам, установам у їхній розбудові та допомагати виховним і культурним організаціям, а також зберігати власне майно у формі запасного фонду.

В Куций

ні українських жінок - героїнь у далекій Караганді на початку 50-их років, чули й чуємо в ревеляції московсько - большевицького радіо про суди і розправи над „бандерівськими бандами“, мало не чудячи лише большевицька преса про „буржуазних націоналістів“, що є для Москви ворогом число один. Тож саме ця ненависть і страх Москви перед українським націоналізмом реально виявились у підступному вбивстві провідника ОУН і особистого друга Тараса Чупринки — Степана Бандери в 1959 р., в особі якого вона хотіла стягнути голову Українському Визвольному Рухові.

Сьогодні доля всіх українських земель однакова — східних і західних: всі вони під тотальною владою червоної Москви, яка рідкими московськими шовіністів і червоних малоросів докладає всіх зусиль, щоб зрусіфікувати Україну, затерти навіть історичну пам'ять в українському народі. Але наша молодь на рідних землях „перестала боїтись“, серед студентства зростають опозиційні до московських окупантів настрої, серед селянства і робітництва щораз більше виявляється невдоволення і обурення проти тих, хто обійняв ім „соціалістичний рай“. „Загальна література“ — живе свідчення того, що мільяча нова генерація, відкидаючи збанкрутований марксизм - лєнінізм, шукає і прагне власної, української правди. Над приреченим історією московсько - большевицьким укладом, над панівною СССР кастою московських партійних бюрократів уже піднесено караючий меч національної визвольної революції. І цей меч міцно тримають у своїх руках сили поневолені Московою народів, передусім вірні сини України.

Героїчний період УПА — її перемоги і поразки у боротьбі із стохрат переважаним ворогом — належить до одного з найславніших розділів української історії. Але те, що започаткувала УПА на чолі з її Головним Командиром, те, за що наклали головами тисячі наших братів і сестер, за що тисячі інших ще й досі караються на засланих — триває й досі. І триватиме напевно аж доти, поки не здійсняться ідеали тих, що творили ОУН і УПА.

УПА вела всенародну війну з червоною Московою і в тій війні не скапітулювала, не піднесла білого прапора, не вислала до ворога своїх парламентарів, щоб уклали вони договір про капітуляцію, як уклали провідники численних армій західно - європейських країн в другій світовій війні. Отже, перше і найважливіше, що досягнула УПА в нерівній боротьбі з Московою, це було врятування своєї власної чести, чести українського народу, в ім'я якого вона боролась.

УПА і її Головний Командир залишили українському народові ідею боротьби з вічним ворогом України — Московою, ідею, яку реалізовано в часи війни на широких просторах нашої землі. Гасло ОУН - АБН — орієнтації на власні сили — було тоді в кривавій практиці випробуване і переконало всіх укра-

їнських патріотів, що це — єдинонормальна орієнтація, яка лише в залежності від сприятливих умов може бути поновлювана сторонніми силами і факторами, що визнають ідею самостійної і незалежної України. Гасло „Свобода народам — свобода людям“, під яким ішли в бій воїни УПА, спростовує і заперечує всі закиди ворогів українського націоналізму, які твердять про його антидемократичність і тоталітарність. Ще жодна українська партія від часів відродження України не виступала під таким широким, гуманним, вселюдським гаслом, в якому одночасно стоплюється призначення України на сході Європи — цитувати навколо себе поневолені Московою народи для боротьби за спільне визволення.

УПА на чолі з її славним провідником Тарасом Чупринкою - Шухевичем нагромадили й залишила українському народові величезний досвід ведення партизанської боротьби в усіх її формах. Вже на початках її створення Роман Шухевич - Чупринка опрацював військову доктрину, яка зобов'язуватиме і майбутніх керівників українських збройних сил, як єдино-можлива у зв'язанні з Московою. Ця військова доктрина передбачає, зокрема, що з виступом Національної Революції, коли розпадається московсько - большевицька соціально - політична система на теренах СССР — поставатиме час, який будуть використовувати комуністичні п'яті колонії, московські партизани і „революційні сили“ російських єдинонеділківців. Українська військова доктрина протиставить усім цим силам політично - програвові концепції національної боротьби, єдиного фрон-

ту АБН, своєї власної партизанки і своєї регулярної армії. З досвіду стратегії УПА українська військова доктрина робить висновок, що неросійські народи СССР шляхом революційно - визвольної боротьби мають розвинути московсько - большевицьку імперію зсередини і побудувати на її руїнах самостійні держави поневолені Московою народів.

Армії формують і розв'язують, бо це — тимчасові формуції, творені на час війни. Українська Повстанська Армія, раз зформована, залишається й залишатиметься у своєму народі. З новою революційною генерацією на рідних землях, з еміграційної молоді, з ветеранів - ув'язнів, ветеранів усіх інших українських армій і формуцій, коли прийде слухна нагода, виповняться знову лави УПА — під бойовими прапорами, міні глибоко закопаніми у горах і лісах України — руйнуватимуть Київ і Львів українські герої. І УПА — армія остаточного визволення від московського комунізму й імперіалізму — вже ніколи не буде розформована, поки Україна загрожуватиме небезпека з будь-якого боку.

А пам'ять про Головного Командира, творця і надзвичайника УПА, пам'ять про Романа Шухевича — Чупринку, беретимуть і шануватимуть многи українські покоління. І пам'ятник йому, величний пам'ятник з найдорожчого мармуру, височитиме на Дніпрових горах у Києві, поруч з пам'ятниками найвизначніших українців, що життя своє віддали за свою землю і свій невмирущий народ.

Героєм Слава!
Постій, березень 1970 р.
ПРОВІД ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

MANN & MARTEL

REALTOR

Ми продаємо більше, бо маємо більше до продажу.

BAVY POINT — BUNGALOW
\$28,500, муроване відокремлене бонгало. 2 спальні, модерна кухня. Водне ogrівання на оливу, 8 1/2% відкритий мортгедж. Приватний заїзд, прибудований гараж. Велика „равін“ схилета площа з прекрасним видом. Вихід з пішшци. Дуже вигідне положення. Л. Ковальчук, 762-8255.

PARKDALE DUPLEX
\$8,900 вплати, 2-3-кімнатні окремі апартаменти. Водне ogrівання, велика площа, близько всього. Л. Ковальчук, 762-8255.

ROYAL YORK - NORSEMAN
6-кімнатне муроване бонгало. Велика ясна модерна кухня. Сполучена вітальня з ідальнею. Викінчена пивниця, 2 лазнички, 8% мортгедж. Велика площа. Л. Ковальчук, 762-8255.

JANE - BAVY POINT
\$12,000 вплати, 8 великих кімнат. Приватний заїзд, гараж. Дуже велика 145 стп площа. Відкритий мортгедж. Водне ogrівання на оливу. Найкраща дільниця. Л. Ковальчук, 762-8255.

ROYAL YORK - SUMMITCREST
7-кімнатний мурований, „сайд-спліт“ дім, подвійний гараж, \$14,900 вплати, 7 1/2% мортгедж, 2 відкриті „фасрплейси“, фамілійна кімната, 2 лазнички, викінчена рекреаційна кімната, вповні вистелений кліматиз, кроки до шкіл, закупів і транспорту. Ю. Демєда, 762-8255.

COLBECK - JANE
7-кімнатний мурований відокремлений дім, широкий заїзд, гараж, \$7,900 вплати, один відкритий мортгедж на різницю, 2 кухні, 2 лазнички, нові ogrівальна система, водопроводи і електричні дроти. Сталевої конструкції. Добра околиця. Скорє посідання. Ю. Демєда, тел. 762-8255.

„20-СВІТІВ“, МОДЕРНИХ З БАЛЬКОНАМИ — MISSISSAUGA
7 1/2% мортгедж, понад \$35,500 прибутку. Водне ogrівання. „Терацо“ підлоги, вогнетривалий 9-річний будинок. Перший раз у продажу. Ю. Демєда, 762-8255.

BL00R - ROYAL YORK
5-кімнатне муроване бонгало, гараж, \$11,500 вплати, один відкритий мортгедж на різницю. „Бродлюм“ у вітальні і ідальні. Ясна модерна кухня, 2 лазнички, викінчена рекреаційна кімната, 8 хвиль до підземки. Негайне посідання. Ю. Демєда, 762-8255.

BL00R - RUNNYMEDE
\$8,000 вплати, відокремлений 2-поверховий будинок. 4 дуже великі спальні. Велика вигідна вітальня з затишним „фасрплейсом“, окрема ідальня, модерна кухня з місцем для їдженя, ліскучі паркетові підлоги, наскрізь відновлений, в пайбільш побажаній околиці до вивайму. П-ві М. Летчук, 279-8440.

MISSISSAUGA BEAUTY — NEW LISTING
Відокремлене бонгало. Пробуйте \$10,000 вплати. Три спальні з місцем на подвійні ліжка. Ультрасовременна кухня з великим місцем для їдженя. Відпочивайте в комфорті у вистеленій „бродлюмом“ вітальні і ідальні. Прибудований подвійний гараж з асфальтовим заїздом. Чудовий дім, чистий всередині і зовні. Гарна околиця, привітні сусіди. Близько шкіл і закупів. П-ві М. Летчук, 279-8440.

SUPER MARKET AND BUILDING

\$25,000. down, \$2,000. weekly turnover. Open 5 days a week. This is a well established business. Building 23 years old. Income from 2nd floor \$500 monthly. Golden opportunity for a right man. For appointment call Mr. Gettler, 769-4974, K. Danitschek Realtor.

\$10,000 вплати, один відкритий мортгедж на різницю на 8 1/2%, мурований, відокремлений, приватний заїзд, 3 гаражі, 14 кімнат. Дуже добрий прибуток. Й. Половіч, 537-3411.

ГАН ПАРК — 10 КІМНАТ
Дуже велика площа 50 x 160 стп, відокремлений дім. Великі кімнати. Приватний заїзд. Власник перенесений. Й. Половіч, 537-3411.

\$14,500 ціна, \$4,000 вплати. Не пропустіть цієї нагоди! За дальшими інформаціями тел. Й. Половіч, 537-3411.

NEWMAN & NEWMAN

Real Estate Ltd.

Плачу готівкою по найвищих цінах за Ваш дім.
Й. ПОЛОВІЧ, 537-2411.

RUSHOLME RD. - COLLEGE

9 кімнат плюс 1. 3 рапавої цегли на 2 підлогах дім, 19 x 14 стп вітальня, 2 кухні, 2 лазнички, заїзд, гараж. \$10,000 вплати, а решта на один 9 1/2% відкритий мортгедж на 10 років. Поміркувана ціна. Присильте цей дім оглядати!
Тел. ГАВРИС, 537-3491.

YOUNG & BIGGIN

Realtor

REAL ESTATE Parkdale District

Думаєте про зміну? Нам необхідно потрібво продавців і продавців, для обслугову клієнтів, які заходять до нашого бюро кожного дня. Ми платимо 70% комісового. Просимо телефонувати на ч. 537-1291.
MANNING REAL ESTATE LTD.
Realtor
301 RONCESVALLES AVE., CORNER GEOFFREY

Рік XIV, № 3 (68)

Сторінка Товариств к. волків УПА в Канаді і США

Березень

Геройська смерть ген. Р. Шухевича

(20 РОКІВ ТОМУ)

„Українська Головна Визвольна Рада, Головне Командування Української Повстанської Армії та Провід Організації Українських Націоналістів на Українських Землях діляться з кадрами визвольного підпілля та з усім українським народом болючою вісткою про те, що ранком, 5 березня 1950 року в селі Білогорща, біля Львова, на своїй підпільній квартирі, з боротьби з московсько-більшовицькими окупантами, смертю героя загинув голова Генерального Секретаріату УГВР, генеральний секретар Військових справ УГВР, Головний Командир УПА та голова Проводу ОУН на українських землях, нагороджений Золотим Хрестом Заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги І класу — генерал хорунжий УПА Роман Шухевич — Р. Лозовський — Тарас Чупринка — Тур.

1907 — 1950 — 1970

Сл. п. друг Шухевич-Тур народився 1907 р. Після закінчення середньої школи вступив до Політехнічного Інституту і теж закінчив його з успіхом.

На шлях активної, революційної боротьби за визволення України сл. п. друг Шухевич - Тур став від наймолодших років свого життя...

Протипокупантська визвольна боротьба, що її в 1943 - 50 рр. повела УПА, підпільна ОУН і багатомільйонові маси українсь-

кого народу під досвідченим і відданим, безпосереднім керівництвом сл. п. генерала Шухевича - Чупринки з погляду масового

Як революційний керівник сл. п. друг Шухевич - Тур відзначався великими організаторськими і військовими здібностями, гли-

боким політичним розумом, величезним досвідом революційної боротьби. В

його особі український визвольний - революційний рух та увесь український народ втратили політичного і військового керівника високої класи.

Політична і життєва принциповість, безмежна особиста відвага, рухливість, жива і весела вдача, простота в щоденному житті і поведінці, „тверда рука" і разом з тим батьківська дбайливість про других — ось прикмети характеру сл. п. генерала Шухевича - Чупринки, що ними він скрізь з'єднував собі симпатії, створював життєрадісний, бадьорий настрій, поривав на безстрашну і тверду боротьбу з ворогами України.

Із світлою пам'яттю про нього, задіянені в його геройську постать бійця і керівника визвольного руху, наснажені його відвагою, оптимізмом та революційністю, загартовані і досвідчені під його рукою, до кінця віддані ідеї визволення українського народу — ми відважно продовжуватимемо нашу священну визвольну боротьбу аж до повної нашої перемоги...

(Уривки з „Повідомлення" УГВР, ГК УПА і П. ОУН в Україні у березні 1950 року).

героїзму і патріотизму, з погляду завзяття і жертвенності всіх її учасників та українських народних мас, з погляду тих незвичайно важких умов, в яких увесь час проходила праця — не має собі рівної не тільки в українській, але й в світовій історії. Вона завжди становить тиме одну з найславніших, найгероїчніших сторінок історії України...

боким політичним розумом, величезним досвідом революційної боротьби. В

ТАКИМ ВІН БУВ

Таким був він, Роман Шухевич:

Життєрадісний, товариський юнак, любитель спорту і музики, Шух, Ромко, який разом з особливою активною участю в спортивних заняттях у школенні й заправі свого юного тіла, вже змалку глибоко цікавився проблемами визвольної боротьби українського народу, ідеологією українського націоналізму та військовими справами, і в праці таємних ідеологічних товариств гартував свого духа;

твердий, гідний найтлібшого довіря бойовик УВО;

*) Уривок з книжки П. Мірчука „Роман Шухевич (ген. Тарас Чупринка), Командир Армії Безсмертних", що є в друку.

мистець конспірації підпільної боротьби та організування й виконання бойових чинів — референт Бойової референтури КЕ ОУН, Дзвін: той, що вмів завжди успішно завдавати скупантам важкі удари, залишаючись невлітним і нерозкритим;

невтомний і неустрашений член команди Карпатської Січі, поручник Щука, для якого Карпатська Україна була так само рідною, як Галичина, чи будь-

яка інша частина єдиної України; голова Проводу ОУН на Українських Землях, Тур, який зумів так зручно й одночасно так рішуче зліквідувати внутрішні неполадки в Організації в 1942 році і вивести її знову на шлях широкішої революційно-політичної дії й у період найжорстокішого підлітківського та большевицького терору аж до своєї загибелі вдержував її на найвищому щаблі бойової активності на окупованих ворогом Українських Землях;

легендарний Головний Командир Української Повстанської Армії — ген. Тарас Чупринка, командир армії безсмертних, які під його проводом вписали в історію визвольної боротьби українського народу одну із найславніших її сторінок;

голова Генерального Секретаріату Української Головної Визвольної Ради, Роман Лозовський, прем'єр підпільно - революційного уряду України, члени якого, за прикладом самого прем'єра, залишилися на Рідних Землях, щоб разом з усім українським народом нести важкий тягар ворожої окупації і безпосередньо керувати всією визвольною боротьбою українського народу під прапорами і під проводом ОУН - УПА - УГВР.

Таким був він, Роман Шухевич...

С. Н. Степовий

Останній день у криївці

(НАРИС)

В криївці було їх троє. Секретарка спритно витягнула з машинки списані папери і, відділивши першу картку від копій, подала її тому, хто їй диктував зі свого чорновика. Той, наказавши секретарці йти відпочивати, присів біля столика, щоб перевірити написане. Опісля хотів щось писати. Але, поглянувши на годинник, стрілки якого показували 2-гу годину, рішив теж скористатися з відпочинку.

Біля іншого столика сидів старшого віку чоловік. Перед ним стояв саморобний апаратик - побільшувач. Він закладав у цей апаратик з дуже дрібним шрифтом фото-фільми і переносив написане на папір...

Почувся стукіт - сигнал: 333—53624. За одну хвилину сигнал повторено.

Мужчина уважно вислухав стукіт. А тоді, посвічуючи ліхтаркою, пішов кількаскрутним коридором до „дверей" криївки.

— Ну, що нового й цікавого на „поверховому світі"? — спитав Горбовий, коли гість присів на табуретку.

— О, багато... Давненько не бачив денного світла... Кортить поглянути...

— Чи можна збудити генерала? Маю важливу пошту... вістки...

— Може б ні, бо він щойно приліг...

— Вітаємо дорогого гостя! — і генерал стояв уже на ногах. Підійшов до щой-

нсприбулого, привітався. — Як здоров'я?

— Дякую, непогано, — сказав Сокіл, передаючи пошту.

Генерал виймав з торби різної величини пакуночки і окладав їх на столі. При тому вичитував адреси, звідки вони прибули: Київ, Одеса, Луцьк; а далі Тбілісі, Баку, Мінськ, Прага, Варшава. З особливим заінтересуванням і в першу чергу почав відкривати цю останню пошту. Як наступний до відкриття поставив пакуночок, на якому стояв напис: Тбілісі.

Не відвертаючи очей від пошти, спитав:

— З Литви нічого не було?

— Зв'язкового зловили. І то вже у Володимирі на станції.

Чоло генерала приморщилось.

— Як на українському поблизу терені?

— У Львові минулого тижня розкрили і хотіли арештувати Полтавця, який працював у головній станиці КГБ.

— Полтавця?!

— Так.

— Втік?

— Впав...

Генерал на деякий час затримав допитливий погляд на Соколі. Чи це таки правда? Може... Але Сокіл не відкидав сказаної болючої правди. І він, поклавши пошту на столі, почав з закладеними за спину руками прохажуватися по криївці. Зупинився.

— Знаєте подробиці?

— Прийшовши, як і кожного дня, до праці, Полтавець застав у своїй канцелярії високих достойників КГБ: двоє з Москви і одного з Києва, ну й кілька місцевих. Один з місцевих без слова витягнув йому з кобури нагана. Як тільки почув з уст москаля „ви арештовані", спритно витягнув свою приватну пістолу і продіравав йому голову. Та серія з автоматів перешкодила йому дальшу дію. Прошитою куля в спітніє тільки другому москалю в прострілити коліно... Наступного дня з Москви прибули інші категорії.

— По-геройському загинув земляк Котляревського! — ствердив Горбовий.

— І такі герої „запаляють" революційністю серця тисячів — хочете ще сказати? — додав генерал. А до Сокола: — Чи ми маємо ще когось на цій станиці?

— На головній станиці є ще тільки один чоловік.

Генерал почав далі переглядати пошту, а Горбовий взявся до своєї роботи.

Сокіл, який кілька останніх ночей по 2-3 години спав, а минулої ночі зовсім не закривав очей, — ліг, щоб нарешті людському виспатися. Був змучений, і відчував, як втома виходила з тіла, але заснути не міг.

Після деякого часу змагання з безсонністю Сокіл відкрив очі; він лежав і спостерігав. В криївці було тихо. Горбового бачив тільки плечі. Генерала міг бачити збоку.

„Боже, яка страшна форма його обличчя — худорляве й бліде! А до подовгастого обличчя достосувався довгий ніс! Та краса і вартість цієї людини в інших болбами.

КОЛЯДА

НА ДОПОМОГОВИЙ І ВИДАВНИЧИЙ ФОНД УПА

Торонто (зб.): В. Бамбурак, М. Карпій, М. Кошчик, Мик. Кулик, Мих. Кулик, В. Марчук, В. Ніновський, Ю. Рибський, І. Росіл, М. Служала).

50 дол. — ЮБА Трейдінг Компані, по 20 дол.: В. Болубаш, Р. Вжесневський, Ол. Зеленко Ріл-Естейт, С. Коструба; по 15 дол.: Централ Фюел Ойл, Р. Чолган Ріл-Естейт.

По 10 дол.: Альберта Фюел, Аляска Фюел, Альфа Фірнічер, Арка, М. Андрійович, адв. Яр. Ботюк, Ів. Гусак, І. Габер, Грін Вейл Дейріс, Дніпро Фюел Ойл, І. Дозорський(?), С. Душин Лтд., д-р Л. Дуткевич, О. Кавун, Лянетте І.Г.А., д-р Р. Малащук, Марушак, Метро Девелопмент Ко., Метро Фабрікс, М-С Дейрі, Нейшенел І.Г.А., І. Наяко, Я. Онцшук і С-ка, Ол. Предко, Рай-Порт Бучер, Рочестер Фірнічер, Трайдент Фюел, Фірчук Текстайлс, Фючер Бейкері, Фючер Фюел, д-р Г. Шиманський

7 дол.: Кісізь Равнрі.

По 5 дол.: Блур Тревел Ейджені, Блур Супермаркет, Вест-Енд Медікал Фармасі, Вікторія Ледіс енд Чілдрен Бейр, Т. Волошин, М. Вітер, Яр. Вільк, П. Гавришквич, Гайрфред Пейнт, д-р Глібович, „Гомін України", В. Гордійчук, В. Гриник, Гумбер Шуаз, Гуд Бой Елласіс, С. Демчук, Денделел Іншууренс Ейджені, Б. Дерезницький(?), Лев Долпа, М. Йонка, С. Ф. Йонка, Кардинал і син, Ів. Когут, Е. Коваль, Р. М. Костюк, М. Карпій, Ом. Кушнір, Р. Кушнір, Лапчинський, Лейкв'ю Мілт, Ленсдан Фармасі, Льютс Текстайлс (Бонк. Кузь), Майкут

Гардвейр, М. Маїк, В. Макар, Метро Гардвейр, С. Моцяк, Д. Марушак, А. Михайлович, І. Оленіч, Орбіт Імпортерс, Орбіт Фірнічер, І. Піх, Плювак, П. Полянський, Роджерс Дейрі, Т. Романів, Санітас Фармасі, М. Семко, О. Серета, М. Скурчанський, Стар Моторс, Стайлтекс Текстайлс, Стівенс Фарм, Супіріор Соудж, А. Трач, Т. Ройчук, Мері-Флавер Шан; 4 дол. — П. Турчин.

По 3 дол.: Александер Мійт Маркет, Вест-Енд Лайтінг енд Дрейпері, І. Галюк, Т. Грубі, В. Геців, Джо Александер, Г. Ковалішин, Колледжієт Фармасі, Мацюк, Німчук, Чумак, Юкрейнін Арт. Керамік Сентер, Я. Шелі...(?).

По 2 дол.: В. Багач, Д. Боднарук, Д. Боднарук (двічі), М. Бобешко, Р. Войчук, В. Гаврилюк, І. Даниляк, Дафнері Текстайлс, В. Думка(?), М. Заверуха, Івашченко(?), В. Кішинський, Т. Ковалік, В. Костюк, С. Кривіяк, Р. Лавричук, М. Марушак, С. Мацієвич, А. Мельник, Михайлюк, Р. Мудрий, В. Мясновський, Олімпія ресторан, Павич, В. Палис, Пігай(?), І. Підгірний, Ронсесел Супермаркет, С. Сенішин, Б. Тарновецький, А. Д. Фенюк, І. Хичій, Е. Чирський, В. Чичерський, Яр. Чуйко, Е. Цибульський, М. Шев'як, І. Шеремета.

По 1 дол.: Б. Барка, І. Головата, Н. Галатовський, М. Гутей, Теодор Дригун(?), В. Івахів, М. Колодій, Г. Німець, В. Перегінець, Д. Смачило, В. Тимків, А. Ткач, В. Щербатий.

Жертводавцям шира подяка.

У польській пресі про УПА

Газета „Новіни Жешовске" з 7, 8 і 9 липня 1969 р. друкувала цикл статей під назвою „25 років на службі суспільства", в яких розповідалося про Громадянську міліцію — „Міліцію обивательську", яка почала діяти відразу після встановлення т. зв. народньої влади.

Статтю написав коментдант воевідської МО в Ряшеші, полк. Ян Недбала.

СССР ЗБІЛЬШУЄ ФЛОТУ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ

Новинка Ройтера з Неаполю подала, що СРСР збільшує свою флоту на Середземному морі трьома торпедовими винищувачами, які прибули з портів на Чорному морі. СРСР має тепер на Середземному морі понад 40 воєнних кораблів.

Він пише, що роки становлення „народної влади" (1944 до 1948) на Ряшеській землі не були легкими. В той час на тій території вчинено 4,179 убивств..., 9,065 нападів.

Найбільшу небезпеку, — пише автор циклу, — з огляду на чисельність і стосування жорстокого терору щодо діячів польської лівиці, становили відділи „Народових Сіл Збройних" і Української Повстанської Армії; при чому НСЗ в 1945 р. нараховували 17 відділів, у 1946 — 15, в 1947 — 12, в 1948 — 7. УПА в 1945 р. складалася з 18 збройних відділів і цей стан утримувався аж до 1948 року.

Так відбувалася созети-зація „людової" Польщі в навітленні історика з комуністичної „міліції обивательської".

ПРОТИРАКЕТНІ РАКЕТИ

Американська воєнна морська флоту замовила коштом 296 мільйонів доларів ракети, які мали б боронити американські воєнні кораблі перед ракетними болбами.

Чому Верт захвалює Росію?

* Ось ці два слова — „очевидно” і „тільки”, якими починаються два останні речення, найкраще вказують на московський поступ, про який у таких суперлятивних висловлюється Олександр Верт.

А ми знаємо, що ці два „маленькі недоліки”, як розподіл продуктів і свобода писаного слова відіграють важливу роль у житті культурної людини і нації. Якщо по п'ятдесят роках соціалізму в Союзі відчувається „кричуща потреба” закупочних крамниць і розподільної системи вироблених продуктів, то це виразно каже нам, що про

економічний добробут в Союзі (чи пак у Вертовій Росії) і мови не може бути, коли міряємо добробут критеріями західного світу.

Сам же Верт, обговорюючи стандарт життя в нинішньому Китаї, каже, що те життя зовсім казарняне та небагате, але „китайці уважають це великим осягом”, бо тепер вони не гинуть як давніше з голоду.

Те саме можемо сказати і про союльські економічні осяги. Вони великі для союльської людини, яка більшу частину свого життя в час побудови соціалізму голодувала, вистовувала в чергах біля вбогих крамниць за харчем, одягом і т. п. та тиснулася в спіль-

них житлових союльських умовах.

Правда, нині союльський громадянин не мусить голодувати, бо одержує більший пайок, а сателіти Сов. Союзу (головно Сх. Німеччина і Чехо-Словацьчина) доставляють інші продукти ширшої потреби: одяг, взуття, галатерію і т. п. Однак, цей асортимент харчів і продуктів в Сов. Союзі не може вважатися добробутом для американця, англійця, німця та інших народів Заходу. Можемо бути певні того, що тієї багатоті різноманітності та швидкої подачі продукту чи обслуговування, чим втішаються передові країни Заходу, союльська, а радше російська система, не може дати ніколи своєму пересічному громадянину. Так само диктаторська система ніколи не здієме тягару урядового авторитету, який висить і висить над мистецтвом і літературою в Союзі.

Цей останній проблемі Верт присвятив більший розділ при кінці книжки. Пишучи про роллю Спілки письменників Союльського Союзу та з'їзд тієї спілки в 1967 р., Верт тільки стверджує добре відому на Заході аксіому про те, що Сталін звів всіх письменників Союльського Союзу під один дах і цим завершив контролю над ними, яка з маленькими відхиленнями вліво чи вправо, триває і досі.

Ситуація на відтинку Спілки письменників ССР вказує на переборщені Вертом економічні осяги Союльського Союзу: що з того, що Союльський Союз вже майже „діднав” Америку в продукції сталі (100 міль. тонн супроти американських 120 міль. тонн, мабуть в 1967 р.). Коли б Союльський Союз навіть діднав і перегнав Америку, то напевно його громадянам не так легко буде набутти вироби з тієї сталі, які легко одержати в США. Продукція якоїсь сировини чи півфабрикату є легшою для союльської системи справою, але виріб з того сировини багатого асортименту товарів — це вже тяжча і майже не до виконання в союльській системі справа.

Аналогічне явище замінює і в духовній сфері жителів Союльського Союзу. Спілка письменників Союльського Союзу імпонує тільки великим числом членів, але не їхньою творчістю. Навіть союльські об'єктивні критики твердять, що від 1920-их років російська література не внесла чогось замінює в скарбницю світової літератури. Про осяги підсоюльської літератури кружляє в Союзі анекдот: „Тепер в Тулі є 23 письменники, а в 1910 році тут жив тільки один. Він називався... Лев Толстой”.

Верт каже, що в підсоюльській літературі нема чогось еквівалентного працям західних письменників двадцятого століття, таким як: Андре Мальро, Франсуа Моріак, Марселл Пруст, Джеймс Кайфа, Стайнбек, Гемінгвей, Норман Мейлер, чи навіть стосовно меншим величинам, як Ішервуд, Вірджінія Вулф або Евелін Ваугр.

Взагалі всяка софістична юча проза майже заборонена в Союзі, а для сатири нащадків Гоголя, Солтикова та інших майже нема місця в союльській літературі, за відміном сатири про американців або німців, чи яко- (Чому Верт... стор. 14)

* Закінч. із чч. 9 і 10.

ПРЕДСТАВНИКИ „ГОМОНУ УКРАЇНИ”

BRANTFORD:
S. Szczur, 248 Murray St.

CALGARY:
A. Kolomijczuk, 406—12 Ave. N. W.

CHATHAM:
W. Mykityn, 71 Faubert Dr.

EDMONTON:
R. Szuczman, 13107—121 St.

FORT WILLIAM & PORT ARTHUR:
W. Kachnycz, 836 Simpson St.

HAMILTON:
S. Hewak, 29 E. Bend. S.

LACHINE:
I. Kardasz, 910—9 Ave.

LONDON:
S. Medynskyj, 64 Marlborough Ave.

MONTREAL: "Arka" Ukrainian Book Store
3644 St. Lawrence Blvd., Montreal 18, Que.
Tel. 842-3496

OSHAWA:
D. Woynarowych, 490 Dieppe Ave.

REGINA:
H. Waszczyszyn, 2300 McKay St.

SASKATOON:
M. Boychuk, 342 Vancouver Ave. North

SAULT ST. MARIE:
Y. Humeniuk, 33 Linstead St.

ST. CATHARINES & NIAGARA FALLS:
V. Koczubei, 83 Dunkeld Ave.

SUDBURY:
M. Kocijowskyj, 583 McNeil Blvd.

TORONTO:
"West Arka", 2282 Bloor St. W.
"Arka", 575 Queen St. W.

WINDSOR:
M. Mostowyj, 1150 Parent Ave.

WINNIPEG:
I. Romaniuk, 450 Atlantic Ave.

CHICAGO 51, ILL., U.S.A.:
S. Golash, 3227 W. Thomas St.

ENGLAND:
Ukrainian Publishers, 200 Liverpool Rd., London, N.I.

Допомога українцям у Югославії

Президія Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців інформує українське громадянство у всіх країнах нашого поселення про те, що у висліді дотепер пороблених заходів у справі допомоги українцям — жертвам землетрусу в Югославії наладано організацію такої допомоги, встановивши потрібні зв'язки з міжнародними допомогливими організаціями та з офіційними чинниками у Югославії. Рівночасно Президія з признанням відмічує, що українське громадянство з повним зрозумінням відгукнулося на ініціативу Ради Суспільної Служби СКВУ в справі допомоги нашим братам в Югославії.

В погодженні з Президією Секретаріату СКВУ Координаційна Рада Суспільної Служби в США уповноважила З'єднаний Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) зайнятися організацією і координацією всієї допомогової акції. Закликаємо всі українські центральні репрезентації та крайові організації підтримати допомогову акцію, організуючи на місцях збіркові комітети. Допомогу можна давати у грошах, речах, харчах тощо. На терені США збірко-

вий головний пункт приймається у Джерсі Ситі і туди просимо спрямовувати свої посилки: United Ukrainian American Relief Committee c/o Mr. Marian Kots, Director 1213-1217 Summit Avenue, Jersey City, N. J. 07307.

Проші, призначені на „Допомоговий фонд українцям у Югославії”, просимо слати на адресу: United Ukrainian American Relief Committee 5020 Old York Rd. Philadelphia, Pa. 19141 Tel. GL 5-3774.

На терені Канади у всіх справах просимо звертатися на адресу Суспільної Служби: Ukrainian Welfare Service 362 Bathurst St., Toronto, Ont. Ukrainian Welfare Service c/o Ukrainian Canadian Committee

456 Main St., Winnipeg, Man.

По інформації просимо звертатися на адресу Ради Суспільної Служби СКВУ: Welfare Council, 362 Bathurst Street, Toronto, Ontario.

Нью-Йорк, 20 лютого 1970.

Президія Секретаріату СКВУ

КРИЛАТІ ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО ЮНАЦТВА

ІЛЮСТРОВАНІЙ МІСЯЧНИК УКРАЇНСЬКОГО ЮНАЦТВА

Річна передплата \$5.00. Слати на адресу:
"KRYLATI" - 83 Christie St. - Toronto 174, Ont. - Canada
а в Європі — на адресу:
"KRYLATI" - 72 Charlemagne Blvd. - Bruxelles 4, Belgium
„КРИЛАТІ” — в руки молоді юнацького віку та батьків!

НОВЕ ЦІННЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ ПИСЬМЕННИКА МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

„ЗОРЕПАД”

знайшло дуже прихильну оцінку критиків-літературознавців.
Книжка вийшла накладом 5-ва „Гомін України”.
ЧИ ВИ ВЖЕ НАБУЛИ ЦЕ ВАРТІСНЕ ВИДАННЯ?
Ціна книжки у твердій опраді (476 сторінок!) \$7.00. Для книгарень знизка.
Замовляти у **ВИДАВНИЦТВІ „ГОМІН УКРАЇНИ”**

Остан Вишня

Подорожні враження

Традиційно почнемо. Як і всякий порядний „власний” кореспондент”.

Різниця тільки та, що всякий „власний” пише свої подорожні враження за два, приблизно, тижні до від'їзду, а я не встиг, і ст. доводиться писати, приїхавши вже на місце „капітального ремонту”...

Я, мабуть, оману, як я до вокзалу їхав... Поперше, це для вас не дуже цікаво, а подруге — я не їхав, а йшов, пильно придивляючись, щоб по дорозі хто не халгнув з таратайки клунка з речами... Отже, за той час враження не було ніяксісного, крім „клунка”. А клунок — так воно завжди клунок.

А далі вже пішли й „вразження”...

Чимале враження на мене справили два грізні запитання дебелі молодичі, що стояла на сіднях у вагоні з коромислом у руках...

Перше запитання — це: „Куди я їду?”, а друге: „Чи не повилазили в мене очі?” Я талантно відповів, що

„їду” я в вагон і що очі в мене поки що на місці... На все це резолюція молодичина була така: — „Чорти їх тут носять!” Але спасибі „чортам”. Вони таки внесли мене в вагон, розсунули по дорозі ще з п'ять молодичь і посадили скрученим „у чотири погібелі” на власний клунок.

Доки вдарив третій дзвінок, дихання в мене збільшилося на 10, а пульс на 20-30 за хвилину...

Я, знаючи з медицини, що в моєму розпорядженні для дихання й для пульса ще є одягати по 10, — особливо не хвилювався...

Бам! Бам! Бам! Сіп!

— Ох! (це я так). Бо відкинуло мене назад на чийсь поперек, і покляло мою потилицю в задньої сусідки якраз на те місце, де поперек у неї переходить у „далі”...

Там я й прикипів... А передня сусідка швидко гупнула мені на те місце, де мої груди переходять у „далі”... Сіла та ще й (хай їй легенько ікне-

ся!) крутнулася разів з два: уможовалась.

Звідси й „ох!”

Процай, — подумав, — Харків!

Пахло потом... Пахло локом (коров'ятим)... Пахло... та чим тільки не пахло!

— Різні на світі запахи бувають! — казав мені коліс один хорошиий чоловік, Кіндрат, що свого часу „з горілки” вмер.

І таки правду казав...

Бо справді: „Різні на світі запахи бувають”...

Особливо в вагоні, й особливо, коли відпочивати журналіст їде...

Весняні запахи... Сиділа на „грудях моїх”, мабуть, середнячка...

Бо куркулька я не витримав бід а від незаможності було б, напевно, легше... Я потихеньку стогнав, ніжно притортуючись обличчям до поперек задньої сусідки, а середнячка, сидючи на моїх власних животі, голосно лускала насіння...

А за вікном життя красувалось, пшениця наливалася, голубило волосками по житях, зозулило латіно по лісах...

*) В „Космічному оркестрі” П. Тичини.

А за вікном сріблом у соняшних батогтах жайворонило...

А за вікном: ...Немає меж... і де кінці, що ставили б сонця, семестри у голубому молоці?!

Так то-ж за вікном?! А до вікна (аж подумавши страшно!) ще попереків з п'ятнадцять і пудів шістьдесят живої жіночої ваги, не рахуючи коромисел і глечиків з кошачками.

Оця моя „смічка” з селянством” тривала три прольоти...

Увесь час я згадував чийсь дуже мудрі слова: — „До селянства слід підходити вмійючи, інакше замість „смічка” казнащо матимемо”.

Праведні слова... Іменно „підходити” й іменно „вмійючи”...

А я „підліг під селянство” і, треба вам сказати, підліг дуже незручно й дуже не вмійючи.

І замість „смічка” получила сама „ох!”...

Через три прольоти — останній „мазок” широкою основою по моєму череву, останній „гутик”, а за ним...

Нав'язання контакту — тодішнє партійне пропагандиане гасло.

ми мос, щасливе вже й радсьне, останнє „ох”...

З мене встали... Вийнуло спідницями...

Чийсь стрункі молоді ноги притьмом стрибонули з верхньої полиці на мою печінку...

Щось ухопило мене за голову й з криком: — „Дивись! А я думала — глечик!” — кинуло...

Я заплющив очі. І мені так яскраво уявилось, ніби я лежу в південно-американських преріях, а наді мною вихором смалить табун наляканих типром бізонів...

Потім уже я й жита бачив, і волоски мені голубили, покивуючи синенькими шапочками, й поля всміхалися:

— Що, мовляв, проїхався?!

— Чого ви, — думаю, — смієтесь? Ну, проїхався. Так що-ж?! Ви всміхаетесь?! Хіба не про вас співається:

Ой, поля, ви, поля, Мати рідна земля, Скільки крові і сліз По вас вітер розніс... — А в мене ще крові не було... Та й сліз не помітив... Так тільки... боліло...

Мерефа... Сзерська... Бір ки... У вагоні — я та ще ді-

док один, що увесь час пильно на мене дивиться.

Бачу, що хоче забалакати... Нарешті наважился.

— А як ви гадаєте — без віри жити можна?

Я думав про свою печінку, про англійський ультиматум, про те, чи побільшать на липень ставки.

— Можна — буркнув. Дідок одсунувся й застівав:

„Возбранной цеводі побідительная”.

Безпалівка! Фінші! — значить...

А від Безпалівки — ви ж знаєте — й до Пасік уже недалечко... Так, як устанете з потяга, так сразу ліворуч понад колією трохи, а потім у бік навкося, по дорозі на Гомілышу...

Гомілышу знаєте? — Ні?

— Хіба не знаєте? Це по дорозі на Пасіки! Поміж ними зеленими дорота простяглась... Ідете, а праворуч — ниви, й ліворуч — ниви...

Коли не знаєте дороги, ідіть за підводою, що везе ваші речі... Так і дійдете...

Ось уже й Пасіки недалечко... От і школа... — Трррр! Прихалли...

Критика про „Зорепад”

Видана у видавництві „Гомін України” збірка творів Миколи Понеділка під заг. „Зорепад” знайшла найкращу оцінку з боку рецензентів.

Нижче наводимо уривки з них.

Значний визначний літературознавець Лука Лудців на сторінках щоденника „Свобода” з 2 липня 1969 р. між ін. пише:

„Твори Миколи Понеділка не потребують реклами. Він найпопулярніший серед української еміграції письменник. Немає, здається, такого скупчення українців у США і в Канаді, де б він не виступав особисто, не збирав овації від соток присутніх, які слухали його твори в його таки виконанні. А читає їх він досконалим.

Отже пишемо ці рядки не для реклами, а на те, щоб занотувати появу цієї повної книжки Понеділка, яка щойно вийшла у видавництві „Гомін України” в Торонті під поетичною назвою „Зорепад”.

Відзначити появу „Зорепаду” треба тому, що він заслуговує на це своєю високою мистецькою вартістю, і тому, що її автор не соромиться свого патріотизму, який то бувас з деякими „модерністами” письменниками, які гадають, що славу легше здобути, вишовивши поза вузькі „провінційні” межі на широку уселюдську ниву...

„Дехто із наших людей так ізжився з Америкою чи Канадою, що забуває про країну своїх батьків, соромиться свого походження та своєї культури, своїх традицій й релігії...”

„Порівнюючи Понеділка з „Зорепадом” із Стефаніковим „Вона — земля”, можна б повторити Франкові слова про те, що кожний спосіб писання добрий, коли автор справдішній і живий талант...”

„Понеділок — один з найкращих між нашими письменниками у вільному світі знавець української мови...”

„Кожний тямущий читач побуває разом із Миколою Понеділком в Україні, коли читатиме найновішу його книжку, видану дуже дбайливо і прикрашено мистецькою обкладинкою й чудовими ілюстраціями Галини Мазепи, які талановито доповнюють текст книжки.”

У „Новому Шляху” — Вінніпег, з 4 жовтня 1969 р. пані Лариса Залеська-Онишкевич між ін. пише:

„Мабуть багатьом читачам прийдеється зробити одне важливе вирішення, коли візьмуться читати цю збірку: чи дозволити собі пірнути в сам зміст книги, чи може задержатись з посьмаком над багатозначною мовою Миколи Понеділка. Прийдесть мабуть читати „Зорепад” двічі, щоб обом ділянка-

ми задовольнялись. Мова „Зорепаду” — це такі соковиті поезії, поезія української землі передана Понеділком...”

Ол. Варавва в „Українських Вістях” (Ульм) у рецензії під заголовком „Книга сонячного оптимізму” про „Зорепад” між ін. пише:

„Є на світі книжки, яких не можна читати з поспіхом. Вони найкраще сприймаються, якщо їх читати поволі, глибоко вдмухуватись у зміст і смакувати кожний рядок. Тоді, коли читач дійде до останньої сторінки, йому мимоволі стане шкода: „Невже це кінець?”

До таких книг якраз і належить чергова літературна „дитина” добре вже відомого на еміграції Миколи Понеділка, який автор дав таку мальовничу і шпиро-українську назву — „Зорепад”.

Рецензент стверджує великий оптимізм у творах Понеділка. Про це він пише:

„Такий оптимізм мимоволі захоплює читача. Його перестав лякати те, що на шляху до чудового світу, який автор завжди ставить, як ідеал і надію майбутнього, багато трудностей, що падає на нього безліч жертв. Навіть, якщо, закрав

мого життя, розмова героїв...”

Тижневик „Наш Кляч” з Буенос-Айресу, Аргентини, з 27 листопада 1970 р. змістив рецензію на „Зорепад” Маркіяна Фесоловича під заг. „Зорепад” М. Понеділка. У рецензії між ін. читаємо:

„Читачі знали М. Понеділка, як назвичайно здібного гумориста-письменника, чули про нього, що він знаменитий актор, який потрапить розвеселити найулюбленішу публіку, але в „Говорить лише поле” відкрили, що в нього „палета” ще багата в кольори. Яскраві кольорові блиски своїх гуморесок він заступив ніжними пастелевими тонами чудових образів, повних тонких нюансів. Ці нюанси стали ще багатші і частіші в його останній творі „Зорепад”. Ми побачили Миколу Понеділка — лірика. Письменника-лірика, який хоча пише прозою, вживає в ній правдиво бездонне багатство мови і такі поетичні образи, що їх можуть позаздрити найкращі поети.”

Оце тільки з п'ятьох тижневиків, але з усіх континентів нашої планети, а скажано так багато незвичайно позитивного на тему твору письменника Миколи Понеділка „Зорепад”.

„На еміграційному обрії не часто з'являються книги, які можуть так глибоко западати читачеві в душу, так хвилювати своєю майстерністю, як збірка оповідань та повістей Миколи Понеділка „Зорепад”, що має власний стиль, власне сприймання світу, уміння відобразити складні процеси життя навіть через призму душі малого хлопчика. Владас в око, що автор зумів показати безмежну любов до своєї рідної землі, до своєї людини не голою патріотичною фразеологією, а духом твору, його психологічною глибиною, малюнками са-

Історія Західної України 1918-1923

У рамках Наукового Товариства імені Шевченка вийшла з друку англійською мовою праця проф. д-ра М. Стахова (Український Вільний Університет) і проф. Ярослава Штендери (Університет Савт. Дакота) під заг. „Західна Україна на переломі історії Європи в 1918-1923 рр.”. Книжка має 324 сторінки друку великої віомки, з ілюстраціями і мапами. Адміністрацію видавництва веде „Українська Науково-Історична Бібліотека” адреса: Ukrainian Scientific Historical Library P. O. Box 606, Scranton, Pa. USA 18570

Ціна книжки в твердій полотняній обкладинці — 5 доларів, у картоновій оправі — 4 долари.

Це праця про державне самовизначення західної вітки українського народу і державне будівництво на твердих підвалинах права і суспільної справедливості. В тій добі історії Європи, коли революційні хвилі підносилися високо не лише в зруйнованій світовою війною Схід

ній і Середній Європі, але давали себе знати навіть в переможних країнах Заходу, Західна Україна була оазою внутрішнього правного ладу і спокою, бо всі політичні і суспільні реформи переведено на базі права і християнської етики, а не насильних заворушень.

Ця нова праця написана методом документації: автори для кожного свого твердження наводять повністю або в важливих випадках належні документи, дипломатичні акти і джерельні праці французькі, американські, австрійські, чеські, польські, російські та інші.

Перша, вступна частина праці дає образ національно-політичної, культурної і суспільної дії в час польсько-австрійського панування над Західною Україною. Тут наświetлені всі українські спроби мирного налагодження основ розвитку українського народу в змаганні до свого самостійного соборного державного оформлення. Ці заходи були безуспішні з причини панівного польського імперіалізму. Цей неуспіх мирних заходів виявився як-

раво в воєнному нападі Польщі 2 листопада 1918 року на відновлену західно-українську державність.

В дальших частинах ця історична праця дає перегляд державного будівництва, творення конституційних основ, завершених актами соборності України 22 січня 1919 р., з'ясовує будову правного ладу і одночасно опішну і подивувально швидко організовану Української Галицької Армії, як збройної сили для оборони перед воєнною агресією Польщі і для допомоги Українській Народній Республіці над Дніпром проти воєнної інвазії СРСР.

В окремих розділах подано огляд дипломатичної ситуації в світі і зокрема на Мірній конференції в Парижі. При чому використано невідомі тодішньому українському державному провідові залаштунокві дипломатичні ходи ворожих дипломатів і рішальних чинників Найвищої ради.

Окрема частина праці присвячена суспільно-політичним оправам внутрішнього життя Західної України в тому часі і взаєминам з національними меншостями — польською, жидівською і німецькою. Сучасний читач знайде порівняння цих відносин з відносинами в Польщі, при чому стверджено польськими документами, що в тому часі в Польщі мали місце численні внутрішні заворушення, були спроби державного перевороту у Варшаві й численні антижидівські погроми на провінції, а одночасно був повний суспільний правопорядок і спокій у Західній Україні, де не мав місця ні один виступ погромницького характеру проти жидівської або польської меншостей. Особлива цінність праці в тому, що вона використала вперше жидівські джерела того часу.

Праця напевно стане підручною книжкою тієї частини нашої молоді, що, хоч і говорить українською мовою, але замало її знає для читання наукових праць. Вона також пригодиться для поширення нашої правди серед неукраїнського суспільства.

Оголошується нову лікувальну речовину..

ГЕМОРОЇДИ ЗНИКАЮТЬ, УСТУПАЄ СВЕРБІННЯ.

Першорядна лікувальна речовина. Гемороїди зникають. Вона виліковує пошкоджені тканини. Один славний дослідний інститут винайшов єдиний спосіб лікування. Гемороїди зникають без болю. Цей спосіб полегшує свербіння та незручність упродовж кількох хвилин та при скорому лікуванні пошкоджених тканин.

Коли цей лік був уживаний, виявилось, що майже в кожному випадку він полегшував біль, і що також зникали гемороїди.

Найважливіше — успіх був такий повний, що поліпшення тривало місяцями.

Цього досягнуто за допомогою нової лікувальної речовини (VIO-DUNE), яка допомагає швидко вилікувати пошкоджені клітини та стимулює ріст нової тканини.

Тепер VIO-DUNE продається як масть або в супозиторній формі, яка називається „VIBERATION N”. Питайте за цим ліком у всіх аптеках.

БІБЛІОГРАФІЯ

Української художньої літератури й літературознавства за океаном за 20 років еміграції, 1949—1969.

Зібрав і впорядкував Богдан Романенчук.

9.

Василь Наріжний. Бурсак; роман у 4-х частинах, друге видання. Переклад з рос. мови і стаття про автора Вол. Дорошенка. „Говерля”, Н.І., ч. I-II (1958), 238 ст.; ч. III-IV (1958), 231 ст.

М. Пасічник. Квіти з України; оповідання. Вінніпег, 1958, 123 ст.

Леся Українка. Відна дівчина; оповідання. „Говерля”, Н.І., 1958, 16 ст.

Богдан Федчук. Дивні пригоди Штіфа Табачнюка. Вид. автора. Ванкувер, 1958, 64 ст.

Іван Франко. Твори в 20-х томах. Т. VIII. Повісті. Книгосп. Н. І., 1958, 320 ст.

Андрій Чайковський. Відданих; істор. оповідання з часів козаччини. Третє вид., „Говерля”, Н.І., 1958, 248 ст.

Степан Василенко. На першій гулі; жарт на одну дію. „Говерля”, Н.І., 1958.

Григорій Квітка. Сватання на Гончарівці; українська опера в 3 діях (фотокопія). „Говерля”, 1958, 64 ст.

Людмила Старицька-Черняхівська. Останній сніг, етюд на одну дію. ООЧСУ, Н.І., 1958, 43 ст.

Богдан Федчук. Загадки. ОУП, Торонто, 1958, 48 ст.

Ф. Г. Бернет. Малий льорд; повість для молоді; переклад з англійської мови Варвари Літинської; редакція Н. Когуської. „Тризуб”, Вінніпег, 1958, 168 ст.

Вільгельм Гауф. Казки. Перекл. з нім. мови, книжка друга, „Тризуб”, Вінніпег, 1958.

Л. Гасвська-Денес. Казки та оповідання. Вид. Б. Ігнатова, Мельбурн, 1958, 43 ст.

Мирон Доля. Золота рибка; віршована казка. Друге вид. „Говерля”, Н.І., 1958, 32 ст.

К. Кисілевський. Українська читанка для V р. навчання укр. мови. Шк. Рада, Н.І., 1958, 178 ст.

К. Кисілевський. Українська читанка для VI р. навчання укр. мови. Шк. Рада, Н.І.-Філя, 1958, 208 ст.

Авенір Коломиць. Тарасів день; сценка для дитячого театру на 1 дію. „Говерля”, Н.І., 1958, 16 ст.

В. Корнієнко. Запорозький скарб; казка. „Говерля”, Н.І., 1958, 32 ст.

Марія Кузьмович-Головішська. Горбатенька; оповідання для дітей. „Добра книжка”, Торонто, 1958, 48 ст.

Богдан Лепкий. Під ялинку. Вид. Л. Лепкого, Н.І., 1958, 103 ст.

Різдвяні п'єси для дитячого театру. Л. Горбачева — Чари Різдвяної ночі; Т. Курпіта — Дитячий вертеп; Ю. Шкрумеляк — Добра новина; К. Малицька — Вифлесьькі діти. „Тризуб”, Вінніпег, 1958, 28 ст.

Іванна Савицька. Золоті дзвіночки; казки для дітей. СУА, Філадельфія, 1958, 44 ст.

Д. Третяк. Покотигорошок; казка-небеліца, переказана з уст народа. Третє видання. „Говерля”, Н.І., 1958, 74 ст.

Іван Франко. Чотири казки. „Говерля”, Н.І., 1958, 32 ст.

Євген Яворівський. Казка дітям невеличка про курчатко й про шуліку. Нове змінене видання. ОПДЛ, Н.І. - Торонто, 1958.

1959 рік

Володимир Дорошенко. Маніфест „Руської трійці” (Думки і кличі „Русалки Дністрової”). „Америка”, Філадельфія, 1959, 20 ст.

Михайло Грушевський. Історія української літератури. Фотопередрук видання з 1923 року. Київ-Львів. Т. I. (Усна народна творчість). „Книгоспілка”, Н.І., 1959, 360 ст.

Михайло Грушевський. Історія української літератури, т. II—III. „Книгоспілка”, Н.І. Т. II. (1959), 231 ст., т. III (1959), 295 ст.

Василь Лудців. Педагогічна праця Тараса Шевченка. ОУП, Торонто, 1959, 47 ст.

Віктор Петров. Українські культурні дії УСРС 1920-1940 років — жертви більшовицького терору. „Пролог”, Н.І., 1959, 79 ст.

Яр. Рудницький. Бернс і

Шевченко. УВАН, Вінніпег, 1959, 32 ст.

Яр. Рудницький. Шевченко на Заході, перше видання Шевченка на Заході. З нагоди сторіччя 1859—1959. УВАН, Вінніпег, 1959, 80 ст.

Яр. Славутич. Іван Франко і Росія. УВАН, Вінніпег, 1959, (1958), 28 ст.

Василь Барка. Океан; поезії. „Слово”, Н.І., 1959, 239 ст.

Бабай. Вірші іронічні, сатиричні і комічні. Вид. Ю. Середяка, Бу.-Айрес, 1959, 111 ст.

Джордж Г. Байрон. Мазепа; поема. Переклад О. Веретенченка. Літ. мист. клуб, Детройт, 1959, 48 ст.

Богдан Боїчук. Земля була пустошня; поема. Укр. студ. громада, Н.І., 1959, 88 ст.

Andrew Gregorovich, compiler. Кобзар. Ukrainian Folk Songs of Canada, Toronto, 1959, 32 ст. (Тексти пісень українською мовою).

Ігор Каліпенко. Голубі далі; збірка поезій і прози. Бельгія, 1959.

Іван Мазепа. Писання. Редакція і вст. стаття Є. Ю. Пеленського. Друге вид. „Говерля”, Н.І., 1959, 48 ст.

Євген Маланюк. Остання весна; поезії. ООЧСУ, Н.І., 1959, 100 ст.

М. І. Мандрика. Радість; поезії, книга II. Вінніпег, 1959, 143 ст.

„Нові поезії”; альманах „Нью-Йоркської групи”, ч. 1. Н.І., 1959, 64 ст.

Степан Семчук. Канадійська расповідь; поезія і проза. Вид. автора, Вінніпег, 1959, 132 ст.

Ірина Шуварська-Шумилович. Співає світло; поезії. Н.І., 1959, 62 ст.

Микола Щербак. Багаття; лірика. ООЧСУ, Н.І., 1959, 63 ст.

Луїс Воллес. Бен Гур; історична повість з часів Христа. Друге видання. „Говерля”, Н.І., 1959, 190 ст.

Олександр Гай-Головко. Одчайдушні; оповідання. Вінніпег, 1959, 196 ст.

Докія Гумешна. Вічні вогні Альберти. Вид. П. Пауш, Едмонтон, 1959, 183 ст.

Докія Гумешна. Жадоба; оповідання. „Слово”, Н.І., 1959, 217 ст.

М. Денисенко. Наша Січ-мати, повість-хроніка із шкільного життя. „Говерля”, Н.І., 1959, 32 ст.

Антін Лотоцький. На світанку; легендарне оповідання про початки Кисва. „Говерля”, Н.І., 1959, 64 ст.

Антін Лотоцький. Руслан і Либедь; легендарне оповідання з початків Кисва. „Говерля”, Н.І., 1959, 64 ст.

Ольга Мак. Проти переконань; роман. „Гомін України”, Торонто, 1959, 368 ст.

Мітла; календар альманах гумору і сатири на 1960 рік. Вид. Ю. Середяка, Бу.-Айрес, 1959, 128 ст.

Осип Назарук. Князь Ярослав Осмомисл; історична повість з 12 ст. в двох частинах. Друге видання. „Говерля”, Н.І., 1959, 417 ст.

Федір Одрач. Півстанок за селом; оповідання. Вид. Ю. Середяка, Бу.-Айрес, 1959, 290 ст.

Семен Ордівський. Багрянний хрест; історична повість із 1657 р. Друге видання. „Говерля”, Н.І., 1959, 135 ст.

Лев Орлігора. Герої нашого часу; новелі. Канада, 1959, 154 ст.

К. Орловський. Огонь умер; оповідання з життя стародавніх людей. Друге вид. „Говерля”, Н.І., 1959, 32 ст.

Софія Парфанович. Люблю діврову; нариси і оповідання. Вид. автора, Детройт, 1959, 128 ст.

М. Подворняк. Зелений гай; оповідання. „Дорога Правди”, Торонто - Чикаго, 1959, 198 ст.

Леонід Полтава. Нескінчений бій; поема. СУМ на чужині, 1959, 15 ст.

Ярослав Рудницький. З подорожей по Канаді, 1949-1959; худ. нариси. КПУЖ — І. Тиктор. Вінніпег, 1959, 128 ст.

У 40-РІЧЧЯ ОУН ЗАМОВЛЯЙТЕ, КУПУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ КНИГУ „НАРИС ІСТОРІЇ ОУН”

в опрацюванні д-ра П. Мірчука, том I-ий (1920—1939), 640 сторінок, 137 світлин; показник прізвищ охоплює 36 сторінок! Ціна книги \$12.00. Набувати можна через канцелярію Головної Управи ЛВУ, 140 BATHURST ST. TORONTO 133, ONT. тел. 366-9350.

КОНЦЕРТ

РІДНИХ ШКІЛ

та
КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА

в честь

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

в неділю, 15-го березня 1970

MASSEY HALL (VICTORIA & SHUTER)

Початок о 4-тій год. по пол.

Що рік старий нам залишив?

*)Про зростання націоналізму в Україні почала писати англійська преса. Лондонський „Економіст” 22 січня у статті „Українці вимагають” спинився на працях Чорновола і Дзюби, „Де Гардіян” з Лондону 19 лютого помістив статтю „Зростання націоналізму тривожить росіян”, де пише про опір русифікації і боротьбу за незалежність України та інших народів СССР

Прагнення українського народу до волі завважив і Джан Діфенбейкер, коли під час своєї подорожі по СССР загостив до Києва і пропонував відкрити в столиці України консулат Канади.

У минулому році століття свого існування відзначило місто Донецьке, що протягом того часу тричі змінювало свою назву, бо як Юзівка, в 1924 році дістало назву Сталіно, а в 1961 році, з розвінчуванням культу особи, одержало свою теперішню назву.

На Львівщині на базі гірничо-хімічного комбінату зросло нове місто Новояворівськ.

Природні багатства України все збільшуються. У карпатських річках знайдено золотий пісок.

*)Продовження із чч. 6-9.

Помер у Києві Віктор Петров 74 років, вчений, археолог, літератор, що в перших роках по війні перебував з розвідувальною метою в Західній Німеччині. Тасмичне зникнення Петрова з Миттенвальду викликало різні припущення. Одні лише професори Міллер і Ващенко беззастережно висловились про його повернення на Україну, але ректор УВУ Мірчук гостро заперечував це і домігся постанова професорської ради і сенату про засудження проф. Міллера і проф. Ващенко за їх твердження про повернення Петрова.

Протягом минулого року споруджено чи закладено кілька меморіальних пам'яток.

Перед входом до Святої Софії в Києві відкрито 20 червня меморіальний пам'ятник-камінь з вирізьбленими портретами князя Ярослава Мудрого праці Івана Кавалерідзе на честь першої київської бібліотеки, яку заснував Ярослав Мудрий.

На хуторі Надія, де жив Іван Тобілевич, у століття заснування першого українського аматорського гуртка в Єлисаветграді, 27 червня відбулось відкриття пам'ятника і музею Ів. Тобілевича. Господарем цього нового заповідника став внук

драматурга Андрій Тобілевич.

10 вересня відбулось закладення пам'ятника Іванові Котляревському (в день 200-ліття його народження) у Києві перед будинком Музею українського образотворчого мистецтва.

Мають бути поставлені в столиці також пам'ятники Лесі Українці і академікам Євгенів Патонові та Володимирові Вернадському. На Печерській площі будуватиметься нова бібліотека Академії Наук, розрахована на 15 мільйонів книжок.

Київський театр опери і балету ім. Шевченка показав новий балет „Кам'яний господар” за твором Лесі Українки, музика Віталія Губаренка. Великою втратою для ук

раїнського оперного театру була смерть 1 серпня видатного співака-баса Бориса Гмири, талановитого виконавця партії Тараса Бульби і Максима Кривоноса, вокаліста, який скрізь на закордонних гастролях називав себе українцем і мав завжди в репертуарі кілька творів української музики.

У минулому році навістили українські землі різні стихійні лиха. Великі дощі 7 і 8 червня в Карпатах і в Івано-Франківській, Львівській, Закарпатській і Чернівецькій областях спричинили повені. Населення з загрозованих теренів було евакуйовано. Рівень води на Дністрі і Пруті підвищився на 5 метрів і щойно 10 червня на річках, крім Дністра, почав спадати.

Згодом по всіх областях шаліли гураганні вітри, які завдяки своїй нестримній силі нищили житлові буд-

динки, особливо по селах, промислові споруди, комунаційні лінії.

Великий землетрус навістив українців в Югославії, де в різних українських оселях мешканці лишились без крова. Архієпископ Београд Букатко видав апеляцію до українців усього світу, закликаючи прийти на допомогу жертвам землетрусу.

Невеселі вістки приходили протягом минулого року і зі Словаччини. Приспішем темпом триває винародження українців на Пряшівщині.

В спархії українців греко-католиків зміщено єпископа Василя Гспка і його місце зайняв 2 квітня словак Ян Гірка, ставши апостольським адміністратором Пряшівської спархії.

Таке поступовання знаходить схвалення словаків у вільному світі. Єпископ словацької Церкви М. Рус

нак у Торонті дав інтерв'ю представникові польського журналу „Культура”, твердячи, що на Пряшівщині українців майже немає, а самі словаки. Це саме доводив і канадський мільйонер — словак С. Роман, який їздив з Канади до Братіслава.

Така негідна поведінка словаків знайшла розголос у всьому світі. Але секретар ЦК АБН словак Чтибор Покорни виправдує цю поведінку і звалює все на обставини комуністичної влади, промовчує про дії у вільному світі єпископа Руснака і мільйонера Романа.

Не визволяються від зазіхань на чужі землі і поляки. Конгрес американської Польонії у Вашингтоні прийняв резолюцію про несторканість західних кордонів Польщі на Одрі-Нісі і про вимогу повернення ризьких кордонів на Сході.

Українці у вільному світі протягом усього минулого року провадили безплатні акції на допомогу рідному краю в його боротьбі за волю, домагалися здійснення на Україні хартії про права людини.

Протягом року тривала широка кампанія організації Українського Визвольного Фронту проти релігійних, культурних і національних переслідувань на Україні. Голова ЦК АБН Ярослав Стецько вислав телеграму президентові Ніксонові, в якій вичислив усі факти таких переслідувань за останні роки і просив президента стати на захист права української нації на державну незалежність.

Нагородження в ООН представника УСОР в комісії ООН для прав людини, учасника Тегранської конференції 1968 року про діяльність в обороні прав людини викликало рішучі протести УККА, відділу ООЧСУ у Вашингтоні і жіночої вашингтонської гасети „Джуїш Вік”. (Що рік нам... стор. 13)

Зустріч української молоді в Бразилії

В дні 8-9 лютого 1970 року відбулась зустріч української молоді в Бразилії в Порто Алегр. Участь у зустрічі взяли представники молоді Сао Павлю, Куритиби, Понта Гроса і Апокарани.

Зустріч відбулась під час веселого карнавалу, якому бразилійці, а молоді зокрема, присвячують усі свої зацікавлення, і — бавлять ся.

Українська молодь, якій теж не чужою є забава, вирішила цим разом весь час карнавалу використати на серйозні наради, як жити і працювати організовано.

З подивугідною увагою молоді заслухала доповідь представника Центральної Управи СУМ Петра Башука та о. Й. Гавдици. Жива дискусія та характерис-

хались вони, щоб знайти власні організаційні форми. В основі, визнаючи „ви-

риканських, отже така зустріч коштує багато часу і грошей, але ентузіазм на-

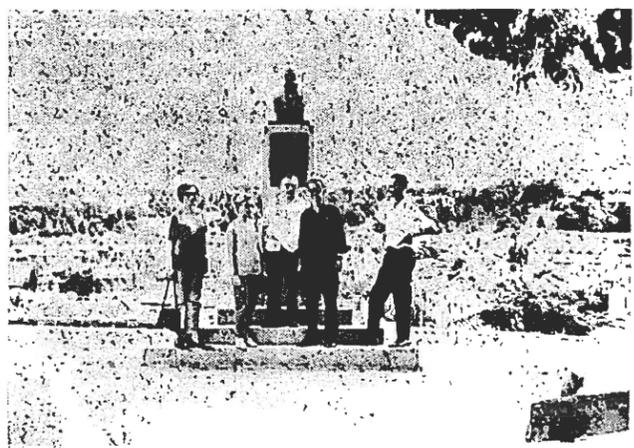

Збірка української молоді в Порто Алегр.

ховний ідеал українця”, схвалений СКВУ, постановлено в кожному місті ство-

шої молоді переборює всі труднощі.

Перші кроки зроблені. Побажасмо нашій молоді в Бразилії гарних дальших успіхів.

Перед пам'ятником Тарасові Шевченкові в Бразилії.

тика обставин в кожному місті були наявним показником, що українська молодь, навіть і в третьому поколінні свого народження в Бразилії, зберегла живими всі шляхетні прикмети української душі.

Дотепер ця молодь не мала відповідної організації. Існувала небезпека, що та молодь розгубиться в бразилійському середовищі. І от тепер, з ініціативи самої молоді і з допомогою ТПУК (Товариство Прихильників Української Культури) з'ї-

рити організаційну клітину і згуртувати молоді на місцях при церквах, філіях ТПУК чи інших організаціях, якщо такі є в даній місцевості.

Обрано Центральний Ініціативний Комітет з репрезентантів поодиноких міст. Постановлено видавати власний двомовний журнал.

Зустріччю проводила президія у складі: М. Гец (студент) з Куритиби — голова, та студенти М. Байлак (Апокарана) і Стефа Макар — секретарі. До почесної президії запрошені: о. Й. Гавдида, інж. М. Гец (голова Централі ТПУК) і П. Башук — член ЦУ СУМ.

Були заступлені місцевості: Порто Алегр, Понта Гроса, Апокарана і Сан Павлю.

Простори Бразилії не менші від канадських час аме-

АСЕКУРАЦІЯ
ВСІХ РОДІВ
Y. ONYSCHUK & CO.
LIMITED
LE 4-4241
121 BONDSTREETS AVE. TORONTO.

Подается до відома, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
ВІДДІЛУ — ОНТАРІО

відбудуться в неділю 15 березня 1970 р. о 3-ій год. по пол.
у власному приміщенні при 362 Бетирет вул. в Торонті.

На порядку нарад звіти голів і референтів, дискусія,
вибір нової управи, різне.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ
ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА
482 ГОРНЕР АВЕ., ЕТОБІКО

має шану запросити Вас з Родиною на

ЗАБАВУ—ПУЩЕННЯ

яке відбудеться в суботу
7 БЕРЕЗНЯ 1970 — 7.30 ГОД. ВЕЧОРА
у власному приміщенні.

Орестра — В. ГУРАЛЯ Буфет у заряді пань ОЖ ЛВУ

УПРАВА ДОМУ

ЗАКЛИК

Будова нового Дому для старших ім. Івана Франка в Торонті вже почалася. Потрібно ще багато фондів на її викінчення. Тому звертаємся до українського громадянства з закликом:

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ШЕДРІ ПОЖЕРТВИ НА ВИКІНЧЕННЯ ДОМУ ДЛЯ СТАРШИХ ОСІБ!

Пожертви пересилайте на адресу:
Український Дім для старших
35 HIGH PARK GARDENS TORONTO 3, ONT.

КОМІТЕТ БУДОВИ ДОМУ

Чи Ви вже замовили книжку
УЛЯНИ ЛЮБОВИЧ

РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН

Це незвичайно цікава, багато ілюстрована, 200-сторінкова книжка про переживання української родини, насильно вивезеної комуністичним урядом зі Львова у Казахстан.

Замовте її негайно!

Ціна книжки в картоновій оправі \$4, а в твердій оправі \$6. На поштову оплату просимо долучити 25¢. Замовлення разом з чеком або поштовим переказом слати на адресу:

„NOVY SHLACH”
P.O. BOX 165 — ST. D. TORONTO 9, ONT.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Robertson Motors має шану повідомити про прийняття п. ЛЕВА ЯЦІНИ, як представника фірми.

Ваш представник від:

CHEVROLET - NOVA - CHEVELLE - CAMARO - ENVOY
- OLDSMOBILE - CHEVTRUCKS - O.K. USED CARS.

ROBERTSON CHEV. OLDS.
1555 DANFORTH AVE.
AT COXWELL SUBWAY
466-1131

САМОСТІЙНА УКРАЇНСЬКА ФІРМА

CENTRAL FUEL OIL

(TORONTO) LTD.
2076 DUNDAS ST. W. (cor. HOWARD PARK)
TORONTO 3 TEL. 532-8648

доставляє найкращої якості опалову оливу.

Чистимо форнеси даром та обслуговуємо різного роду форнеси 24 години безплатно на терені Торонта, Брендфорду і околиці.

За якість оливи та добру фахову обслугову гарантуємо вповні.
З повним довір'ям звертайтеся до нас вдень і вночі!

Toronto — Tel. 532-4755 or 532-8648
Brandford — Tel. 759-3391

ОБ'ЄДНАНІ УКРАЇНСЬКІ ПІДПРИЄМСТВА

UBA TRADING COMPANY LTD.

ГОЛОВНЕ БЮРО та ГУРТІВНЯ:
300 DWIGHT AVE. TORONTO 14, ONT.
Tel. 252-2246 or 252-2247

ТОВАРИ ПРОДАЄМО ТІЛЬКИ ГУРТОМ ДО КРАМНИЦЬ

Доставляємо товар по гуртових цінах до крамниць, ресторанів, каварень, пекарень, товариств та установ.

ВІДДІЛИ (з самообслугову):

UBA — Cash & Carry

138 Euclid Ave. — Tel. 366-2324
300 Dwight Ave. — Tel. 252-2120

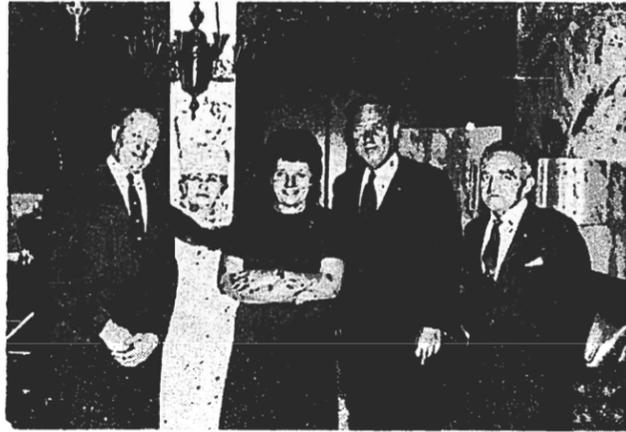
Маємо на складі споживчі товари, тютюнові вироби, забавки, солодощі, паперові вироби, мила, пасти, галантерію, косметичку, чашечкові лікни та багато інших потрібних у домашньому вжитку товарів.

Слава Стецько в Денвері

Пані Слава Стецько, керівник пресового бюро АБН та член її екзекютивної, повертаючись з Азії з Тайланду, де була учасником III Світової Антисоціалістичної Конференції і XV Конференції Антисоціалістичної Ліги Народів Азії, завітала до США і Канади. В перелеті з Каліфорнії на схід, 5. II. ц. р. в полудневих годинах літак її приземлився на аеродромі в Денвер-Колорадо.

На аеродромі привітали шановну гостю п-ні К. Раджерс і п. П. Баб'як, звідки заїхали до редакції місцевого щоденника „Ракі Мавтенс Ньюз" на заповіджену конференцію. Під час візиту в редакції інтерв'ю з п-ні Славою Стецько перевів дописувач щоденника на політичні теми п. Клім Ворк. Він надзвичайно зацікавлений був положенням у поневоленій Україні та її боротьбою, як також проти комуністичним світовим рухом, тим більше може, що його дружина з походження грузинка. Конференція тривала більш години часу; а в четвер 12 лютого в тому ж щоденнику був поміщений більший допис того ж п. Ворка з фото п-ні Слави Стецько та заголовком „Вона хоче свободи для України". Годиться відмітити, що за такий довгий час нашого перебування в Денвері, це вперше в англомовній пресі появилася прихильна

стаття на українську тему. У п'ятницю рано в товаристві п-ні К. Раджерс і п. М. Кальби відвідала вона капітоль, де великим приємством українців, сенатором Френком Кемп була представлена перед стейтсменами сенатом. Тут, у короткому

У центрі пані С. Стецько, побіч губернатора Джан, п-ні К. Раджерс, сенатор Ф. Кемп, зовсім зправа М. Кальба.

своєму слову, яке виголосила п-ні Стецько перед сенаторами, в ядерних словах, представила становище поневоленої, але нескореної України, та загрозу комунізму вільному світові, закінчуючи, що Україна та інші поневолені народи не бажають, щоб американські сини воювали, кривавились і вмирили за їхню свободу та незалежність, бо це зроблять вони самі, але вони вимагають, щоб вільний світ, а в тому в першу чергу Америка, морально

піддержали ті воюючі народи та псевдо твердішу і рішучішу політику щодо загрози комунізму.

Після відвідин у сенаті, конгресменка Джин Бейн у підібний спосіб представила п-ні Славу Стецько у палаті легіслатури, а опісля

губернатор штату п. Джан мгр. Славу Стецько в товаристві сенатора Ф. Кемпа, п-ні К. Раджерс і п. М. Кальби у своєму кабінеті. Не могла п-ні С. Стецько довше задержатись у капітолі, бо треба було поспішати до радіостанції КГМС, де від год. 4—4 по пол. була заповіджена її радіопередача. Уже декілька днів ця станція рекламувала її програму. Програма ця була тим цікава, що слухачі під час передачі телефонічно ставили питання, на які шановна гостя давала вичерпні відповіді, чим створила живий зв'язок із слухачами. Зацікавлення доповіддю і відповідями п-ні Слави Стецько було таке велике, що її передачу станція мусіла продовжити ще на пів години, а опісля ще до пізнього вечора йшли запити та коментарі щодо її

повіді в радіо. Управа станції з признанням дякувала п-ні С. Стецько за її виступи, заявляючи, що це була найкраща програма за весь час її існування, а декілька слухачів приїхало спеціально на станцію, щоб особисто привітати п-ні С. Стецько та зложити їй признание за такі цікаві та розяснючі інформації.

Вечір того ж дня був призначений на зустріч з невеликою нашою громадою. Зустріч влаштував місцевий Відділ ООЧСУ. Хоч був це робочий день, як на нашу невелику громаду зійшлося досить поважне число слухачів, понад 80. Зустріч відкрив п. М. Кальба, покликавши до президії шановних отців: о. Т. Дятеловича — пароха православної, та о. П. Смалю — пароха української католицької церкви, п. П. Баб'яка від ООЧСУ, п-ні К. Раджерс від АБН та п. Павла Яшу

— чеха, голову денверської Організації поневоленних на родів. Привітавши привітних голів наших організацій, п. М. Кальба представив шановну гостю п-ні Славу Стецько, яку зібрані привітали оваційно. Після того п-ні С. Стецько виголосила доповідь „Становище

в Україні і світовий протиросійський фронт". По надзвичайно цікавій доповіді та відповідях, які тривали дві години, пані Чайківська, Баб'як, Цибух та Олексюк гостили привітних кавою, чаєм та солодким, а зібрані знайомились з шановною гостею. М. К.

ЩО РІК СТАРІШІ НАМ ЗАЛИШИВ?

(Продовження із стор. 12) Упродовж минулого року відбулись з повним успіхом численні з'їзди і конференції громадських організацій та зустрічі і здвиги.

15 і 16 лютого засідав XV з'їзд ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ в Нью-Йорку. На наступний трирічний термін переобрані головою ООЧСУ мгр. Іван Вігнік і головою ОЖ ОЧСУ Уляна Целевич.

26 і 27 квітня була проведена в Торонті XI Крайова конференція ЛВУ, яка під сумувала 20-літній шлях

праці цієї організації. Головою ЛВУ переобрано д-ра Романа Малащука, а головою ОЖ ЛВУ Марію Солонинку.

8 березня в Нью-Йорку мала свої наради конвенція ПАВНА. Головою обраний знову д-р Іван Дочев.

28 і 29 червня у Торонті тисячі людей були присутні на XX зустрічі-здвигі українців Америки і Канади, де з промовою виступав Ярослав Стецько, твердячи: „нас розсудить залізо і кров." І. Л.

SEAGRAM'S V.O.

Знана із якості по цілому світі.

†
Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями і Знайомими, що в середу 18 лютого 1970 р. в Детройті відійшла у вічність, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, ваша Найдорожча Мама і Бабуся

бл. п. Іванна БАЗАЛІ

Вдова по Вікторіві, поштово урядникові в Коломні. Походила з двох давніх священних родів Сас-Струмшських і Сас-Корчнських із Сасова. Не довелось Покійній побачити свої рідні сторони, які вона так дуже любила, і не сповнилась її мрія скласти свої кости у свої рідній землі. Похорон відбувся в суботу 21 лютого 1970 р. в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Мішіган, а звідти на цвинтар Оливної Гори.

ХАЙ ЧУЖА ЗЕМЛЯ БУДЕ ЇЙ ЛЕГКОЮ!

У глибокому смутку:

сми — д-р Володимир Базалі з дружиною Міленюю і дітьми: Христиню, Маріаном і Лідією, оми — Богдан Базалі з дружиною Стефанією, дочка — Ольга Базалі, дочка — Ярослава Гелі з мужем Зеноном, дочка — Наталія Малкович з мужем Василем, дальша рідня в США і Україні.

†
У глибокій смутку ділимося сумною вісткою, що в суботу 21 лютого 1970 року відійшов у вічність в Торонті на 69-му році життя

бл. п. ІВАН ЛЕСІВ

довголітній кооператор та директор Українського Банку у Зброві.

Українське громадянство про те повідомляють

Горем прибітні:

Текля — дружина
Галина — донька
Ліда, Роман і Мирон — внуки
Іван Бошк — зять

†
У 40-ий день смерті нашої Дорогої Доньки

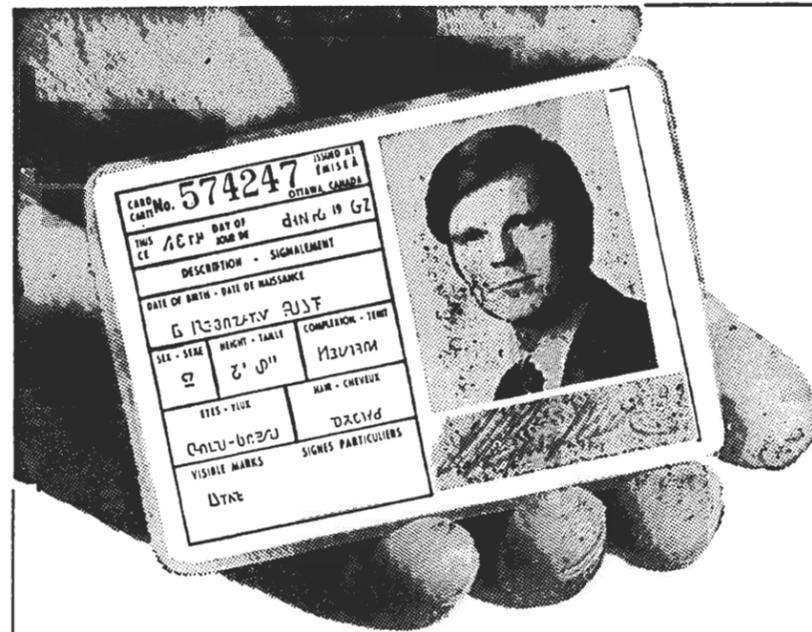
бл. п. ДАРІЇ ГОЛОВАТОЇ

відправиться в неділю 15 березня о 7 год. веч. у церкві св. о. Миколая в Торонті

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

на яку Приятелів, Знайомих, Подруг і Товаришів Покійної запрошує

РОДИНА

„Мені не треба було тут народитися, щоб відчути гордість та задоволення громадянства Канади."
„Прийнявши громадянство країни, яке я сам вибрав, я свідомий мого права брати повну участь у майбутній долі цієї величезної країни волі і можливості покращання майбутнього."

„Канадський прапор є моїм прапором і я радію з того, що маю однакові права на покращання свого добробуту і на обов'язки з усіма ними, для кого він майорить."
Чи Ви маєте право на використання привілеїв? Чи готові Ви прийняти на себе обов'язки канадського громадянина? Довідайтесь про це в найближчому до Вас суді відділу Канадського громадянства. Судні цього роду знаходяться до Ваших послуг у наступних містах: у Галіфаксі, Монктоні, Монтреалі, Оттаві, Судбурах, Торонті, Гамільтоні, Сент-Кетеринс, Кіченер, Лондоні, Віндзорі, Вінніпезі, Ріджайні, Саскатуні, Калгарі, Едмонтоні та Ванкувері. Ви також можете писати на таку адресу:

Registrar of Canadian Citizenship,
Secretary of State Department, Ottawa.

GOVERNMENT
OF CANADA

Про Ульяну Любович

АВТОРКУ КНИЖКИ „РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН“

Батько Ульяни Любович д-р Володимир — це відомий у Львові адвокат, кол. член Бойової Управи і старшина та ідеолог Українських Січових Стрільців, громадський діяч, оборонець членів нашого підпілля у політичних процесах перед польськими судами.

Мати — Дарія з роду Шухевичів була громадською діячкою і опікункою українських політ'язнів у польських тюрмах.

Ульяна, покінчивши середню школу у Львові, студіювала право і економіку на університеті в Познані. Опісля вона працювала у Львові в редакції господарсько-кооперативного часопису, в редакції жіночого журналу „Нова хата“, а після розв'язання поляками Пласту видавала журнал для молоді „На сліді“.

Прийшов 1939 рік, а з ним II-га світова війна. Большевики зайняли Сх. Галичину і стали винищувати українців. В грудні 1939 р. вони ув'язнили батька письменниці, якого вивезли у далекий концен траційний табір. Кілька місяців опісля, в квітні

1940 р., вони ув'язнили письменницю, її матір і брата і вивезли їх у далекий Казахстан на заслання.

Казахстан — країна для нас не нова. Сюди бо московський цар запроторив на 10 літ у салдати пророка України Тараса Шевченка. Сюди червона Москва заслала на повільне конання і смерть тисячі українців, — у цьому письменниці і її матір та брата.

Казахстан описував Тарас Шевченко у своїх стихах так:

„Горе Тобі на чужині, та на самотній.
Хто з тобою заговорить, привітає, глибок?
Кругом тебе простяглася трупом бездиханним
Помарніла пустиня, юпугая Богом.“
або
„Завтра рано завне голодний звір в пустині і повіє
Гураган холодний і занесе піском — свігом курінь — мою хату, оттак мені доведеться
світло зустрічати.“

Жахливі умови життя, у які московський варвар кинув родину письменниці у Казахстані, суворий клімат, голод, важкі душевні переживання матері пис-

менниці, розлученої від її чоловіка, запротореного у далекий концтабір, — спричинили її смерть. Мати видержала у Казахстані всього один рік.

Батько письменниці прожив у концтаборі 2 роки. Він помер із-за большевицького знущання і з голоду.

Письменниці довелося пройти важкий шлях життя серед дикої пустині, непривітних людей, важкої праці, яка являлася наругою над молодістю, інтелігентною жінкою. Але, заціпивши зуби, — вона вийшла переможно з цього страшного випиття знущання над її душею та людською гідністю. Довгих 7 років перебувала письменниці у казахстанському леклі, з цього три роки сама одна, без сім'ї.

Коли ж її пощастило чудом вийти на волю і вибути на Захід, вона написала зворушливі карти-

ни з перебування у Казахстані, що їх видано книжкою п. н. „Розкажу вам про Казахстан“. Книжка ця — перлина нашої еміграційної літератури. Її можна сміло покласти поруч творів таких письменників, які описували картини світової війни, як Кафка, Анрі Барбюсс, чи Генрих Марія Ремарк. Книжка „Розкажу вам про Казахстан“ — це могутнє оскарження московського варвара перед культурним світом, а рівночасно пересторога для тих, що шукають з тим варваром коєкзистенції, — для тих, які з трагедії українського народу шукають позитивних реалітетів.

Твір письменниці Ульяни Любович є для нас цінним культурним надбанням. Її книжка повинна бути перекладена на чужі мови.

Письменниці, що її родину знищив безпощадно московський варвар, є ідеологічно в рядках тих, які визнають безкомпромісову боротьбу з Москвою.

В. Лас.

Надіслані книжки і журнали

Гая Мазурецько — Ключі, вибране поезії, в-во „Світання“, Лондон, Англія, 64 стор. 1969.

Микола Спанчак — В'язень Кожухов — Скарпалець — спільний учасник висловлює жагаль українського народу в 1918 і пізніших роках, власним нахлещем автора, 72 стор. В'язень, 1969.

Ірина Книш — Напередодні 500-річчя крижового взривовбивства, 16 стор. В'язень, 1969.

Енциклопедія Українознавства — Словникова частина ч. 25, „Молоде Життя“, Мюнхен, 1969 р. Від стор. 1921 до 2000 стор.

Роман Метельської — Мій рідний край — поема нахлещем автора, Пассейж, Н. Дж., 1969 р. 128 стор.

Корпус Січових Стрільців — соціо-історичний нарис ювілейне видання 1917 - 1967. На основі книги „Золоті Ворота“, в-во „Червоні Калини“ у Львові (1937) з доповненнями новими матеріалами. Ювілейний календар для відзначення 50-річчя створення формули Січових Стрільців. Чкаго, 1969. Редакційна колегія: д-р Олександр Вабиш, Володимир Заричський, Дмитро Герчанівський і інж. Болдас Вільнявський при співпраці Романа Завадського.

Обкладинка проекту В. Заричського, виконавця Л. Рихтицького.

кого. В'язень „Золоті Ворота“ — арт. мейстер Марія Гаржаська-Дачишак. Ювілейна прокламація відзначення — арт. мат. Л. Перфецька.

Друкарня в-во М. Демітська. Чкаго, переклад — Анжес Шоплі. Тверда обкла, кредитовий папір, 663 стор. Солідне видання. Зміст книги: Вступне слово редакції, І. Келдрія, вступне слово до „Золотих Воріт“. Розділ I: Василь Кучабський — Від першопочина до прокурівського періоду (з двома ситуаційними схемами), XIII підрозділ, стаття вполк. А. Гончаренка: Бій під Крутами (з одною ситуаційною схемою) і стаття Богдана Гиткевича: Вишкіл Січових Стрільців у Білій Церкві.

Розділ II.

Ген Штабу ген. Марко Безручко: Від Прокурова до Черторгії (9 ситуацій і 2 органи схеми). VI підрозділ і стаття вполк. В. Заричського: Бій гед Житомир.

Розділ III.

Полковник Сегає Козьвалець: Причепки до історії української революції. Сотні д-р Т. Мамчур: Правда про обставини вбивства Головного Отамана С. Петлюри за кордою 5-6. XII. 1919 р. Стаття О. Вабиш: Січові Стрільці і штатки В. Заричського: Силіоета полк. С. Козьвалець.

Розділ IV.

Іван Шандрик: Бібліографія. Матеріали до бібліографії Січових Стрільців. 15 підрозділів — приміток, додатки і список січових стрільців.

Розділ V.

Різні документи, відозви, закони і скаски Команди Особлого Корпусу.

Розділ VI.

Постачка ювілейного комітету СС. Ювілейно-прокламаційне видання і видавничий фонд. Зібрання чи перевидані матеріали стосують цієї причини до історії наших визвольних змагань.

Натали Костецька — Практична книжка для СВА. Печиво-кухарські приписки, Філадельфія, 1969 р. 30 стор.

Галина Чорнобицька — Забавки, вірші для дітей. Ілюстрації Ная: Мудрик-Мриць, видання ОПДЛ, Торонто — Нью-Йорк, 1970 р. 32 стор. і обкладинка. Гарне видання.

П. Мудрик-Мриць — Пригоди Герішка, малюнок авторки, видання ОПДЛ, 16 стор. і обкладинка. Цікаві історичні відомості. Д-р В. О. Луція — Літературна Воїнська антологія. Нахлещем Комітету Воїнська, Філадельфія 1969 — Сейнт Каледж, Па. 386 стор. Фототип. Тверда обкла.

Альманах - календар Українського Народського Союзу на 1970 рік річчез 60-й. Обкладинка і мистецьке оформлення заголеків статтей роботи артиста - мейстера Богдана Титли. в-во „Свобода“, Джерзі Ситі — Нью-Йорк, 256 стор.

Календар „Праці“ на 1970 р., вид. ОО Василія Пруденсіо-ліс, Парана, Бразилія, 132 стор.

К. Крупський

Чому Верт захвалює Росію?

(Закінчення із стор. 10) гось колгоспної голови.

Бюрократичний провід Спілки письменників є знаряддя Комуністичної Партії в її контролі над письменниками Советського Союзу. Ні один з них не може вирватися з-під контролю партії. Всіх неслухняних зустрічає доля Синявського і Даниєля. Верт каже, що провід Спілки письменників Советського Союзу вважав нагороду Нобля Паостернакові провокацією Заходу з метою розбити одніть письменників СССР. Пропартійні письменники радили як успішно ліквідувати розголос, що його викликали публікації „Доктор Живаго“ Пастернака чи „Один день в житті Івана Денисовича“ Солженіцина. Вони радили видавати такі публікації в Советському Союзі, але дуже маленьким накладом так, щоб ніхто з читачської публіки не міг набути їх. Після „випуску“ такої публікації можна, замість рецензії, відповідно вдарили в пресі по авторові і вбити його живцем.

Тут маємо класичний приклад того, що робить Москва з українською літературою в УССР. Там не раз публікують твори тільки для української еміграції закордоном, а в Україні мало хто знає про ті різні видання. Іншими словами, Москва, якщо їй потрібно того, штучно творить міт росту української підсоветської літератури.

Чи не обманюють себе ті українці, що часом захоплюються „ростом“ нашої літератури під советами, бо правдивим мірилом того росту є те, що вложила Советська Україна в світову літературу за 50 років її „розвитку“.

На книжковому ринку на Заході зустрічає авторів різних країн світу, але не подібасте книжки автора підсоветської України. Це дуже сумний, але правдивий факт.

З цього бачимо, що правдиву дійсність відображує не те що Москва пляново спрепарує для наших незрячих братів закордоном — т. зв. „прогресистів“ чи на експорт для української еміграції, а важливим є те, що урядові советські публікації „кажуть“ про українську культуру.

Наприклад, у кожному

числі журналів „Совет Лайф“ і „Опунтнік“, друкованих англійською мовою, вишвалюється тільки російська культура. В них містять прекрасні кольорові світлинні відрастворованих російських церков, ікон та цілих іконостасів, а для українських старинних пам'яток зовсім немає місця. В цих журналах. Правда, в щогорічному „Ступніков“ є декілька прекрасних світлин із статтей „Київська св. Софія“, що показують собор св. Софії у Києві зі зовні, її головний вівтар і декілька старинних фресків. Все разом виглядає дуже імпозантно. На жаль, у статті про св. Софію сказано, що її збудував „російський князь Ярослав“. Написано, що „він багато зробив для російської культури, бо створив при св. Софії в Києві першу бібліотеку в Росії“.

На жаль, навіть наша національна преса з якихсь незрозумілих причин промовчує ці сумні факти. Часом ми ставимо собі за приклад жидів Советського Союзу, які хоч малочисельні в порівнянні з українцями, втішаються далеко більшими привадами від багатомільйонного українського народу на його власній землі. Однак, незаперечним фактом є те, що жиди ніколи не стосують мовчанки, а підіймають голосний крик у світі за кожну кривду.

Повертаючись до книжки Олександра Верта, український читач бачить, що Росія не має на що покладати надії, а на побоювання є багато причин, бо з нею є подібно, як з людяною, яка заповідяла іншим багато кривд і за це не може сподіватися нічого доброго.

У книжці „Росія у війні 1941-45“ він віддав багато місця воєнним подіям в Україні. Чому він так несправедливо представляє український опір, бачивмо виразно в його останній епілозі, яку початково думав назвати „Росія в мігрі“, але напад тієї Росії на „братню“ Чехо-Словацьку переключив його змір і тому він перезвав її „Росія: надії та побоювання“.

Замість епілогу до цієї книжки він написав розділ п. н. „Чому вони окупували Чехо-Словацьку“. Всі советські урядові ви-

яснення мовляв, ті кроки треба було зробити як за сиб проти загрози відродження німецького милітаризму та заміру відплати, Верт уважає тільки виправданням. Правдивою причиною советської інвазії на Чехо-Словацьку він уважає лібералізацію чехословацького режиму. Час наглив, щоб інвазію зробити перед 9-им вереснем, коли мав розпочатися конгрес Чеської комуністичної партії, який напевно був би винис ще більше ліберальні постанови в ділянці свободи слова, радіо і преси, які, як зараза, були б перекинутися до Советського Союзу. Верт каже: „Одною з найбільших „фобій“ російського уряду є страх перед цього роду інтелектуальним поліцентризмом, який, як запримітив я в минулому році, заманіфестував себе в неросійських частинах Советського Союзу (Грузія, Вірменія, Україна)“.

К. Крупський

ВІННІПЕГ! ВІННІПЕГ!
СКЛАДАЙТЕ ВСІ СВОЇ ОЩАДНОСТІ У
КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ
„ВІРА“

бо там одержите від них високі відсотки і найкраще забезпечення. У випадку потреби можете дістати на доглядних умовах позику для поправи верстату праці, життєвих умов родини, забезпечення освіти дітей і т. п.

З повним довірям заходьте до канцелярії
Кредитової Кооперативи „Віра“
777 Pritchard Винніпег, Ман.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ

Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2196 BLOOR ST. WEST — TORONTO, ONT. — TEL. 766-1118-19

- Полагоджує всі справи зі співрадженням рідні з Україною і інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні і автобусні лінії світу.
- Нотаріально завірає всі потрібні документи.

Увага! **СЛУХАЙТЕ** Увага!

ЄДИНУ ЩОДЕННУ УКРАЇНСЬКУ РАДІОПРОГРАМУ В ТОРОНТІ
„ПІСНЯ УКРАЇНИ“

з радіостанції СМВО — на хвилі 1250
щоденно о годині 4.30 по нехлуді

АДРЕСА:
SONG OF UKRAINE
64 Hewitt Ave. Toronto 154, Ont. Tel. 536-4262

СЛУХАЙТЕ! СЛУХАЙТЕ!
єдину українську щоденну радіопрограму
Василя Шарвана
що пересилає свої програми до більше як
30 головних міст і околиць
Америки і Канади.
3 радіовисланих WMLD на хвилі 1270
силото 5000 ват.
ЩОДЕННО — год. 2.15 по пол.
СУБОТА — год. 2 до 3.30
Власне студію при
701 HILMORE AVE., BUFFALO, N.Y. 14212
TEL. 895-0700

ПОСИЛКИ В УКРАЇНУ
до 22 фунтів і бандеролі висилає і поручає великий вибір
текстильних і послужкових товарів по уміркованих цінах
НОВОВІДКРИТА ТЕКСТИЛЬНА КРАМНИЦЯ
DANA'S TEXTILES
OVERSEAS PARCEL SERVICE
337 Roncesvalles Ave.
Toronto 3, Ont.
Tel. 535-7414
Власник — Володимир Геція

**ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ
ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ**

1. Щадливі вклади без права випускування чеків
2. Термінові вклади (більші суми) на 2 і більше років
3. Студійні й пенсійні вклади на 7%.

Приймаємо особисто й поштою ошадності та проводимо чекові обороти • Уділяємо мортгеджові та особисті позички на догідні сплати • Виділяємо „нові ордери“ і „травел чеки“ Американ Експрес.

„БУДУЧНІСТЬ“
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
140 БЕТІРСТ СТ., ТОРОНТО
TEL. 366-9843 або 366-4547
83 - 85 Christie St. — Tel. 533-0244

Вінніпег у 1000-річчя княгині Ольги

5 лютого 1970 р., дещо спізнено, відбулося заходою ОЖ ЛВУ, при співучасті Т-ва ім. княгині Ольги при Інституті Просвіти у Вінніпезі та інших організацій зворушливе 1000-річчя великої і святої княгині, першої володарки і дипломатки в Київській Русі. Поміж добірною публікою можна було завважити канцлера о. Д. Шевчука, о. кан. Р. Добрянського, нині вже покійного с. П. Даревича з дружиною та інших, які прийшли зложити поклін першій християнці і сивій давнині, мілентом нашої історії. Бракувало молоді і її виховників! А шкода, бо програма була виховна і цікава.

У першій частині відзначено членок основоположниць Жіночого Т-ва ім. княгині Ольги, якому вже ось минає п'ятдесятиріччя із дня заснування і яке стояло по боці християнських ідеалів і національної свідомості у цій частині українського Вінніпегу, яка популярно називається Норт Енд, так як і його патронка княгиня Ольга. Залишилося їх по нинішній день ще тридцять п'ять невтомних і завзятих патріоток, життя

яких пройшло у праці для добра Інституту і свого народу. Голова ОЖ Н. Башук, відкриваючи свято, поклікала найстаріших членів-пань по імені на сцену, де їх декоровано квітами; хор ОЖ відспівав для них пісню о. Романишина „Вітайте нам наші ювілятки“, а ціла зала гримнула „Многая літа“. Люба Чайковська, голова Крайової Екзекутиви КУК, вітала їх від всіх жіночих організацій, об'єднаних в КУК.

Програма складалася з виступу хору ОЖ з трьо-

Радчук, яка представила нашу найбільшу княгиню, як дипломатку, стратега, економіста і мудру й святу людину. І. Вельгаш в сумівському однострої віддеклямувала вірш Л. Українки „Контра спем сперо“, а тоді був виступ „Перепеличок“, які співали дві старинні щедрівки — „Там на ріці“, „Там під Львовом“, „Колісанку“, „Сумівські вогні“ і „В горах грім“ — стрілецьку пісню. Сильне враження зробила на присутніх „Жива історія“, написана Н. Башук, реж. Ірина Турке-

великих титанічних людей видав наш народ!..

На закінчення програми поставлено уривок балету, танок русалок, вітру і вовкулак із опери „Серце Оксани“, що так і дихав давниною в укладі і під проводом Д. Ніжжанківської-Снігурович. Оркестра під пров. учительки Г. Ма- зур.

Відспіванням національного гимну закінчено це вдале свято, яке, почавши від декорації сцени, на яку му пишався портрет княгині Ольги, спеціально зроблений для ОЖ у Вінніпезі студенткою мистецтва на Вінніпезькому університеті Г. Столяр, а скінчивши на програмках і

Свято княгині Ольги — 15-го лютого 1970 р. Відзначені ювілятки Тов. ім. княгині Ольги і управа ОЖ ЛВУ при Інституті Просвіти у Вінніпезі.

ма піснями — М. Гайворонського „Синя чічка“, „Курилася доріженька“, обр. В. Барвінського, яку заспівали „Перепелички“, що поповнили хор ОЖ (Б. Башук, Л. Нарожняк, І. Вельгаш), а теж Пеліха „Журавлі“. Далі було слово шкільної радної мр. Л.

вич-Мартинець, в уривках, у виконанні: А. Гембарська — княгиня Ольга, М. Нарожняк — Леся Українка, О. Мендела — Людмила Старицька - Черняхівська, Л. Зьомбра — Ольга Басараб. Яка страшенно сильна, яка героїчна і трагічна наша історія! Яких

гарних одягах хору ОЖ, що їх вишили хористки під проводом культ-референток, творило гарну цілість.

Англійський щоденник „Фрі Прес“ помістив гарний допис про цю імпрезу, а теж про княгиню Ольгу. Н. Б.

Потребуєте щось видрукувати? Замовте в друкарні „Гомову України“

Чуда телекомунікації

Канада є незвичайною країною. Незважаючи на великі простори, її комунікаційні послуги стоять на дуже високому рівні. Телекомунікація у тому відношенні відіграє важливу роль. Засадничою телекомунікація — це комунікація машини з машиною. Це ділянка із справді фантастичними можливостями для інженерів-електроніків та для людей, вишколених у цій новочасній індустрії.

Новоканадці вишколені в електроніці можуть сподіватися обіцяючих і захоплюючих кар'єр у телекомунікації, в дослідах і винаходах нових пристроїв, в удержуванні і кількох інших ділянках, бо передбачується, що в недалекому часі метода комунікації між машинами перевищить своїм засягом обмін інформації методом людини до людини.

Канада має дві великі телекомунікаційні спілки — Канадська Пасифічна і Канадська Національна. Їх послуги сягають від простих телеграм, доручування через посланців, до дуже складних, контрольованих компютерами систем для корпорацій, уряду, війська і перевозних товариств.

Хребтом телекомунікації КП і КН є їх Трансконтинентальна мікрохвильна система, яка охоплює Канаду від Ст. Джонс у Ньюфаундленді до Ванкуверу. Це північно-американське сухопутне сполучення, яке зв'язує Британію, Канаду, Нову Зеландію та Австралію і може передати справді кожну комунікацію, яку б не було їй доручено.

Звичайній людині трудно зрозуміти дійсно вражаючі речі, які може дати телекомунікація. Дозвольте розказати про кілька. В Торонті є „Довідковий центр“, тобто центр керування компютером, у якій всі замовлення і резервації місць на літунських лініях „Ер Канада“, „Кенедіс Песифік“ і на залізницях „Кенедіс Нешенел“ приймає і полагоджує машина! Наша СІЕНА була першою залізною дорогою в Північній Америці, яка почала полагоджувати резервації місць компютером! Цей незвичайний центр теж постачає пілотам лінії „Ер Канада“ всі потрібні відомості про полети — теж машиною. Компютер насажений всіма метеорологічними звіттовленнями від 171 станцій з усієї Канади аналізує інформації і вирішує, куди і в якому часі їх вислати!

Телекомунікація грає важливу роль в торговельних справах. Плани, мапи стану погоди, фотографії можуть бути негайно переслані далеко і широко. Нотування торонтської біржі можуть бути спільно розслані по всій Північній Америці за натисненням гудзика автомату. Авкціонери і покупці не мусять бути на тому самому місці, де відбувається авкційний продаж. Теле-пропозиційна система повідомляє покупця про вилагану ціну і він має можливість слідування за цінами трансації. На машині, не більшій за писальну, вкритій гудзиками і циферблатами, він може „бути там“ при кожному авкції. (Чуда... стор. 16)

Українська текстильна крамниця
STYLETEX TEXTILES
555 Queen St. W. Toronto, Ont.
Tel. 366-3375
Власник — Семен Медіцький
Висламо посилки на рідні землі: Пачки, Літупська пошта — готові речі. Теж с.о.д. всячина, 22 фунти. Харчові, 33 фунти.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ І ЗАЙДІТЬ ДО:

УКРАЇНЬКА КРАМНИЦЯ ЛАМП ТА ДРАПЕРІЯ
WEST-END LIGHTING & DRAPERIES
402 RONCESVALLES AVE. TEL. 537-3211
Різного роду лампи та канделябри, а також драперії.

НАПРАВИ ДОМІВ, ДАХІВ

M. S. ROOFING & SHEET METAL CONTRACTORS
Metro Li. No. 153
Степан Данилів
Наша спеціальність: Всі роди плоских дахів — Направа і будова нових: дахів, ринв, комінів. — Криття дахівкою.
Оббивання стін штучною цеглою — Уживаємо найкращої якості матеріалів — Робота гарантована * Кошториси безкоштовно
41 WARREN CRES. — TORONTO, ONT. — TEL. 766-7761

PETER'S ROOFING & SHEET METAL CONTRACTOR
П. Данишук — власник
• Дахи — криво нові, направляємо старі
• Ринви — вставляємо нові, направляємо старі
• Оббиваємо стіни штучною цеглою
Робота солідна, дешева! Оцінки безкоштовно!
Телефон: 368-3765 по год. 6-й веч.

ПІДЛОГИ

ЧИЩУ І НАПРАВЛЯЮ СТАРІ ТВЕРДІ ПІДЛОГИ
— Робота гарантована —
Tel. 787-3681

ІНСТАЛЯЦІЯ І ПРОДАЖ

LONDON PLUMBING & HEATING SERVICE
власник S. PALYNIAK Metro Lic. 165
Tel. 531-2902
452 BATHURST ST., TORONTO, ONT. (коло Блюру)

КРЕДИТІВКА

"BUDUCHNIST" (Toronto) CREDIT UNION
140 Bathurst St. Toronto 133, Ont. Tel. EM 6-9863
83 Christie St. Tel. 533-0244

ТЕКСТИЛІ

FIRCHUK'S TEXTILES
PARCELS TO EUROPE
HEAD OFFICE: 670 QUEEN ST. W. TORONTO, ONT. TEL. EM. 4-5034
HAMILTON BRANCH: 293 OTTAWA ST. N. HAMILTON, ONT. TEL. 549-2005

METRO FABRICS
N. & O. Krushelnysky
PARCEL SERVICE
712 Queen St. W. Toronto, Ont.
Tel. 364-6789

УКРАЇНЬСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

J. CARDINAL & SON
366 Bathurst Street, Toronto, Ont. Tel. 368-8655
92 Annette Street, Toronto, Ont. Tel. 762-8141

ЕЛЕКТРИК
Ф. МАНАСТИРСЬКИЙ
Виконує всі електричні інсталяції і всякого роду направи.
Тел. 533-1978

Робота гарантована!
CLEAR-VISION T.V. SERVICE
1613 Dundas St. W. — Toronto, Ont. — Tel. LE 2-7733

ЗАЛЯ ДО ВІНАЙМУ

BABY POINT HALL
НА ВЕСІЛЛЯ, ЗАБАВИ, БЕНКЕТИ, ЗУСТРІЧІ (CATERING SERVICE AT REQUEST)
343 JANE ST. C. ЗАЗУЛЯК TEL. NO 7-3628
(South of Anneto) EM 6-1700 (ОБСЛУГОВА)

ALBERTA FUEL OIL LTD.
278 Bathurst St. — Toronto, Ont. — Tel. EM 2-3224

Українська самостійна фірма
ПОСТАЧАННЯ ОПАЛОВОЇ ОЛИВИ
для хатнього та індустріального вжитку.

Чистення печей та обслуговування безплатно.

УКРАЇНЬСЬКА ШАДНИЧО-ПОЗИЧКОВА СПІЛКА „ПЕВНІСТЬ“ у Чикаго
приймає особисто і поштою ошадності та виплачує дивиденду 4 3/4 % два рази в році, як теж видає сертифікати від \$5,000 вгору на 6 і більше місяців з найбільшою дивидендою, бо аж 5 1/4 %
Всі шадничі конта є **УБЕЗПІЧЕНІ ФЕДЕРАЛЬНИМ УРЯДОМ ДО СУМИ 20,000 дол.**
Спілка уділяє позик (мортгеджі), приймає місські рахунки, видає чеки і „мовні ордери“.
SECURITY SAVINGS & LOAN ASS'N.
726 NORTH WESTMAN AVE. - CHICAGO, ILL. 60612 - TEL. SP. 2-4686

УКРАЇНЬСЬКА ПЕКАРНЯ „THE FUTURE BAKERY“
735 QUEEN ST. W. TORONTO, ONT. TEL. 368-4235
Випікає найкращий хліб і різне домашнє печиво.
— Доставка до крамниць і домів —

УКРАЇНЬСЬКА КНИГАРНЯ

АРКА

• Всі книжкові новості • Пластинки, грамофони, машинки до писання • Європейські та канадські радіові апарати • Італійські акордіони, гітари • Біжутерія • Канцелярське приладдя • Кераміка, різьби, вишивки, полотна і китки до вишивання.

АРКА
Ukrainian Book Store
3656 ST. LAWRENCE BLVD. — MONTREAL 130, QUE. — TEL. 842-3496

УКРАЇНЬСЬКА ФІРМА ALASKA FUEL LIMITED
425 JANE STREET — TORONTO, ONT. — TEL. 766-3040
доставляє найкращої якості опалову оливу
V.A. FURNACE OIL
— 24-ГОДИННА ОБСЛУГА —
Телефонуйте вдень 766-3040 — вночі 763-1802
Нічна доставка оливи — 767-0047

Останній день у криївці

(Закінчення із стор. 9)
шому — непересічні. Чи можна в ньому знайти якусь маленьку недочаку на революційному шляху? У справах військових чи політичних або цивільних? До кого б можна його порівняти з української історії? А з історії світової? До колишнього Наполеона? Недавнього Роммеля? ... Коли взяти до уваги те, що досягнули ми на відтинках військового і політичного під його керівництвом, і то в ось таких умовах, — то йому, на мою думку, немає рівних. Це оригінальна індивідуальність! Так! Окрема..."
Сокіл не тільки забув про спання, але й втратив контроль над роздумуваннями. І останні думки висловив вголос.
— Мабуть йому сниться, що з кагебістами свариться, — сказав Горбовий і відвернувся від роботи, щоб очі відпружилися.
— Або на якомусь зібранні промовляє!

— Ні, генерале, нічого мені не омилося і не могло снитися, бо я ще й не спав. Не можу заснути, — схопився Сокіл і дещо нервово пройшовся по криївці.
Чупринка співчутливо поглянув на Сокола.
— Хворі?
— Ні! Нічого не відчуваю.
— Можливо, останні події вплинули.
— Теж ні. Не знаю причини. Якесь дивне почування мучить мене...
— І зима не приятель наш. Але вона ось уже проходить. Початок березня маємо — число 4-те вчора було. Береза прибирається овоєм новим убранням. Наступний місяць як вжирється своїми шатами-квітами! А місяць травень-май вітатиме нас у літній криївці серед гарної і здорової природи наших Карпат! Карпати!... Чи є на світі гарніші гори за наші Карпати? Нема! Немає другої України, немає другої Дніпра, немає й друзів таких Карпат...
Ген. Тарас Чупринка ще довго говорив про Карпати, про чарівну красу їх природи. Бував він у них за часів гімназійних, університетських. А як пластун!...
Сокіл з великим захопленням слухав і йому від того зробилося так легко і приємно на душі, що й не помітив, як заснув.
— Генерале, вам уже час бути в ліжку! — напівнаказуючо пригадав Горбовий.
Чупринка спрямував очі на Горбового. В один час їх погляди зустрілись. Було помітним, що генерал хотів щось сказати, але, видимо, не дібрав відповідних слів; сказати щось надзвичайне, чим би він міг віддячитись цьому старшого віку великому приятелю і товаришеві по зброї на найвищому щаблі, який весь час і на кожному кроці по-батьківському піклується своїм командиром. Чи витримало б генералове здоров'я, якби не стримував Горбовий його поривів у праці?... Та звукової виїмки думок не відбулося, лише приємніми усмішками один одного обдарували.
Поскладавши кожний пакунок пошти на своєму місці, генерал положився в ліжку. Закрив очі і зразу заснув.
Але не надовго.
Почувся стукіт. Підозрілий.
Горбовий глянув на годинник.
Стукотіння — гуркотіння продовжувалося.

— Генерале, генерале... Нагорі підозрілий рух... Чупринка зірвався й, послухавши, збудив Сокола і Таню.
Сокіл спокійно зависив на шию наповнену гранатами торбу. Погладив рукою автомата.
— Генерале! Ви з Горбовим і Танею йдете до одного з двох побічних виходів! До головного отвору я йду сам! — сказав спокійно, наголошуючи й протягаючи кожне слово, і зник.
Сокіл сидів під накривкою і чекав. Не довго. Над головою показалося денне світло. І пропозиція ворога: здатися. У відповідь полетіли чотири гранати. Після вибуху Сокіл лежав на поверсі і далі посилав гранати, кому вони належали. Відтак заговорив автомат... Нараз помітив біля себе Таню, яка сіяла своїм автоматом заслуженою ворогові смерть. Хотів наказати їй, щоб поверталася до криївки, але в цій хвилині ворога жуля попекла йому вухо. В ту сторону Таня спрямувала свого автомата...
Запращали кулемети українських повстанців. Це генералова охорона з двох поблизу криївки. Як розлючені леви наступали на ворога, щоб оборонити свого командира. Але ворога було забагато...
Затихла зброя повстанців...
Відтак застрокотав ще один скоростріл того дня. Скоростріл ген. Тараса Чупринки — Головного командира Української Повстанської Армії. Та й він, напружившись до червоного кольору, затих...
Короткий бій 5 березня 1950 року у селі Білогорці сколихнув цілою Україною!
Чи тільки Україною?!

Баль „Метелиця“ хору „Прометей“

У суботу, 31 січня ц. р., у залі Українського Дому на 85 Крісті Ст., відбувся баль „Метелиця“ чоловічого хору „Прометей“. Пре красно вдекоровану залу авіоповнила по береги добір на глибока, в тому багато молоді, що при звуках доброї оркестри прометеївця В. Гураля забавлялася аж до 1-ї години по півночі.
Головною атракцією того, під кожним оглядом, удалого вечора, була поява кандидаток на королеву балу, що ввійшли до залу в супроводі своїх партнерів. Аранжер забави Софрон Безубко представив кандидаток зібраним гостям, які кожну кандидатку вітали тріпкими оплесками.
Для обчислення голосів, виданих на поодиноких кандидаток, була поликликана комісія у складі: інж. М. Барабаш, радний міської управи Торонта В. Бойчук, представник літунської лінії „Ейр Канада“ К.

члена шкільної ланки відбісанки, члена співочого тріо „Троянда“, ученицю 12-ї класи середньої школи. Вона закінчила Курси українознавства ім. Ю. Липи.
Другою князівною стала Віра Дудун, доволітній член СУМ. Вона закінчила Курси українознавства ім. Ю. Липи, є членом дівочого хору „Діброва“ й танцювального ансамблю „Верховинці“, працює як книговод і секретарка.
При буйних оплесках всіх присутніх минулорічна королева Лариса Вітик укоронувала новообрану королеву. Головну нагороду, квиток до якоїнебудь країни, де приземлюються літаки „Ейр Канада“, уфундовано власником бюро подорожі „Астро Тревел Сервіс“ мгр. Т. Волошином і згаданою літунською лінією — вручив представник „Ейр Канада“ К.

одну рожу й протанцювала один танець. Тією символічно рожею управа хору подякувала від щирого серця дорогим паням — дружинам прометеївців за їхню терпеливість і виробульність.
На цьому місці управа хору „Прометей“ дякує щиро всім тим співакам, спеціально молодшим, що посвятили цілу ніч для прекрасного вдекорування залу, як також і тим, що при допомозі пань зайнялися приготуванням буфету й обслугою при продажу напитків.
Також щиро дякуємо п. Ревезі, власникові „Онтаріо міт продукт“, що жертвував м'ясні вироби для буфету.
На закінчення щиро дякуємо всім Шановним гостям, що так численно прибули на нашу „Метелицю“ й своєю присутністю причинилися до її повного успіху.

ЗАОХОЧУЙМО СВОЇХ ЗНАЙОМИХ ДО УЧАСТИ В ПРЕСКАМПАНІЇ „ГОМОНУ УКРАЇНИ“!

кої лінії „Ейр Канада“ К. Кляйншрот і автор цих рядків. Комісія ствердила, що королевою балу є обрана Дарка Роздольська, член дівочого хору „Діброва“, учениця 11-ї класи англійської школи та 4-го року Курсів українознавства ім. Ю. Липи й виховниці ОУМ.
Першою князівною обрано Любу Мороз, члена дівочого хору „Діброва“ й хору „Ватра“ в Етобіко, провідницею дитячого хору при Осередку СУМ в Етобіко, члена Шкільного відділу Об'єднаних Націй,

Кляйншрот у присутності мгр. Т. Волошина.
Обі князівни укоронували мистецький керівник ансамблю Осередку СУМ у Торонто мгр. Василь Кардаш. Кожна князівна одержала звукозаписувач і китицю рож.
Крім того всі учасниці конкурсу одержали від управи хору „Прометей“ даруночок у формі флякону доброї колонської води.
Другою атракцією вечора було вшанування дружин співаків хору „Прометей“: кожна з них одержала з рук свого чоловіка

Б. Трофим-Тарновецький секретар управи чол. хору „Прометей“

ЧУДА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЇ

(Закінчення із стор. 15)
ціоні, який має телекомунікаційну обслугову.
Дані з комерційних машин переносять до компютера і вони можуть бути в тій же хвилині спішно переслані до інших місцевостей. На далекій Півночі Канади такі місцевості, як Вайтгорс, Давсон Сіті і Елловнайф користуються модерною телекомунікацією. Через 1,900 миль каблів і 55,000 місцево-заготовлених стовпів, ті арктичні місцевості можуть негайно комунікуватися з рештою світу.
Телекомунікація є суттєвою частиною нашої оборонної системи НОРАД. Інформації плинуть постійно від далеких викривальних станиць до контрольних центрів. Перехоплюючі пілоти і залози ракет можуть бути повідомлені впродовж секунд!
Тепер до системи долучено сателіти і телекомунікація Канади з великою швидкістю прямує до найкращих систем у світі. В заморських околицях Канада має тісний зв'язок із більшою ніж 133-ма країнами.
Телекомунікація є така важлива, що у федеральному уряді покладено особливий відділ — Канадський департамент транспорту — для регуляції, контролю і допомоги у всіх ділянках цієї життєво-важливої індустрії Канади.
Колі ваш вишкіл має відношення до тієї ділянки, не вагайтеся вступити до канадської телекомунікації в такій якості, в якій можете. Це індустрія епохи джетів, вона тільки чекає на підприємчивість, винахідливість і нововведення, для деякого вона обіцяє славу, а багатьом прибуткові кар'єри.
Фредерік Дж. Терренс

Ген. Тарас Чупринка ще довго говорив про Карпати, про чарівну красу їх природи. Бував він у них за часів гімназійних, університетських. А як пластун!...
Сокіл з великим захопленням слухав і йому від того зробилося так легко і приємно на душі, що й не помітив, як заснув.
— Генерале, вам уже час бути в ліжку! — напівнаказуючо пригадав Горбовий.
Чупринка спрямував очі на Горбового. В один час їх погляди зустрілись. Було помітним, що генерал хотів щось сказати, але, видимо, не дібрав відповідних слів; сказати щось надзвичайне, чим би він міг віддячитись цьому старшого віку великому приятелю і товаришеві по зброї на найвищому щаблі, який весь час і на кожному кроці по-батьківському піклується своїм командиром. Чи витримало б генералове здоров'я, якби не стримував Горбовий його поривів у праці?... Та звукової виїмки думок не відбулося, лише приємніми усмішками один одного обдарували.
Поскладавши кожний пакунок пошти на своєму місці, генерал положився в ліжку. Закрив очі і зразу заснув.
Але не надовго.
Почувся стукіт. Підозрілий.
Горбовий глянув на годинник.
Стукотіння — гуркотіння продовжувалося.

Вечір Української Станиці АП АБН

Кожного року Українська Станиця АП АБН у Чикаго влаштовує вечорі АБН в грудні місяці, прибутки з яких віділяються до Централі АБН. Такі вечорі завжди відбувалися дуже гарно, запрошувалося доповідців та гостей інших національностей, які входять у склад АП АБН. 10 грудня 1969 р., в Домівці СУМА ім. Павлушкова, відбувся один із чергових вечорів АБН, на яким головним промовцем був головним АП АБН на Америку, д-р Нестор Процик. Він на запрошення Станиці приїхав до Чикаго з Вофало. Пані Ульяна Целевич, голова Української Станиці АП АБН в Чикаго відкрила вечір, представила присутнім шановного гостя, д-ра Нестора Процика, та коротко поінформувала присутніх про діяльність Української Станиці АБН у Чикаго. Д-р Процик у сво-

ій доповіді пригадав про заснування АБН на американському континенті, про початки праці та про завдання і працю АБН, як організації, яка працює на зовнішньому відтинку, яка тісно співпрацює з іншими народами світу в боротьбі проти комунізму. Після доповіді д-рові Процикові вручено Грамоту й пропалітну медаль, яку видав АБН в 10-ту річницю проголошення проклямації Тижня поневолення народів кол. президентом США Двайтом Аїзентауером; медалі ті були дані лише тим особам, які були, або які є борцями за волю й права людини, що сьогодні відібрали поневоленням народом безбожницький комунізм. Присутні привітали д-ра Процика гучними оплесками.
Того ж вечора відбулася лотерія, прибуток з якої вислано до Централі АБН

в сумі 1.000 дол. Решту вечора присутні провели час у дружній атмосфері, при чайку з солодощами, що приготували гостям наші пані з ОЖ ОЧСУ.
Цією дорогою Українська Станиця АП АБН в Чикаго складає щирю подяку д-рові Н. Процикові, який своєю присутністю звеличав наш вечір, усім жертводавцям, які як і щороку, так і того року дали щедрий дар на потреби АБН. Зокрема дякуємо двом українським банкам, які зложили дар у сумі по 100 дол. кожен із них, а то „Щадничо - Кредитова Спілька „Самопоміч“ і банк „Певність“, а також дякуємо всім присутнім, які прийшли до нас і підтримали нас як морально так і матеріально.
А. Срібна

ANNE PHOTO STUDIO
865 QUEEN ST. W., EM. 8-3147
TORONTO 140, ONT.
Власник — В. ТРАЧ

Let Him Learn to Play

РІЗНОРІДНІ МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ ПІЯНИНА - АКОРДЕОНИ
Найбільший вибір по найнижчих цінах.
Прямий імпорт із заощадженням 30—40%
REMELY
House of Music
561 QUEEN ST. WEST

ОКУЛІСТИ
Л. ЛУНСЬКИЙ і М. ЛУНСЬКИЙ ОКУЛІСТИ
Екзаменуємо очі. Добираємо окуляри на різні вимоги гашня очей. Лікуємо первовість і болі голови. Говоримо по-українському.
470 COLLEGE STREET WEST
TEL. WA 1-3924

S. BROGOWSKI O.D. ОКУЛІСТ (ОПТОМЕТРИСТ)
екзамінує очі і пристосовує окуляри.
412 Roncesvalles Ave.
531-4251

АСЕКУРАЦІЯ
життєва — авта — хата — підприємства та інше.
ІВАН ЦЕРКОВНИК
DEPENDABLE INSURANCE AGENCY LTD
794 Bathurst St., Suite 9, Toronto 179, Ont.
Phone: 531-4695

Увага! Увага!
ЧИСТИМО БЕЗПЛАТНО ПЕЧІ (ФОРНЕСИ) І ДАЄМО БЕЗПЛАТНУ ЦІЛОРІЧНУ ОБСЛУГУ нашим сталим відборцям опалової оливи
Замовляйте в нас оливу!
DNIPR FUEL OIL LTD.
TORONTO - 2174 DUNDAS ST. W. NEAR RONCESVALLES - 537-2189
HAMILTON - 905 BARTON ST. E. - TEL: 549-9654

НЕМАЄ НИЧОГО БІЛЬШЕ ВІДСВІЖУЮЧОГО ЯК

Wilson's
Єдиний напитек — у смаку такий, до якого Ви звикли в своєму краю.
У чотирьох різних смаках.
Насолода родини — величава для дітей мішанка, якій немає рівної.

АСЕКУРАЦІЙНІ АГЕНТСТВА
Р. МИНДЮК і СИН та В. РОЕНКО і СПІЛКА
Всі роди ubezpieczeń:
вогіль, крадіж, недуги, авта, підприємства.
TORONTO: 2282 BLOOR ST. W. ГАМІЛЬТОН: 585 MAIN ST. E.
ОН. 769-5497, Res. 233-8877 ОН. 527-8714, Res. 545-7111

Напрява і продаж годинників, біжутерії, діамантів, перстенів та іншого.
— Задоволення гарантоване —
Власник — М. ШУМСЬКИЙ
SHUMSKY JEWELLERS
766 QUEEN STREET WEST
Toronto, Ontario
Tel. 363-1773